

Budapest,
2006. február 24.,
péntek

22. szám

Ára: 2047,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

		Oldal
2006: XXXVI. tv.	Személyi rész	1706
	A kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló, 1990. július 23-án Brüsszelben aláírt Egyezmény, az Osztrák Köztársaságnak, a Finn Köztársaságnak és a Svéd Királyságnak a társult vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezményhez való csatlakozásáról szóló Egyezmény és az ehhez kapcsolódó Aláírási Jegyzőkönyv, a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló 1990. július 23-i egyezmény módosításáról szóló Jegyzőkönyv, valamint a Cseh Köztársaságnak, az Észt Köztársaságnak, a Ciprusi Köztársaságnak, a Lett Köztársaságnak, a Litván Köztársaságnak, a Magyar Köztársaságnak, a Máltai Köztársaságnak, a Lengyel Köztársaságnak, a Szlovén Köztársaságnak és a Szlovák Köztársaságnak a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló Egyezményhez való csatlakozásáról szóló Egyezmény és az ehhez kapcsolódó Aláírási Jegyzőkönyv kihirdetéséről . . .	1708
2006: XXXVII. tv.	A Magyar Köztársaság és az Osztrák Köztársaság között a határokat átlépő bűnözés megelőzése és leküzdése érdekében folytatandó együttműködésről szóló, Heiligenbrunnban, 2004. június 6-án aláírt Szerződés kihirdetéséről	1724
2006: XXXVIII. tv.	A szellemi kulturális örökség megőrzéséről szóló, Párizsban, 2003. év október hó 17. napján elfogadott UNESCO Egyezmény kihirdetéséről	1736
2006: XXXIX. tv.	Az Európai Rádiótávközlési Hivatal (ERO) létrehozásáról szóló, Hágában, 1993. június 23. napján kelt Egyezmény és 2002. december 17-én kelt Módosító Okiratának kihirdetéséről	1753
2006: XL. tv.	A Magyar Köztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között a kiadatásról és a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló, Budapesten, 1994. december 1-jén aláírt szerződések módosításáról szóló szerződések kihirdetéséről .	1773
16/2006. (II. 24.) FVM r.	A növényegészségügyi feladatok végrehajtásának részletes szabályairól szóló 7/2001. (I. 17.) FVM rendelet módosításáról	1779
6/2006. (II. 24.) GKM–BM–KvVM e. r.	A gépkocsik környezetvédelmi felülvizsgálatáról és ellenőrzéséről szóló 7/2002. (VI. 29.) GKM–BM–KvVM együttes rendelet módosításáról	1782
10/2006. (II. 24.) KvVM–FVM–NKÖM–BM e. r.	A veszélyes állatokról és tartásuk engedélyezésének részletes szabályairól szóló 8/1999. (VIII. 13.) KÖM–FVM–NKÖM–BM együttes rendelet módosításáról	1784
11/2006. (II. 24.) KvVM r.	A környezetvédelmi és vízügyi miniszter irányítása, illetve felügyelete alá tartozó szervek fontos és bizalmas munkaköreinek megállapításáról és a nemzetbiztonsági ellenőrzés szintjéről	1785
5/2006. (II. 24.) NKÖM r.	A helyi önkormányzatok által fenntartott múzeumok szakmai támogatásáról	1786
4/2006. (II. 24.) OM r.	A 2006/2007. tanév rendjéről	1788
5/2006. (II. 24.) OM r.	Egyes felsőoktatási ösztöndíjakról szóló miniszteri rendeletek módosításáról	1798
	Helyesbítés	1799

I. rész SZEMÉLYI RÉSZ

A Magyar Köztársaság elnöke – a miniszterelnök előterjesztésére –

a MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND NAGYKERESZTJE (polgári tagozata)

kitüntetést adományozta

a Második Magyar Köztársaság kormányában végzett elévülhetetlen újjáépítési miniszteri munkája, valamint 1946-ban a köztársaság megszilárdításáért folytatott tevékenysége, a demokratikus rendszer védelme, a diktatúra ellen folytatott küzdelme elismeréseként

Mistéth Endrének

KEH ügyszám: VII-2/0467/4/2006.;

a MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND KÖZÉPKERESZTJE A CSILLAGGAL (polgári tagozata)

kitüntetést adományozta

világszerte nagyrabecsült művészi pályafutásáért, valamint a magyar zeneművészet alkotásainak nemzetközi megismertetése érdekében végzett munkásságáért

Placido Domingo operaénekesnek

KEH ügyszám: VII-2/3148/78/2005.,

a magyar–orosz kapcsolatok fejlesztése érdekében végzett kiemelkedő tevékenysége elismeréseként

Usakov Vjacseszlav Nyikolajevics-nek, az Orosz Föderáció Nemzetbiztonsági Hivatala helyettes vezetőjének, államtitkárnak

KEH ügyszám: VII-2/0378/3/2006.,

1946-ban a köztársaság megszilárdításáért folytatott tevékenysége, a demokratikus rendszer védelme, a diktatúra ellen folytatott küzdelme elismeréseként, valamint azért, mert a demokratikus gondolkodás szellemiségét a rendszerváltásig fenntartotta

Csicsery-Rónay Istvánnak

KEH ügyszám: VII-2/0467/4/2006.,

az 1945 utáni demokratikus parlamentáris rendszer keretében a köztársaság érdekében kifejtett pártpolitikai munkája, valamint 1946-ban a köztársaság megszilárdításáért folytatott tevékenysége, a demokratikus rendszer védelme, a diktatúra ellen folytatott küzdelme elismeréseként

Gábor Róbertnek

KEH ügyszám: VII-2/0467/4/2006.;

a MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND KÖZÉPKERESZTJE (polgári tagozata)

kitüntetést adományozta

a Második Magyar Köztársaság elnöki intézményének megszilárdítása, valamint 1946-ban a köztársaság megszilárdításáért folytatott tevékenysége, a demokratikus rendszer védelme, a diktatúra ellen folytatott küzdelme elismeréseként

Cholnoky Tamásnak

KEH ügyszám: VII-2/0467/4/2006.,

az 1945-ös földosztásban, az Ideiglenes Nemzeti Kormányban, a Második Magyar Köztársaság kormányában betöltött szerepe, továbbá az 1945 utáni demokratikus parlamentáris rendszer keretében a köztársaság érdekében kifejtett képviselői munkája, 1946-ban a köztársaság megszilárdításáért folytatott tevékenysége, a demokratikus rendszer védelme, a diktatúra ellen folytatott küzdelme, valamint az 1956-os forradalomban a demokratizálási folyamatokban betöltött szerepéért

S. Szabó Ferencnek

KEH ügyszám: VII-2/0467/4/2006.;

a MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND TISZTIKERESZTJE (polgári tagozata)

kitüntetést adományozta

az 1945 utáni demokratikus parlamentáris rendszer keretében a köztársaság érdekében kifejtett képviselői és pártpolitikai munkája, valamint 1946-ban a köztársaság megszilárdításáért folytatott tevékenysége, a demokratikus rendszer védelme, a diktatúra ellen folytatott küzdelme elismeréseként

Horváth Jánosnak

KEH ügyszám: VII-2/0467/4/2006.,

a svájci–magyar gazdasági kapcsolatok fejlesztése terén szerzett érdemei elismeréseként

Marco G. Foglia-nak, a svájci Phoenix Mecano Csoport igazgatósági tagjának

KEH ügyszám: VII-2/0515/5/2006.;

a MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND LOVAGKERESZTJE (polgári tagozata)

kitüntetést adományozta

az 1945 utáni demokratikus parlamentáris rendszer keretében a köztársaság érdekében kifejtett pártpolitikai munkája, valamint 1946-ban a köztársaság megszilárdításáért folytatott tevékenysége, a demokratikus rendszer védelme, a diktatúra ellen folytatott küzdelme elismeréseként

Kovács K. Zoltánnak

KEH ügyszám: VII-2/0467/4/2006.,

az 1945 utáni demokratikus parlamentáris rendszer ke-
retében a köztársaság érdekében kifejtett képviselői mun-
kája, valamint 1946-ban a köztársaság megszilárdításáért
folytatott tevékenysége, a demokratikus rendszer védel-
me, a diktatúra ellen folytatott küzdelme elismeréseként

Mizsei Bélának

KEH ügyszám: VII-2/0467/4/2006.;

a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter előterjesz-
tésére

a MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI EZÜST
ÉRDEMKERESZT
(polgári tagozata)

kitüntetést adományozta

a Második Magyar Köztársaság hatvanadik évfordulója
alkalmából

*Beszprémi Istvánnak,
Horváth Mihálynak,
Kovács Józsefnek,
Nagy Endrének,
Sebestyén Pálnak,
Szigethy Istvánnak*

KEH ügyszám: VII-2/0467/4/2006.;

a belügyminiszter előterjesztésére

a MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI EZÜST
ÉRDEMKERESZT
(polgári tagozata)

kitüntetést adományozta

érdemes és eredményes tevékenysége elismeréseként

Bokor Endrének, Nemesládony polgármesterének

KEH ügyszám: VII-2/0316/2/2006.;

a gazdasági és közlekedési miniszter előterjesztésére

a MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI EZÜST
ÉRDEMKERESZT
(polgári tagozata)

kitüntetést adományozta

érdemes és eredményes tevékenységük elismeréseként

*dr. Lits Józsefnek, az Auditor Könyvvizsgáló Adótá-
nácsadó és Vagyonértékelő Kft. ügyvezető igazgatójának,*

*Zettwitz Sándornak, a 77 Elektronikai Kft. ügyvezető
igazgatójának*

KEH ügyszám: VII-2/5753/128/2005.;

a külügyminiszter előterjesztésére

a Magyar Köztársaság kitüntetéseiről szóló 1991. évi
XXXI. törvény 2. § (3) bekezdésében kapott felhatalmazás
alapján engedélyezem

XVI. Károly Gusztáv svéd király által *dr. Szőke László*
részére adományozott „Királyi Északi Sarkcsillag Rend
Nagykeresztje parancsnoki fokozata” kitüntetés viselését

KEH ügyszám: VII-5/5716/129/2005.;

az Amerikai Egyesült Államok elnöke által *Gyenes
István* részére adományozott „Amerikai Egyesült Államok
Érdemrendjének tisztí fokozata” kitüntetés viselését

KEH ügyszám: VII-5/4412/2005.;

a Francia Köztársaság elnöke által *dr. Szili Katalin* ré-
szére adományozott „Francia Becsületrend Főtiszti Ke-
resztje” kitüntetés viselését

KEH ügyszám: VII-5/3446/2005.;

a Francia Köztársaság elnöke által *Gergényi Péter és
dr. Zilahy Péter* részére adományozott „Becsületrend
lovagi fokozata” kitüntetés viselését

KEH ügyszám: VII-5/2204/2005.;

a Francia Köztársaság elnöke által *Mikita János* részére
adományozott „Francia Köztársasági Érdemrend parancs-
noki fokozata” kitüntetés viselését

KEH ügyszám: VII-5/2439/2005.;

Mongólia elnöke által *Gilyán György* részére adomá-
nyozott „Északi Sarkcsillag Érdemrend” kitüntetés
viselését

KEH ügyszám: VII-5/0276/2006.;

az Amerikai Egyesült Államok elnöke által *dr. Kovács
Tamás* altábornagy részére adományozott „Amerikai
Egyesült Államok Érdemrendjének tisztí fokozata”
kitüntetés viselését

KEH ügyszám: VII-5/5926/2005.;

a Vietnami Szocialista Köztársaság államelnöke és mi-
niszterelnöke által *Heltai Tibor* részére adományozott
„A Barátság Érdemrend”, valamint „A Barátság Érem”
kitüntetés viselését

KEH ügyszám: VII-5/6033/2005.;

az Olasz Köztársaság elnöke által *Major László* részére
adományozott „Olasz Köztársasági Érdemrend parancsno-
ki fokozata” kitüntetés viselését

KEH ügyszám: VII-5/6262/2005.

*Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök*

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

2006. évi XXXVI. törvény

a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló, 1990. július 23-án Brüsszelben aláírt Egyezmény, az Osztrák Köztársaságnak, a Finn Köztársaságnak és a Svéd Királyságnak a társult vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezményhez való csatlakozásáról szóló Egyezmény és az ehhez kapcsolódó Aláírási Jegyzőkönyv, a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló 1990. július 23-i egyezmény módosításáról szóló Jegyzőkönyv, valamint a Cseh Köztársaságnak, az Észt Köztársaságnak, a Ciprusi Köztársaságnak, a Lett Köztársaságnak, a Litván Köztársaságnak, a Magyar Köztársaságnak, a Máltai Köztársaságnak, a Lengyel Köztársaságnak, a Szlovén Köztársaságnak és a Szlovák Köztársaságnak a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló Egyezményhez való csatlakozásáról szóló Egyezmény és az ehhez kapcsolódó Aláírási Jegyzőkönyv kihirdetéséről*

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló, 1990. július 23-án aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Választottbíró-sági Egyezmény), az Osztrák Köztársaságnak, a Finn Köztársaságnak és a Svéd Királyságnak a társult vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezményhez való csatlakozásáról szóló Egyezmény (a továbbiakban: Első Csatlakozási Egyezmény) és az ehhez kapcsolódó Aláírási Jegyzőkönyv (a továbbiakban: Első Aláírási Jegyzőkönyv), a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló 1990. július 23-i egyezmény módosításáról szóló Jegyzőkönyv (a továbbiakban: Módosító Jegyzőkönyv), valamint a Cseh Köztársaságnak, az Észt Köztársaságnak, a Ciprusi Köztársaságnak, a Lett Köztársaságnak, a Litván Köztársaságnak, a Magyar Köztársaságnak, a Máltai Köztársaságnak, a Lengyel Köztársaságnak, a Szlovén Köztársaságnak és a Szlovák Köztársaságnak a kapcsolt vállalkozá-

sok nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló Egyezményhez való csatlakozásáról szóló Egyezmény (a továbbiakban: Második Csatlakozási Egyezmény) és az ehhez kapcsolódó Aláírási Jegyzőkönyv (a továbbiakban: Második Aláírási Jegyzőkönyv) kötelező hatályának elismerésére.

2. § Az Országgyűlés a Választottbíró-sági Egyezményt, az Első Csatlakozási Egyezményt, az Első Aláírási Jegyzőkönyvet, a Módosító Jegyzőkönyvet, a Második Csatlakozási Egyezményt és a Második Aláírási Jegyzőkönyvet e törvénnyel kihirdeti.

3. § A Választottbíró-sági Egyezmény hiteles szövege a következő:

„Egyezmény a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről¹

Az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés Magas Szerződő Felei,

azzal az óhajjal, hogy érvényre juttassák a Szerződés 220. cikkét, amelynek értelmében vállalták, hogy tárgyalásokat folytatnak egymással annak érdekében, hogy állampolgáraik javára biztosítsák a kettős adóztatás megszüntetését,

figyelembe véve a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatban a kettős adóztatás megszüntetésének fontosságát,

úgy határoztak, hogy megkötik ezt az egyezményt, és e célból meghatalmazottjaikként kijelölték:

Ófelsége a belgák királya:

Philippe de Schoutheete de Tervarent
rendkívüli és meghatalmazott nagykövetet;

Ófelsége Dánia királynője:

Niels Helveg Petersen
gazdasági minisztert;

A Németországi Szövetségi Köztársaság elnöke:

Theo Waigel
szövetségi pénzügyminisztert;
Jürgen Trumpf
rendkívüli és meghatalmazott nagykövetet;

A Görög Köztársaság elnöke:

Ioannis Palaiokrassas
pénzügyminisztert;

Ófelsége Spanyolország királya:

Carlos Solchaga Catalán
gazdasági és pénzügyminisztert;

* A törvényt az Országgyűlés a 2006. február 6-i ülésnapján fogadta el.

¹ Megjelent az Európai Unió Hivatalos Lapjában 2005. június 30-án [OJ C160].

A Francia Köztársaság elnöke:
Jean Vidal
rendkívüli és meghatalmazott nagykövetet;

Írország elnöke:
Albert Reynolds
pénzügyminisztert;

Az Olasz Köztársaság elnöke:
Stefano De Luca
pénzügyminisztériumi államtitkárt;

Ő Királyi Fensége a luxemburgi nagyherceg:
Jean-Claude Juncker
kötségvetési, pénz- és munkaügyi minisztert;

Őfelsége Hollandia királynője:
P.C. Nieman
rendkívüli és meghatalmazott nagykövetet;

A Portugál Köztársaság elnöke:
Miguel Beza
pénzügyminisztert;

Őfelsége Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának királynője:
David H.A. Hannay KCMG
rendkívüli és meghatalmazott nagykövetet;

akik a Tanácson belül ülésezve, és kicserélve jó és kellő alakban talált meghatalmazásaikat,
a következőkben állapodtak meg:

I. Fejezet

AZ EGYEZMÉNY ALKALMAZÁSI KÖRE

1. cikk

(1) Ezt az egyezményt kell alkalmazni, amennyiben egy szerződő állam vállalkozásának nyeresége által tartalmazzott, adóztatási célokra figyelembe veendő nyereséget egy másik szerződő állam vállalkozásának a nyeresége szintén tartalmazza, vagy valószínűleg tartalmazni fogja azon az alapon, hogy akár közvetlenül, akár az érintett állam megfelelő jogszabályait alkalmazva, nem tartották be a 4. cikkben foglalt elveket.

(2) Ezen egyezmény alkalmazásában egy szerződő állam vállalkozásának egy másik szerződő államban található állandó telephelyét azon államnak a vállalkozásának kell tekinteni, amelyikben az található.

(3) Az (1) bekezdést abban az esetben is alkalmazni kell, amennyiben az érintett vállalkozások bármelyike nem nyereséges, hanem veszteséges.

2. cikk

(1) Ezt az egyezményt a jövedelemadókra kell alkalmazni.

(2) Az ezen egyezmény hatálya alá tartozó meglévő adók a következők:

a) Belgiumban:

- Impôt des personnes physiques/Personenbelasting,
- Impôt des sociétés/Vennootschapsbelasting,
- Impôt des personnes morales/Rechtspersonenbelasting,
- Impôt des non-résidents/Belasting der niet-verblijfhouders,
- taxe communale et la taxe d'agglomération additionnelles à l'impôt des personnes physiques/aanvullende gemeentebelasting en agglomeratiebelasting op de personenbelasting;

b) Dániában:

- selskabsskat,
- indkomstskat til staten,
- kommunale indkomstskat,
- amtskommunal indkomstskat,
- særlig indkomstskat,
- kirkeskat,
- udbytteskat,
- renteskat,
- royaltyskat,
- frigørelsesafgift;

c) Németországban:

- Einkommensteuer,
- Körperschaftsteuer,
- Gewerbesteuer, amennyiben ez az adó üzleti nyereségen alapul;

d) Görögországban:

- Φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων,
- Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων,
- εισφορά υπέρ των επιχειρήσεων ύδρευσης και αποχέτευσης;

e) Spanyolországban:

- impuesto sobre la renta de las personas físicas,
- impuesto sobre sociedades;

f) Franciaországban:

- impôt sur le revenu,
- impôt sur le sociétés;

g) Írországban:

- Income tax,
- Corporation tax;

h) Olaszországban:

- Imposta sul reddito delle persone fisiche,
- Imposta sul reddito delle persone giuridiche,
- Imposta locale sui redditi;

i) Luxemburgban:

- impôt sur le revenu des personnes physiques,
- impôt sur le revenu des collectivités,
- impôt commercial, amennyiben ez az adó üzleti nyereségen alapul;

j) Hollandiában:

- inkomstenbelasting,
- vennootschapsbelasting;

k) Portugáliában:

- imposto sobre o rendimento das pessoas singulares,

– imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas,
– derrama para os municípios sobre o imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas;

l) az Egyesült Királyságban:

– Income tax,
– Corporation tax;

(3) Az egyezményt alkalmazni kell bármely azonos vagy hasonló adóra is, amelyet az egyezmény aláírásának időpontja után, a már létező adók mellett vagy azok helyett vetettek ki. A szerződő államok illetékes hatóságai tájékoztatják egymást a vonatkozó nemzeti törvények bármilyen módosításáról.

II. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

I. szakasz

Fogalommeghatározások

3. cikk

(1) Ennek az egyezménynek az alkalmazásában: az „illetékes hatóság”:

– Belgiumban:

De Minister van Financien vagy meghatalmazott képviselője,

Le Ministre des Finances vagy meghatalmazott képviselője,

– Dániában:

Skatteministeren vagy meghatalmazott képviselője,

– Németországban:

Der Bundesminister der Finanzen vagy meghatalmazott képviselője,

– Görögországban:

Ο Υπουργός των Οικονομικών

vagy meghatalmazott képviselője,

– Spanyolországban:

El Ministro de Economía y Hacienda vagy meghatalmazott képviselője,

– Franciaországban:

Le Ministre chargé du budget vagy meghatalmazott képviselője,

– Írországban:

The Revenue Commissioners vagy meghatalmazott képviselője,

– Olaszországban:

Il Ministro delle Finanze vagy meghatalmazott képviselője,

– Luxemburgban:

Le Ministre des Finances vagy meghatalmazott képviselője,

– Hollandiában:

De Minister van Financien vagy meghatalmazott képviselője,

– Portugáliában:

O Ministro das Finanças vagy meghatalmazott képviselője,

– az Egyesült Királyságban:

The Commissioners of Inland Revenue vagy meghatalmazott képviselője.

(2) Az egyezményben nem meghatározott kifejezések ugyanazon jelentéssel bírnak, kivéve ha a szövegösszefüggés azt másként kívánja, mint amellyel az érintett államok közötti, kettős adóztatásról szóló egyezményben rendelkeznek.

II. szakasz

A kapcsoló vállalkozások nyereségkiigazítására és az állandó telephelyeknek tulajdonított nyereségre alkalmazandó alapelvek

4. cikk

Az egyezmény alkalmazásakor a következő alapelveket kell betartani:

1. Amennyiben:

a) egy szerződő állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve részt vesz egy másik szerződő állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy részesedik annak tőkéjében;

vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve részt vesznek az egyik szerződő állam vállalkozásának és egy másik szerződő állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy részesednek azok tőkéjében;

és mindkét esetben olyan feltételekben állapodnak meg vagy olyan feltételeket szabnak meg a két vállalkozás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolatok tekintetében, amelyek különböznek két független vállalkozás közötti kapcsolatra vonatkozó feltételektől, akkor bármely nyereség, amely e feltételek meg nem léte esetén az egyik vállalkozásnál keletkezett volna, de a fenti feltételek miatt mégsem keletkezett, e vállalkozásnak a nyereségébe beszámítható, és ennek megfelelően adózatható.

2. Amennyiben egy szerződő állam vállalkozása egy másik szerződő államban üzleti tevékenységet folytat egy ott található állandó telephelyen keresztül, akkor az állandó telephelynek kell azt a nyereséget tulajdonítani, amely várhatóan akkor keletkezne, ha olyan önálló és független vállalkozásként működne, amely ugyanolyan vagy hasonló feltételek mellett ugyanolyan vagy hasonló tevékenységet folytat, teljes mértékben függetlenül szerződve azzal a vállalkozással, amely az állandó telephellyel rendelkezik.

5. cikk

Amennyiben egy szerződő államnak szándékában áll a 4. cikkben foglalt alapelvekkel összhangban kiigazítani egy vállalkozás nyereségét, kellő időben tájékoztatnia kell a vállalkozást a tervezett intézkedésről, és lehetőséget kell nyújtania számára, hogy tájékoztassa a másik vállalkozást, lehetővé téve így, hogy a másik vállalkozás értesítse a másik szerződő államot.

Ugyanakkor az ilyen tájékoztatást nyújtó szerződő állam nem akadályozható meg abban, hogy a tervezett kiigazítást elvégezze.

Ha az ilyen tájékoztatást követően a két vállalkozás és a másik szerződő állam hozzájárul a kiigazításhoz, a 6. és 7. cikket nem kell alkalmazni.

*III. szakasz**Kölcsönös egyeztetési és választottbíróági eljárás**6. cikk*

(1) Amennyiben egy vállalkozás úgy véli, hogy az egyezmény hatálya alá tartozó valamely esetben a 4. cikkben foglalt alapelveket nem tartották be, ügyében azon szerződő állam illetékes hatóságához fordulhat, amelyben a vállalkozása vagy az állandó telephelye található, tekintet nélkül az érintett szerződő állam hazai joga által biztosított jogorvoslatra. Az ügyben a hatósághoz az azon intézkedésről szóló első értesítésétől számított három éven belül kell fordulni, amely az 1. cikk értelmében a kettős adóztatást eredményezte, vagy valószínűleg eredményezi.

A vállalkozásnak ezzel egyidejűleg értesítenie kell az illetékes hatóságot, amennyiben más szerződő állam is érintett lehet az ügyben. Az illetékes hatóság ekkor késedelem nélkül értesíti ezen szerződő államok illetékes hatóságait.

(2) Amennyiben a panasz megalapozottnak tűnik, és ha az illetékes hatóság nem képes kielégítő megoldást találni, akkor törekszik arra, hogy az ügyet bármely másik érintett szerződő állam illetékes hatóságával kölcsönös egyeztetés útján, a 4. cikkben meghatározott alapelvek alapján megoldja a kettős adóztatás megszüntetése céljából. A kölcsönös megállapodást, tekintet nélkül az érintett szerződő államok hazai jogában előírt elévülési időre, végre kell hajtani.

7. cikk

(1) Amennyiben az érintett illetékes hatóságok nem jutnak a 6. cikkben említett kettős adóztatás megszüntetését eredményező megállapodásra attól a naptól számított két éven belül, hogy az ügyet a 6. cikk (1) bekezdésével összhangban első alkalommal benyújtották az illetékes hatóságok

valamelyikéhez, tanácsadó bizottságot kell felállítani azzal a megbízatással, hogy alkosson véleményt a kérdésses kettős adóztatás megszüntetéséről.

A vállalkozások élhetnek az érintett szerződő államok hazai joga alapján rendelkezésükre álló jogorvoslattal; ugyanakkor amennyiben bírósághoz fordultak, az első albekezdésben említett kétéves határidőt a jogerős határozat kihirdetésének napjától kell számítani.

(2) Az ügy tanácsadó bizottsághoz történő benyújtása nem akadályozhatja meg a szerződő államot abban, hogy ugyanarra az ügyre vonatkozóan bírósági vagy közigazgatási eljárást kezdeményezzen vagy folytasson.

(3) Amennyiben egy szerződő állam hazai joga nem teszi lehetővé ezen állam illetékes hatóságai számára a bíróságai határozatától való eltérést, akkor az (1) bekezdés nem alkalmazandó, kivéve ha az abban az államban lévő kapcsolt vállalkozás a rendelkezésére álló fellebbezési határidővel nem élt, vagy a vállalkozás fellebbezését a határozathozatal előtt visszavonta. Ez a rendelkezés nem befolyásolhatja a fellebbezést, amennyiben a 6. cikkben említettektől eltérő ügyekre vonatkozik.

(4) Az illetékes hatóságok kölcsönös egyeztetéssel és az érintett kapcsolt vállalkozások egyetértésével lemondhatnak az (1) bekezdésben említett határidőről.

(5) Amennyiben az (1)–(4) bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, az egyes kapcsolt vállalkozások 6. cikkben meghatározott jogai változatlanok maradnak.

8. cikk

(1) Egy szerződő állam illetékes hatósága nem köteles arra, hogy kölcsönös egyeztetési eljárást kezdeményezzen, vagy felállítsa a 7. cikkben említett tanácsadó bizottságot, amennyiben a bírósági vagy közigazgatási eljárás során meghozott jogerős határozat értelmében a 4. cikk szerinti nyereségkiigazítás alapjául szolgáló tevékenységek okán az érintett vállalkozások valamelyike súlyos büntetéssel sújtandó.

(2) Amennyiben a 6. és 7. cikkben említett eljárással egyidejűleg bírósági vagy közigazgatási eljárás folyik annak megállapítása céljából, hogy a 4. cikk értelmében vett nyereségkiigazítás alapjául szolgáló tevékenységek okán az érintett vállalkozások súlyos büntetéssel sújtandók-e, az illetékes hatóságok a bírósági vagy közigazgatási eljárás lezárásáig a 6. és 7. cikkben említett eljárást felfüggeszthetik.

9. cikk

(1) A 7. cikk (1) bekezdésében említett tanácsadó bizottság az elnökén kívül a következő tagokból áll:

– az érintett illetékes hatóságok két-két képviselője; ez a szám az illetékes hatóságok közötti megállapodással egy-egy főre csökkenthető,

– páros számú, a (4) bekezdésben említett személyek listájáról kölcsönös egyeztetéssel, vagy megegyezés hiányában az érintett illetékes hatóságok által végzett sorolás útján kinevezendő, elismert szaktudással rendelkező, független személy.

(2) Az elismert szaktudással rendelkező, független személyek kinevezésekor mindegyikük mellé helyettest kell kinevezni a független személyek kinevezési szabályaival összhangban, arra az esetre, ha a független személyek akadályoztatva lennének köteleességük teljesítésében.

(3) Sorsolás esetén az egyes illetékes hatóságok kifogást emelhetnek bármelyik elismert szaktudással rendelkező, független személy ellen, az érintett illetékes hatóságok által előre közösen meghatározott bármely körülmény fennállása esetén, vagy az alábbi helyzetekben:

– amennyiben az adott személy valamelyik érintett adóhatóság munkavállalója vagy annak nevében tevékenykedik,

– amennyiben az adott személy jelentős részesedéssel rendelkezik vagy rendelkezett az egyik vagy mindegyik kapcsolatos vállalkozásban; azoknak alkalmazottja vagy tanácsadója, vagy korábban az volt,

– amennyiben az adott személy az eldöntendő ügy vagy ügyek rendezésével kapcsolatosan nem nyújt elegendő garanciát az elfogulatlanságára.

(4) Az elismert szaktudással rendelkező, független személyek listája tartalmazza a szerződő államok által kijelölt valamennyi független személyt. Ebből a célból a szerződő államok öt-öt személyt jelölnek ki, és erről tájékoztatják az Európai Közösségek Tanácsának főtitkárát.

Ezeknek a személyeknek a szerződő állam állampolgárainak és azon a területen kell lakóhellyel rendelkezniük, ahol ezt az egyezményt alkalmazni kell. Szakképzettnak és függetlennek kell lenniük.

A szerződő államok módosíthatják az első albekezdésben említett listát; erről késelem nélkül tájékoztatják az Európai Közösségek Tanácsának főtitkárát.

(5) A képviselők és az (1) bekezdéssel összhangban kinevezett, elismert szaktudással rendelkező, független személyek elnököt választanak a (4) bekezdésben említett listán feltüntetett, elismert szaktudással rendelkező, független személyek közül, az egyes érintett illetékes hatóságok azon jogának sérelme nélkül, hogy a (3) bekezdésben említett helyzetek valamelyikének fennállta esetén kifogást emeljenek az így kiválasztott, elismert szaktudással rendelkező személy kinevezése ellen.

Az elnöknek meg kell felelnie az országában a legmagasabb bírói tisztségekbe történő kinevezéshez szükséges feltételeknek, vagy elismert szakértelemmel rendelkező jogtudósnak kell lennie.

(6) A tanácsadó bizottság tagjaira titoktartási kötelezettség vonatkozik az eljárások során általuk megismert összes ügyben. A szerződő államok meghozzák a megfelelő rendelkezéseket a titoktartási kötelezettségek bármilyen megsértésének szankcionálására. A meghozott intézkedésekről haladéktalanul tájékoztatják az Európai Közösségek Bizottságát. Az Európai Közösségek Bizottsága tájékoztatja a többi szerződő államot.

(7) A szerződő államok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a tanácsadó bizottság, amennyiben üggyel fordulnak hozzá, haladéktalanul összeüljön.

10. cikk

(1) A 7. cikkben említett eljárás alkalmazásában az érintett kapcsolatos vállalkozások bármely olyan információt, bizonyítékot vagy okiratot a tanácsadó bizottság rendelkezésére bocsáthatnak, amelyről valószínűnek tűnik, hogy a bizottság azokat felhasználhatja határozata meghozatalában. Az érintett szerződő államok vállalkozásai és illetékes hatóságai teljesítik a tanácsadó bizottságnak az információk, bizonyítékok vagy okiratok rendelkezésére bocsátására vonatkozó kérését. Ugyanakkor egyik szerződő állam illetékes hatósága sem kötelezhető a következőkre:

a) hazai jogával vagy szokásos közigazgatási gyakorlattal ellentétes közigazgatási intézkedések végrehajtása;

b) olyan információk szolgáltatása, amely hazai joga alapján vagy szokásos közigazgatási gyakorlatában nem szerezhető meg;

vagy

c) bármilyen üzleti, ipari vagy szakmai titkot, illetve kereskedelmi eljárást felfedő információ nyújtása, valamint a közrendbe (ordre public) ütköző információszolgáltatás.

(2) A kapcsolatos vállalkozások kérelemre megjelenhetnek vagy képviseltethetik magukat a tanácsadó bizottság előtt. Amennyiben a tanácsadó bizottság azt megkívánja, bármelyik kapcsolatos vállalkozásnak meg kell jelennie, vagy képviseltetnie kell magát előtte.

11. cikk

(1) A 7. cikkben említett tanácsadó bizottság az ügyhöz történő benyújtásának időpontjától számított legkésőbb hat hónapon belül véleményt alkot.

A tanácsadó bizottságnak a 4. cikkre kell alapoznia a véleményét.

(2) A tanácsadó bizottság tagjainak egyszerű többségével fogadja el véleményét. Az érintett illetékes hatóságok további eljárási szabályokban egyezhetnek meg.

(3) A tanácsadó bizottság eljárásának a kapcsolt vállalkozásnál felmerülő költségeken kívüli költségeit az érintett szerződő államok egyenlő mértékben állják.

12. cikk

(1) A 7. cikkben említett eljárásban félként érintett illetékes hatóságok a 4. cikk alapján közös hozzájárulással olyan határozatot hoznak, amely a tanácsadó bizottság véleményhozatalának időpontját követő hat hónapon belül megszünteti a kettős adóztatást.

Az illetékes hatóságok hozhatnak a tanácsadó bizottság véleményétől eltérő határozatot is. Amennyiben nem jutnak megegyezésre, kötelesek ezzel a véleménnyel összhangban eljárni.

(2) Az illetékes hatóságok megállapodhatnak abban, hogy – az érintett vállalkozások hozzájárulásával – nyilvánosságra hozzák az (1) bekezdésben említett határozatot.

13. cikk

A kapcsolt vállalkozások közötti ügyletekből származó nyereségek adóztatásáról a szerződő államok által hozott határozat jogerőre emelkedése nem akadályozza a 6. és 7. cikkben megállapított eljárások alkalmazását.

14. cikk

Ennek az egyezménynek az alkalmazásában a nyereségek kettős adóztatása megszűntnek tekintendő, amennyiben:

a) a nyereségeket csak egy államban vették számításba az adóköteles nyereség kiszámításánál;

vagy

b) az egyik államban ezekre a nyereségekre kivetendő adót a másik államban kivetendő adó összegével csökkentették.

III. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

15. cikk

Ebben az egyezményben semmi nem érinti az olyan, kettős adóztatás megszüntetésére vonatkozó, szélesebb körű kötelezettségek teljesítését a kapcsolt vállalkozások nyereségének kiigazítása esetében, amelyek akár más egyezményeken – amelyeknek a szerződő államok részei vagy részesei lesznek –, akár a szerződő államok hazai jogán alapulnak.

16. cikk

(1) Ennek az egyezménynek a területi hatálya azonos az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés 227. cikkének (1) bekezdésében meghatározottal, e cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül.

(2) Ezt az egyezményt nem kell alkalmazni a következőkre:

- az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés IV. mellékletében említett francia területekre,
- a Feröer-szigetekre és Grönlandra.

17. cikk

Ezt az egyezményt a szerződő államok megerősítik. A megerősítő okiratot az Európai Közösségek Tanácsa főtítkárának hivatalában helyezik letétbe.

18. cikk

Ez az egyezmény az utolsó aláíró állam megerősítő okiratának letétbe helyezését követő harmadik hónap első napján lép hatályba. Az egyezményt a 6. cikk (1) bekezdésében említett azon eljárásokra kell alkalmazni, amelyeket a hatálybalépése után indítottak.

19. cikk

Az Európai Közösségek Tanácsának főtítkára tájékoztatja a szerződő államokat a következőkről:

- a) az egyes megerősítő okiratok letétbe helyezése;
- b) az egyezmény hatálybalépésének időpontja;
- c) a szerződő államok által a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban kijelölt, elismert szaktudással rendelkező, független személyek listája és annak bármely módosítása.

20. cikk

Ezt az egyezményt öt év időtartamra kötötték. Ennek az időszaknak a lejárta előtt hat hónappal a szerződő államok ülést tartanak, hogy határozzanak az egyezmény meghosszabbításáról és a tárgyhoz tartozó egyéb intézkedésekről.

21. cikk

Az egyes szerződő államok bármikor kérhetik ennek az egyezménynek a felülvizsgálatát. Ebben az esetben az Európai Közösségek Tanácsának elnöke konferenciát hív össze az egyezmény felülvizsgálata céljából.

22. cikk

Ezt az egyezményt, amely egy-egy eredeti példányban angol, dán, francia, görög, holland, ír, német, olasz, portugál és spanyol nyelven készült, és amelynek valamennyi tíz szövege egyaránt hiteles, az Európai Közösségek Tanácsa Főtitkárságának levéltárában helyezik letétbe.

A főtitkár valamennyi aláíró állam kormánya részére eljuttat egy hitelesített másolatot.

ZÁRÓOKMÁNY

A Magas Szerződő Felek meghatalmazottjai, akik a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezmény aláírása céljából az ezerkilencszázkilencvenedik év július havának huszonharmadik napján Brüsszelben üléseztek,

a nevezett egyezmény aláírásának alkalmából:

a) elfogadták a záróokmányhoz csatolt következő közös nyilatkozatokat:

- Nyilatkozat a 4. cikk (1) bekezdéséről,
- Nyilatkozat a 9. cikk (6) bekezdéséről,
- Nyilatkozat a 13. cikkről;

b) tudomásul vették a záróokmányhoz csatolt következő egyoldalú nyilatkozatokat:

- Franciaország és az Egyesült Királyság nyilatkozata a 7. cikkről,
- A szerződő államok egyéni nyilatkozatai a 8. cikkről,
- A Németországi Szövetségi Köztársaság nyilatkozata a 16. cikkről.

EGYÜTTES NYILATKOZATOK

Nyilatkozat a 4. cikk (1) bekezdéséről

A 4. cikk (1) bekezdésének rendelkezései egyaránt vonatkoznak arra az esetre, amikor két jogilag egymástól független vállalkozás között közvetlenül valósul meg az ügylet, illetve arra az esetre is, amikor egy vállalkozás és egy másik vállalkozás harmadik országban lévő állandó telephelye között valósul meg az ügylet.

Nyilatkozat a 9. cikk (6) bekezdéséről

A tagállamok teljes mértékben szabadon járnak el a tióktartási kötelezettségek bármilyen megsértésének szankcionálására általuk bevezetett megfelelő rendelkezések jellege és alkalmazási köre tekintetében.

Nyilatkozat a 13. cikkről

Amennyiben egy vagy több érintett szerződő államban az adózásra vonatkozó, a 6. és 7. cikkben említett eljárások adó határozatokat a 6. cikkben említett eljárás befejezése vagy a 12. cikkben említett határozat meghozatala után módosították, és amennyiben az 1. cikk értelmében ez kettős adóztatást eredményez, akkor azon eljárás vagy határozat végeredményének az alkalmazását figyelembe véve a 6. és 7. cikket kell alkalmazni.

EGYOLDALÚ NYILATKOZATOK

Nyilatkozat a 7. cikkről

Franciaország és az Egyesült Királyság kijelentik, hogy alkalmazzák a 7. cikk (3) bekezdését.

A Szerződő Államok egyéni nyilatkozatai a 8. cikkről

Belgium

„Súlyos büntetés”: büntetőjogi vagy közigazgatási szankció az alábbi esetekben:

- akár az adókijátszás céljából elkövetett jogsértés,
- akár a jövedelemadó-törvény rendelkezéseinek, akár az azok végrehajtásáról szóló határozatoknak a csalárd vagy károkozási szándékkal történő megsértése.

Dánia

„Súlyos büntetés”: a büntetőjog vagy külön jogszabályok rendelkezéseinek szándékos megsértéséért kirótt szankció a közigazgatási eszközökkel nem szabályozható esetekben.

Az adótörvény rendelkezései megsértésének esetei – általános szabályként – közigazgatási eszközökkel szabályozhatók, amennyiben úgy vélik, hogy a jogsértés bírságnál súlyosabb szankciót nem von maga után.

Németország

Az adótörvények „súlyos büntetéssel” büntetendő megsértése: az adótörvények rendelkezéseinek szabadságvesztéssel, büntetőjogi vagy közigazgatási bírsággal büntetendő bármilyen megsértése.

Görögország

Az adózást szabályozó görög törvények alapján egy vállalkozás „súlyos büntetéssel” sújtható:

1. a bevallás benyújtásának elmulasztása esetén, vagy a valóságnak nem megfelelő bevallást nyújt be a fennálló rendelkezések alapján visszatartandó és az állam számára fizetendő adók, díjak vagy hozzájárulások vonatkozásában, vagy a hozzáadottérték-adó, a forgalmi adó vagy a luxuscikkekre kivetett különleges adó tekintetében, és amennyiben a fenti adók, díjak és hozzájárulások összege,

amelyet be kellett volna vallani és az állam számára meg kellett volna fizetni, kereskedelmi vagy egyéb tevékenységek eredményeként meghaladja a hatszázezer (600 000) drachma összeget hat hónapos időszak alatt, vagy az egymillió (1 000 000) drachma összeget az egy naptári éves időszak alatt;

2. a jövedelemadó-bevallás benyújtásának elmulasztása esetén, és amennyiben a jövedelemre vonatkozó be nem vallott adó több mint háromszázezer (300 000) drachma;

3. az adózásra vonatkozó adatokról szóló törvényben előírt adatok szolgáltatásának elmulasztása esetén;

4. amennyiben az előző 3. pont alatt említett adatok nem felelnek meg a valóságnak mennyiség, egységár vagy az érték tekintetében, és amennyiben a pontatlanság a teljes összeg vagy az áruk, a nyújtott szolgáltatások vagy általában a kereskedelem teljes értékének a tíz százalékát (10%) meghaladó eltérést eredményez;

5. az adózásra vonatkozó adatokról szóló törvény által megkívánt pontos könyvvizetés és nyilvántartás elmulasztása esetén, és amennyiben a pontatlanságot a rendszeres ellenőrzés során veszik észre, amelynek megállapításait az eltérésről szóló közigazgatási határozat megerősítette, illetve amennyiben a fellebbezési határidő lejárt, vagy a közigazgatási bíróság által hozott jogerős határozat eredményeként, feltéve hogy az ellenőrzött időszak alatt a különbség a bruttó és a bevallott jövedelem között nagyobb húsz százaléknál (20%) és egyik esetben sem kevesebb egymillió (1 000 000) drachmánál;

6. az adózásra vonatkozó adatokról szóló törvény vonatkozó rendelkezéseiben szabályozott könyvvizetési és nyilvántartási kötelezettségek megsértése esetén;

7. hamis vagy fiktív – vagy saját maga által hamisított – számlák rendelkezésre bocsátása az áruértékesítésért vagy a szolgáltatás nyújtásáért, vagy bármely más, a fenti 3. pontban említett adózási adat meghamisítása.

Az adózási okmányok hamisnak minősülnek, amennyiben bármilyen módon, az illetékes adóhatóság vonatkozó könyveiben bejegyzett megfelelő hitelesítés nélkül vannak perforálva vagy lepecsételve, és amennyiben az ilyen bejegyzést létrehozó mulasztás annak tudatában történt, hogy az ilyen hitelesítés szükséges az adózási okmányokon. Az adózási okmányok akkor is hamisnak minősülnek, ha az eredeti példány vagy a másolat tartalma, illetve adatai eltérnek annak az okmánynak az ellenőrző szelvényén található bejegyzésektől.

Az adózási okmány fiktívnek minősül, amennyiben részben vagy egészben nem létező ügyletekhez, átutaláshoz, vagy bármi más, részben vagy egészben nem létező okból adták ki, vagy olyan ügyletnek, amelyet az adózási okmányban feltüntetett személlyel nem azonos személy hajtott végre;

8. szándékos magatartás esetén, amennyiben az elkövető bármely módon együttműködik a hamis adózási okmányok létrehozásában, vagy tudatában van annak, hogy az okmányok hamisak vagy fiktívek, és bármely módon közreműködik azok kibocsátásában, vagy elfogadja a ha-

mis, fiktív vagy hamisított adózási okmányokat az adózásra vonatkozó anyagok eltitkolásának szándékával.

Spanyolország

„Súlyos büntetés”: súlyos adójogi jogsértésekért kiszabott közigazgatási szankciók, valamint adóhatóságokkal szemben elkövetett bűncselekményekért kiszabott büntetőjogi szankciók.

Franciaország

A „súlyos büntetések” büntetőjogi és adóügyi szankciókat foglalnak magukban, úgymint az adóbevallás – felszólítás átvétele utáni – késedelmes elkészítéséért, a rosszhiszeműségért, a csalárd gyakorlatért, az adóellenőrzésnek való ellenszegülésért, a titkos kifizetésért vagy elosztásért, illetve a jogokkal való visszaélésért kiszabott szankciókat.

Írország

A „súlyos büntetés” fogalma tartalmazza a következő cselekményekért kiszabandó szankciókat:

- a) adóbevallás elmulasztása;
- b) csalárdan vagy hanyagul elkészített téves bevallás;
- c) a megfelelő nyilvántartás vezetésének elmulasztása;
- d) az okmányok és nyilvántartások rendelkezésre bocsátásának elmulasztása az ellenőrzéskor;
- e) törvényes hatalmát gyakorló személy akadályozása;
- f) az adófizetési kötelezettség bejelentésének elmulasztása;
- g) hamis nyilatkozat készítése juttatásban való részesülés céljából.

Az ezen szankciókat szabályozó jogszabályok 1990. július 3-án a következők:

- az 1967. évi Income Tax Act XXXV. része,
- az 1968. évi Finance Act 6. szakasza,
- az 1976. évi Corporation Tax Act XIV. része,
- az 1983. évi Finance Act 94. szakasza.

A Büntető törvénykönyvet helyettesítő, módosító vagy korszerűsítő bármilyen jövőbeli rendelkezést szintén figyelembe kell venni.

Olaszország

„Súlyos büntetés”: azon jogellenes magatartások esetére meghatározott szankciók, amelyek a nemzeti jogszabályok értelmében adóügyi jogsértést képeznek.

Luxemburg

Luxemburg „súlyos büntetésnek” tekinti mindazt, amit a többi szerződő állam a 8. cikk alkalmazásában büntetésként határoz meg.

Hollandia

„Súlyos büntetés”: bíró által bármely olyan, szándékosan elkövetett cselekményért kiszabott szankció, amelyet az adózásról szóló általános törvény 68. cikke említ.

Portugália

A „súlyos büntetés” kifejezés büntetőjogi szankciókat, valamint további adóügyi szankciókat tartalmaz, amelyek a csalás szándékával elkövetett, illetve az 1 000 000 (egy-millió) escudót meghaladó értékű bírsággal sújtandó jog-sértésekre alkalmazandók.

Egyesült Királyság

Az Egyesült Királyság úgy értelmezi a „súlyos bünte-tés” kifejezést, mint amely büntetőjogi és közigazgatási szankciókat tartalmaz az adózás tekintetében csalárdan, il-letve hanyagul kiállított hibás számlák, visszaigénylések vagy bevallások vonatkozásában.

*A Németországi Szövetségi Köztársaság nyilatkozata
a 16. cikkről*

A Németországi Szövetségi Köztársaság kormánya fenntartja a jogot arra, hogy megerősítő okirata letétbe he-lyezésekor kijelentse, hogy az egyezményt Berlin területé-re is alkalmazni kell.”

4. § (1) Az Első Csatlakozási Egyezmény hiteles szöve-ge a következő:

**„Egyezmény
az Osztrák Köztársaságnak, a Finn Köztársaságnak
és a Svéd Királyságnak a társult vállalkozások
nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás
megszüntetéséről szóló egyezményhez való
csatlakozásáról”²**

Az Európai Közösség létrehozásáról szóló szerződés Magas Szerződő Felei,

figyelembe véve, hogy az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság az Unióhoz való csatla-kozásukkal vállalták a társult vállalkozások nyereségki-igazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetésé-ről szóló, 1990. július 23-án Brüsszelben aláírásra megnyi-tott egyezményhez való csatlakozást,

úgy határoztak, hogy aláírják ezt az egyezményt, és e célból meghatalmazottjaikként kijelölték:

Őfelsége a belgák királya:
Philippe de Schoutheete de Tervarent
nagykövetet,
Belgium állandó képviselőjét az Európai Unió mellett;

Őfelsége Dánia királynője:

Poul Skytte Christofferson
nagykövetet,
Dánia állandó képviselőjét az Európai Unió mellett;

A Németországi Szövetségi Köztársaság elnöke:

Jochen Grönhage-t,
a Németországi Szövetségi Köztársaság helyettes álla-ndó képviselőjét az Európai Unió mellett;

A Görög Köztársaság elnöke:

Pavlos Apostolides
nagykövetet,
a Görög Köztársaság állandó képviselőjét az Európai Unió mellett;

Őfelsége Spanyolország királya:

Francisco Javier Elorza Cavenget
nagykövetet,
Spanyolország állandó képviselőjét az Európai Unió mellett;

A Francia Köztársaság elnöke:

Pierre de Boissieu
nagykövetet,
a Francia Köztársaság állandó képviselőjét az Európai Unió mellett;

Írország elnöke:

Denis O’Leary
nagykövetet,
Írország állandó képviselőjét az Európai Unió mellett;

Az Olasz Köztársaság elnöke:

Luigi Guidobono Cavalchini Garofoli,
nagykövetet,
az Olasz Köztársaság állandó képviselőjét az Európai Unió mellett;

Ő Királyi Fensége a luxemburgi nagyherceg:

Jean-Jacques Kasel
nagykövetet,
Luxemburg állandó képviselőjét az Európai Unió mel-lett;

Őfelsége Hollandia királynője:

Bernard R. Bot
nagykövetet,
Hollandia állandó képviselőjét az Európai Unió mellett;

Az Osztrák Köztársaság szövetségi elnöke:

Manfred Scheich
nagykövetet,
az Osztrák Köztársaság állandó képviselőjét az Európai Unió mellett;

A Portugál Köztársaság elnöke:

José Gregório Faria Quiteres
nagykövetet,
a Portugál Köztársaság állandó képviselőjét az Európai Unió mellett;

² Megjelent az Európai Unió Hivatalos Lapjában 2005. június 30-án [OJ C160].

A Finn Köztársaság elnöke:
Antti Satuli
nagykövetet,
a Finn Köztársaság állandó képviselőjét az Európai Unió mellett;

A Svéd Királyság Kormánya:
Frank Belfrage
nagykövetet,
Svédország állandó képviselőjét az Európai Unió mellett;

Őfelsége Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának királynője:
J. S. WALL C. M. G., L. V. O
nagykövetet,
Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának állandó képviselőjét az Európai Unió mellett;

akik az Európai Unió tagállamainak Állandó Képviselők Bizottságán belül üléshez és kicserélve jó és kellő alakban talált meghatalmazásaikat,
a következőkben állapodtak meg:

1. cikk

Az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozik a társult vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló, 1990. július 23-án Brüsszelben aláírásra megnyitott egyezményhez.

2. cikk

A társult vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezmény a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (2) bekezdésében:
 - a) a k) albekezdés l) albekezdésre változik;
 - b) a j) albekezdést követően a szöveg a következő k) albekezdéssel egészül ki:

„k) Ausztriában:

 - Einkommensteuer,
 - Körperschaftsteuer;”;
 - c) az l) albekezdés o) albekezdésre változik;
 - d) az l) albekezdést követően a szöveg a következő új m) és n) albekezdésekkel egészül ki:

„m) Finnországban:

 - valtion tuloverot/de statliga inkomstskatterna,
 - yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund,
 - kunnallisvero/kommunalskatten,
 - kirkollisvero/kyrkoskatten,
 - korkotulon lähdevero/källskatten å ränteinkomst,

– rajoitetusti verovelvollisen lähdevero/källskatten för begränsat skattskyldig;

n) Svédországban:

- statliga inkomstskatten,
- kupongskatten,
- kommunala inkomstskatten,
- lagen om expansionsmedel;”.

2. A 3. cikk (1) bekezdése a következőkkel egészül ki:

„– Ausztriában:

Der Bundesminister für Finanzen vagy meghatalmazott képviselője,

– Finnországban:

Valtiovarainministeriö vagy meghatalmazott képviselője,

Finansministeriet vagy meghatalmazott képviselője,

– Svédországban:

Finansministern vagy meghatalmazott képviselője.”

3. cikk

Az Európai Unió Tanácsának főtitkára megküldi a társult vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezmény hitelesített másolatát az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság kormányának angol, dán, francia, görög, holland, ír, német, olasz, portugál és spanyol nyelven.

A társult vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezmény finn és svéd nyelvű változatát ezen egyezmény I. és II. melléklete tartalmazza. A finn és svéd nyelvű szövegek ugyanolyan feltételek szerint hitelesek, mint a társult vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezmény más nyelvű szövegei.

4. cikk

Ezt az egyezményt a szerződő államoknak meg kell erősíteni. A megerősítő okiratokat az Európai Unió Tanácsa főtitkárnál kell letétbe helyezni.

5. cikk

Ez az egyezmény – ahogyan az azt megerősítő államok között – az utolsó megerősítő okiratnak az Osztrák Köztársaság vagy a Finn Köztársaság vagy a Svéd Királyság és egy, a társult vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezményt megerősítő állam általi letétbe helyezését követő harmadik hónap első napján lép hatályba.

Ez az egyezmény minden, az egyezményt később megerősítő szerződő állam vonatkozásában a megerősítő ok-

irat letétbe helyezését követő harmadik hónap első napján lép hatályba.

6. cikk

Az Európai Unió Tanácsának főtitkára tájékoztatja a szerződő államokat a következőkről:

- a) az egyes megerősítő okiratok letétbe helyezése;
- b) ezen egyezmény hatálybalépése.

7. cikk

Ezt az egyezményt, amely egy-egy eredeti példányban angol, dán, finn, francia, görög, holland, ír, német, olasz, portugál, spanyol és svéd nyelven készült, és amelynek valamennyi 12 szövege egyaránt hiteles, az Európai Közösségek Tanácsa Főtitkárságának levéltárában kell letétbe helyezni. A főtitkár mindegyik szerződő állam kormánya részére eljuttat egy hitelesített másolatot.

Fentiek hitelül az alulírott meghatalmazottak aláírták ezt az egyezményt.”

(2) Az Első Aláírási Jegyzőkönyv hiteles szövege a következő:

„Aláírási Jegyzőkönyv

Egyezmény az Osztrák Köztársaságnak, a Finn Köztársaságnak és a Svéd Királyságnak a társult vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezményhez történő csatlakozásáról³

A Belga Királyság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, Írország, az Olasz Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Portugál Köztársaság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága 1995. december 21-én Brüsszelben aláírta az Osztrák Köztársaságnak, a Finn Köztársaságnak és a Svéd Királyságnak a társult vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezményhez történő csatlakozásáról szóló egyezményt.

Ez alkalomból tudomásul vették a társult vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezmény 8. cikkére vonatkozó alábbi egyoldalú nyilatkozatokat:

Az Osztrák Köztársaság nyilatkozata:

A „súlyos büntetéssel” sújtható jogsértés magában foglal minden szándékosan vagy hanyagságból elkövetett adó- és vámkiátszást, amelyet az adóügyi bűncselekményekre vonatkozó jogszabályok büntetnek.

A Finn Köztársaság nyilatkozata:

A „súlyos büntetések” fogalom magában foglalja a büntetőjogi szankciókat és azokat a közigazgatási szankciókat, amelyeket az adójogszabályok megszegése esetén vezetnek be.

A Svéd Királyság nyilatkozata:

Az adójogszabályok „súlyos büntetéssel” sújtandó megszegése az adójogszabályok rendelkezéseinek szabadságelvonással, büntetőjogi vagy közigazgatási bírsággal büntethető bármely megsértése.

Ezt a jegyzőkönyvet az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában ki kell hirdetni.”

5. § A Módosító Jegyzőkönyv hiteles szövege a következő:

„Jegyzőkönyv

a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló 1990. július 23-i egyezmény módosításáról⁴

Az Európai Közösség létrehozásáról szóló szerződés Magas Szerződő Felei,

azzal az óhajjal, hogy érvényre juttassák az Európai Közösség létrehozásáról szóló szerződés 293. cikkét, amelynek értelmében vállalták, hogy tárgyalásokat folytatnak egymással annak érdekében, hogy állampolgáraik javára biztosítsák a kettős adóztatás megszüntetését,

tekintettel a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló, 1990. július 23-i egyezményre (a továbbiakban: „választottbírósi egyezmény”),

tekintettel az Osztrák Köztársaságnak, a Finn Köztársaságnak és a Svéd Királyságnak a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezményhez való csatlakozásáról szóló, 1995. december 21-i egyezményre,

mivel a választottbírósi egyezmény 1995. január 1-jén – annak 18. cikke szerint – hatályba lépett; mivel 1999. december 31-én hatályát veszti, kivéve ha meghosszabbítják,

úgy határoztak, hogy megkötik ezt a választottbírósi egyezményt módosító jegyzőkönyvet, és e célból meghatalmazottjaikként kijelölték:

³ Megjelent az Európai Unió Hivatalos Lapjában 2005. június 30-án [OJ C160].

⁴ Megjelent az Európai Unió Hivatalos Lapjában 2005. június 30-án [OJ C160].

A Belga Királyság:
Jean-Jacques Viseur
pénzügyminisztert;

A Dán Királyság:
Marianne Jelvedová
gazdasági és a skandináv együttműködésért felelős minisztert;

A Németországi Szövetségi Köztársaság:
Hans Eichel
szövetségi pénzügyminisztert;

A Görög Köztársaság:
Yannos Papantoniou
gazdasági minisztert;

A Spanyol Királyság:
Cristóbal Ricardo Montoro Moreno
gazdasági minisztériumi államtitkárt;

A Francia Köztársaság:
Dominique Strauss-Kahn
gazdasági, pénzügy- és ipari minisztert;

Írország:
Charlie McCreevy
pénzügyminisztert;

Az Olasz Köztársaság:
Vincenzo Visco
pénzügyminisztert;

A Luxemburgi Nagyhercegség:
Jean-Claude Juncker
miniszterelnököt, Ministre d'Etat-t, pénzügyminisztert,
munkaügyi és foglalkoztatási minisztert;

A Holland Királyság:
Wilhelmus Adrianus Franciscus Gabriël (Willem) Vermeend
pénzügyminisztériumi államtitkárt;

Az Osztrák Köztársaság:
Rudolf Edlinger
szövetségi pénzügyminisztert;

A Portugál Köztársaság:
António Luciano Pacheco De Sousa Franco
pénzügyminisztert;

A Finn Köztársaság:
Sauli Niinistö
miniszterelnök-helyettest és pénzügyminisztert;

A Svéd Királyság:
Bosse Ringholm
pénzügyminisztert;

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága:
Stephen WALL, K.C.M.G., L.V.O.
nagykövetet,
Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unió melletti állandó képviselőjét;

akik a Tanácsban ülésezve, valamint kicserélve jó és kellő alakban talált meghatalmazásaikat, a következőkben állapotok meg:

1. cikk

A kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló, 1990. július 23-i egyezmény a következőképpen módosul:

A 20. cikk szövege a következő:

„20. cikk

Ezt az egyezményt öt év időtartamra kötötték. Ezt adott időpontokban további öt éves időtartamokra meghosszabbítják, kivéve ha valamely szerződő állam írásban tájékoztatja az Európai Unió Tanácsának főtákarát erre vonatkozó kifogásáról legalább hat hónappal bármely öt éves időtartam lejártá előtt.”

2. cikk

(1) Ezt a jegyzőkönyvet az aláíró államoknak meg kell erősíteniük, el kell fogadniuk vagy jóvá kell hagyniuk. A megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratokat az Európai Unió Tanácsa főtákaránál kell letétbe helyezni.

(2) Az Európai Unió Tanácsának főtákarára tájékoztatja a szerződő államokat a következőkről:

a) az egyes megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratok letétbe helyezése;

b) a jegyzőkönyv hatálybalépésének időpontja.

3. cikk

(1) Ez az egyezmény az utolsó aláíró állam megerősítő okiratának letétbe helyezését követő harmadik hónap első napján lép hatályba.

(2) Ez a jegyzőkönyv 2000. január 1-jétől lép hatályba.

(3) A 2000. január 1-jén kezdődő és a jegyzőkönyv hatálybalépésének napjáig tartó időtartamot figyelmen kívül kell hagyni annak megállapításakor, hogy egy ügyet a választottbírói egyezmény 6. cikkének (1) bekezdésében meghatározott időtartamon belül nyújtottak-e be.

4. cikk

Ezt a jegyzőkönyvet, amely egy-egy eredeti példányban angol, dán, finn, francia, görög, holland, ír, német, olasz, portugál, spanyol és svéd nyelven készült, és amelynek valamennyi tizenkét szövege egyaránt hiteles, az Európai Unió Tanácsa Főtákarágának levéltárában helyezik letétbe. A főtákar mindegyik aláíró állam kormánya részére eljuttat egy hitelesített másolatot.

**Az 1999. május 25-én a Tanács keretében ülésező
tagállamok kormányai képviselői konferenciájának
Záróokmánya**

A tagállamok kormányainak képviselői,
1999. május 25-én a Tanács keretében ülésezve,
emlékeztetve az 1998. május 19-i, a kapcsolt vállalko-
zások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás
megszüntetéséről szóló egyezmény („választottbíró-
sági egyezmény”) meghosszabbítására vonatkozó következte-
tésekre, amelyekben megállapodtak abban, hogy a válasz-
tottbíró-sági egyezményt lejártától számítva további ötéves
időtartamra meg kell hosszabbítani, és ezen időtartam le-
telével, egyidejűleg automatikusan további ötéves időtar-
tamokra meg kell hosszabbítani, amennyiben egyetlen
szerződő állam sem emel kifogást;

megállapodtak a választottbíró-sági egyezmény további,
2000. január 1-jétől történő ötéves időtartamra való meg-
hosszabbításának szükségességéről;

aláírták a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával
kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló,
1990. július 23-i egyezményt módosító jegyzőkönyvet.”

6. § (1) A Második Csatlakozási Egyezmény hiteles
szövege a következő:

„Egyezmény

**a Cseh Köztársaságnak, az Észt Köztársaságnak,
a Ciprusi Köztársaságnak, a Lett Köztársaságnak,
a Litván Köztársaságnak, a Magyar Köztársaságnak,
a Máltai Köztársaságnak, a Lengyel Köztársaságnak,
a Szlovén Köztársaságnak és a Szlovák
Köztársaságnak a kapcsolt vállalkozások
nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás
megszüntetéséről szóló egyezményhez való
csatlakozásáról**⁵

Az Európai Közösség létrehozásáról szóló szerződés
Magas Szerződő Felei,

figyelembe véve, hogy a Cseh Köztársaság, az Észt
Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a
Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köz-
társaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és
a Szlovák Köztársaság az Unió tagjaivá válva vállalta a
kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsola-
tos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló, 1990. július
23-án Brüsszelben aláírt egyezményhez („választottbíró-
sági egyezmény”), valamint annak az 1999. május 25-én
Brüsszelben aláírt jegyzőkönyvéhez való csatlakozást,

úgy határoztak, hogy megkötik ezt az egyezményt, és
e célból meghatalmazottjaikként kijelölték:

Őfelsége a belgák királya,
A Cseh Köztársaság elnöke,
Őfelsége Dánia királynője,
A Német Szövetségi Köztársaság elnöke,
Az Észt Köztársaság elnöke,
A Görög Köztársaság elnöke,
Őfelsége Spanyolország királya,
A Francia Köztársaság elnöke,
Írország elnöke,
Az Olasz Köztársaság elnöke,
A Ciprusi Köztársaság elnöke,
A Lett Köztársaság minisztertanácsa,
A Litván Köztársaság elnöke,
Ő Királyi Fensége a luxemburgi nagyherceg,
A Magyar Köztársaság elnöke,
Málta elnöke,
Őfelsége Hollandia királynője,
Az Osztrák Köztársaság szövetségi elnöke,
A Lengyel Köztársaság elnöke,
A Portugál Köztársaság elnöke,
A Szlovén Köztársaság elnöke,
A Szlovák Köztársaság elnöke,
A Finn Köztársaság elnöke,
A Svéd Királyság Kormánya,
Őfelsége Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült
Királyságának királynője,

akik az Európai Unió tagállamai állandó képviselőinek
bizottsága keretében ülésezve és kicserélve jó és kellő
alakban talált meghatalmazásaikat,
a következőkben állapodtak meg:

1. cikk

A Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi
Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a
Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel
Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztár-
saság csatlakozik a kapcsolt vállalkozások nyereségkiiga-
zításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről
szóló, 1990. július 23-án Brüsszelben aláírt egyezmény-
hez, annak minden, az Osztrák Köztársaságnak, a Finn
Köztársaságnak és a Svéd Királyságnak a kapcsolt vállal-
kozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adózta-
tás megszüntetéséről szóló egyezményhez való csatlako-
zásáról szóló, 1995. december 21-én Brüsszelben aláírt
egyezmény által tett kiigazításával és módosításával
együtt; valamint a kapcsolt vállalkozások nyereségkiiga-
zításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről
szóló egyezmény 1999. május 25-én Brüsszelben aláírt
jegyzőkönyvéhez.

⁵ Megjelent az Európai Unió Hivatalos Lapjában 2005. június 30-án
[OJ C160].

2. cikk

A kapcsolatos vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezmény a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (2) bekezdésében:

a) az a) albekezdést követően a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

„b) a Cseh Köztársaságban:

- daň z příjmu fyzických osob,
- daň z příjmu právnických osob”;

b) a b) albekezdés c) albekezdésre változik, és helyébe a következő szöveg lép:

„c) Dániában:

- indkomstskaten til staten,
- den kommunale indkomstskat,
- den amtskommunale indkomstskat”;

c) a c) albekezdés d) albekezdésre változik;

d) a d) albekezdést követően a szöveg a következő új albekezdéssel egészül ki:

„e) az Észt Köztársaságban:

– tulumaks”;

e) a d) albekezdés f) albekezdésre változik;

f) az e) albekezdés g) albekezdésre változik, és helyébe a következő szöveg lép:

„g) Spanyolországban:

- Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas,
- Impuesto sobre Sociedades,
- Impuesto sobre la Renta de no Residentes”;

g) az f) albekezdés h) albekezdésre változik;

h) a g) albekezdés i) albekezdésre változik;

i) a h) albekezdés j) albekezdésre változik, és helyébe a következő szöveg lép:

„j) Olaszországban:

- imposta sul reddito delle persone fisiche,
- imposta sul reddito delle società,
- imposta regionale sulle attività produttive”;

j) a j) albekezdést követően a szöveg a következő új albekezdésekkel egészül ki:

„k) a Ciprusi Köztársaságban:

- Φόρος Εισοδήματος,
- Εκτακτη Εισφορά για την Άμυνα της Δημοκρατίας;

l) a Lett Köztársaságban:

- uzņēmumu ienākuma nodoklis,
- iedzīvotāju ienākuma nodoklis;

m) a Litván Köztársaságban:

- Gyventoju pajamu mokestis,
- Pelnų mokestis”;

k) az i) albekezdés n) albekezdésre változik;

l) az n) albekezdést követően a szöveg a következő új albekezdésekkel egészül ki:

„o) a Magyar Köztársaságban:

- személyi jövedelemadó,
- társasági adó,
- osztalékadó;

p) a Máltai Köztársaságban:

– taxxa fuq l – income”;

m) a j) albekezdés q) albekezdésre változik;

n) a k) albekezdés r) albekezdésre változik;

o) az r) albekezdést követően a szöveg a következő új albekezdéssel egészül ki:

„s) a Lengyel Köztársaságban:

- podatek dochodowy od osób fizycznych,
- podatek dochodowy od osób prawnych”;

p) az l) albekezdés t) albekezdésre változik;

q) a t) albekezdést követően a szöveg a következő új albekezdésekkel egészül ki:

„u) a Szlovén Köztársaságban:

- dohodnina,
- davek od dobička pravnih oseb;

v) a Szlovák Köztársaságban:

- daň z príjmov právnických osôb,
- daň z príjmov fyzických osôb”;

r) az m) albekezdés w) albekezdésre változik;

s) az n) albekezdés x) albekezdésre változik, és helyébe a következő szöveg lép:

„x) Svédországban:

- statlig inkomstskatt,
- kupongskatt,
- kommunal inkomstskatt”;

t) az o) albekezdés y) albekezdésre változik.

2. A 3. cikk (1) bekezdése a következő francia bekezdésekkel egészül ki:

„– a Cseh Köztársaságban:

- Ministr financí vagy meghatalmazott képviselője,
- az Észt Köztársaságban:
- Rahandusminister vagy meghatalmazott képviselője,
- a Ciprusi Köztársaságban:

– Υπουργός Οικονομικών

vagy meghatalmazott képviselője,

- a Lett Köztársaságban:
- Valsts ieņēmumu dienests,
- a Litván Köztársaságban:
- Finansu ministras vagy meghatalmazott képviselője,
- a Magyar Köztársaságban:

- a pénzügyminiszter vagy meghatalmazott képviselője,
- a Máltai Köztársaságban:
- il-Ministru responsabbli għall-Finanzi vagy meghatalmazott képviselője,

– a Lengyel Köztársaságban:

- Minister Finansów vagy meghatalmazott képviselője,
- a Szlovén Köztársaságban:

– Ministrstvo za finance vagy meghatalmazott képviselője,

– a Szlovák Köztársaságban:

– Minister financíi vagy meghatalmazott képviselője”.

3. A 3. cikk (1) bekezdésének következő francia bekezdése:

„– Olaszországban:

il Ministro delle Finanze vagy meghatalmazott képviselője”

helyébe a következő szövegrész lép:

„– Olaszországban:

Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali vagy meghatalmazott képviselője”.

3. cikk

Az Európai Unió Tanácsának főtitkára megküldi a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság kormánya részére a következő dokumentumok hitelesített másolatát:

– a kapcsolatos vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezmény,

– az Osztrák Köztársaságnak, a Finn Köztársaságnak és a Svéd Királyságnak a kapcsolatos vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezményhez való csatlakozásáról szóló egyezmény,

és

– a kapcsolatos vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezményt módosító jegyzőkönyv, angol, dán, finn, francia, görög, holland, ír, német, olasz, portugál, spanyol és svéd nyelven.

A kapcsolatos vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezmény, az Osztrák Köztársaságnak, a Finn Köztársaságnak és a Svéd Királyságnak a kapcsolatos vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezményhez való csatlakozásáról szóló egyezményt módosító jegyzőkönyv szövegének cseh, észt, lengyel, lett, litván, magyar, máltai, szlovák és szlovén nyelvű változatát ezen egyezmény I–IX. melléklete tartalmazza. A cseh, észt, lengyel, lett, litván, magyar, máltai, szlovák és szlovén nyelvű szövegek ugyanolyan feltételek mellett hitelesek, mint a kapcsolatos vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezmény más nyelvű szövegei.

4. cikk

Ezt az egyezményt az aláíró államoknak meg kell erősíteniük, el kell fogadniuk vagy jóvá kell hagyniuk. A megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratokat az Európai Unió Tanácsa főtitkárnál helyezik letétbe.

5. cikk

Ez az egyezmény az egyezményt megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó aláíró államok között az utolsó megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okirat ezen államok általi letétbe helyezését követő harmadik hónap első napján lép hatályba.

6. cikk

Az Európai Unió Tanácsának főtitkára értesíti az aláíró államokat:

a) az egyes megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratok letétbe helyezéséről;

b) az egyezmény azon államok közötti hatálybalépéséről, amelyek az egyezményt megerősítették, elfogadták vagy jóváhagyták.

7. cikk

Ezt az egyezményt, amely egy-egy eredeti példányban angol, cseh, dán, észt, finn, francia, görög, holland, ír, lengyel, lett, litván, magyar, máltai, német, olasz, portugál, spanyol, svéd, szlovák és szlovén nyelven készült, és amelynek valamennyi huszonegy szövege egyaránt hiteles, az Európai Közösségek Tanácsa Főtitkárságának levéltárában kell letétbe helyezni. A főtitkár minden aláíró állam kormánya részére eljuttat egy-egy hitelesített másolatot.

Kelt Brüsszelben, a kettőezer-negyedik év december hó nyolcadik napján.

(aláírások)”

(2) A Második Aláírási Jegyzőkönyv hiteles szövege a következő:

„Aláírási Jegyzőkönyv

a Cseh Köztársaságnak, az Észt Köztársaságnak, a Ciprusi Köztársaságnak, a Lett Köztársaságnak, a Litván Köztársaságnak, a Magyar Köztársaságnak, a Máltai Köztársaságnak, a Lengyel Köztársaságnak, a Szlovén Köztársaságnak és a Szlovák Köztársaságnak a kapcsolatos vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezményhez történő csatlakozásáról szóló egyezményhez⁶

A Belga Királyság, a Cseh Köztársaság, a Dán Királyság, az Észt Köztársaság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, Írország, az Olasz Köztársaság, a

⁶ Megjelent az Európai Unió Hivatalos Lapjában 2005. június 30-án [OJ C160].

Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Portugál Köztársaság, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának meghatalmazottai 2004. december 8-án Brüsszelben aláírták a Cseh Köztársaságnak, az Észt Köztársaságnak, a Ciprusi Köztársaságnak, a Lett Köztársaságnak, a Litván Köztársaságnak, a Magyar Köztársaságnak, a Máltai Köztársaságnak, a Lengyel Köztársaságnak, a Szlovén Köztársaságnak és a Szlovák Köztársaságnak a kapcsolatos vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezményhez történő csatlakozásáról szóló egyezményt.

Ez alkalomból tudomásul vették a következő egyoldalú nyilatkozatokat:

I. A kapcsolatos vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezmény 7. cikkére vonatkozó nyilatkozatok:

Belgium, a Cseh Köztársaság, Lettország, Magyarország, Lengyelország, Portugália, Szlovákia és Szlovénia nyilatkozata a kapcsolatos vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezmény 7. cikkéről

Belgium, a Cseh Köztársaság, Lettország, Magyarország, Lengyelország, Portugália, Szlovákia és Szlovénia kijelenti, hogy alkalmazni fogja a 7. cikk (3) bekezdését.

II. A kapcsolatos vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezmény 8. cikkére vonatkozó egyoldalú nyilatkozatok:

1. A Ciprusi Köztársaság nyilatkozata:

A „súlyos büntetés” az alábbi cselekményekre vonatkozó szankciókat foglalja magában:

a) csalárd módon vagy szándékosan a jövedelemre, illetőleg az adócsökkentési vagy adólevonási kérelemre vonatkozó valótlan nyilatkozat, bevallás, irat vagy bejelentés készítése vagy benyújtása;

b) csalárd módon vagy szándékosan valótlan elszámolások benyújtása;

c) az adóbevallás benyújtásának megtagadása, elmulasztása vagy hanyag teljesítése;

d) a megfelelő nyilvántartások megőrzésének, illetőleg az iratok és nyilvántartások ellenőrzés céljából való hozzáférhetővé tételének megtagadása, elmulasztása vagy hanyag teljesítése;

e) valamely személy segítése, támogatása, tanácsokkal való ellátása vagy rábírása arra, hogy lényeges részletet illetően valótlan bevallást, nyilatkozatot, kérelmet, elszámolásokat vagy iratokat készítsen, szolgáltatson vagy

nyújtson be, illetőleg lényegesen valótlan számviteli nyilvántartást vezessen vagy készítsen.

A fenti szankciókra vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket az adók kivetéséről és behajtásáról szóló törvények tartalmazzák.

2. A Cseh Köztársaság nyilatkozata:

Az adótörvények „súlyos büntetéssel” sújtandó megsértése az adójogszabályok rendelkezéseinek szabadságvesztéssel, büntetőjogi vagy közigazgatási bírsággal büntetendő bármely megsértése. Az adójogi jogsértés:

a) a kivetett adók, társadalombiztosítási járulékok, betegbiztosítási járulékok és az állami foglalkoztatáspolitikával kapcsolatos járulékok megfizetésének elmulasztása;

b) az adófizetés vagy hasonló megfizetések kijátszása;

c) a bevallási kötelezettség elmulasztása.

3. Az Észt Köztársaság nyilatkozata:

A „súlyos büntetés” fogalmát az adócsalásért az észt nemzeti jog (Büntető törvénykönyv) szerint kiszabható büntetőjogi szankcióként kell értelmezni.

4. A Görög Köztársaság nyilatkozata:

A „súlyos büntetés”-nek a Görög Köztársaság által 1990-ben előírt fogalom meghatározása helyébe a következő lép:

A „súlyos büntetések” magukban foglalják a súlyos adójogi jogsértésekre kirótt közigazgatási szankciókat, valamint a könyvvizetésről és nyilvántartásról, valamint a jövedelemadóról szóló törvény vonatkozó rendelkezéseivel összhangban az adójogszabályok tekintetében elkövetett bűncselekményekre alkalmazandó büntetőjogi szankciókat is, továbbá azokat a különös rendelkezéseket, amelyek az adójogban közigazgatási és büntető szankciókat határoznak meg.

5. A Magyar Köztársaság nyilatkozata:

A „súlyos büntetés” az adóüggyel kapcsolatos bűncselekményekre kiszabható büntetőjogi, illetve az 50 millió HUF értéket meghaladó adóhiány után megállapított adóügyi szankció.

6. A Lett Köztársaság nyilatkozata:

A „súlyos büntetések” a súlyos adóügyi jogsértésekre kirótt közigazgatási, valamint büntetőjogi szankciók.

7. A Litván Köztársaság nyilatkozata:

A „súlyos büntetések” a büntetőjogi és közigazgatási szankciók, úgymint a rosszhiszeműség és az adóellenőrzésnek való ellenszegülés esetén alkalmazandó szankciók.

8. A Máltai Köztársaság nyilatkozata:

A „súlyos büntetés” az a büntetőjogi vagy közigazgatási szankció, amelyet olyan személyre szabnak ki, aki adókijátszás céljából szándékosan, illetve másnak adókijátszás érdekében segítséget nyújtva:

a) a jövedelemadóról szóló törvény alkalmazásában vagy annak alapján tett, elkészített vagy benyújtott bevallásban, illetőleg bármely más iratban vagy nyilatkozatban elmulasztja azon jövedelmek feltüntetését, amelyeknek azokban meg kellene jelenniük;

vagy

b) a jövedelemadóról szóló törvény alkalmazásában vagy annak alapján készített vagy benyújtott bármely bevallásban vagy más iratban vagy nyilatkozatban valótlan nyilatkozatot tesz vagy valótlan adatot tüntet fel;

vagy

c) a jövedelemadóról szóló törvény rendelkezéseivel összhangban feltett kérdésre vagy tájékoztatás iránti kérelemre szóban vagy írásban valótlan választ ad;

vagy

d) valótlan számviteli vagy egyéb nyilvántartásokat vezet vagy tart, illetve azok vezetését vagy tartását engedélyezi, illetőleg számviteli vagy egyéb nyilvántartásokat hamisít vagy azok hamisítását engedélyezi;

vagy

e) csaláshoz, színleléshez vagy azok előkészítéséhez folyamodik, illetőleg a csaláshoz, színleléshez vagy azok előkészítéséhez való folyamodást engedélyezi.

9. A Holland Királyság nyilatkozata:

A „súlyos büntetés”-nek a Holland Királyság által 1990-ben előírt fogalom meghatározása helyébe a következő lép:

A „súlyos szankció” a bíróság által az általános adótörvény 68. cikk (2) bekezdésében, illetőleg a 69. cikke (1) vagy (2) bekezdésében felsorolt, szándékosan elkövetett bűncselekményekre alkalmazott szankció.

10. A Portugál Köztársaság nyilatkozata:

A „súlyos büntetés”-nek a Portugál Köztársaság által 1990-ben előírt fogalom meghatározása helyébe a következő lép:

A „súlyos büntetések” a jogszabály által súlyosnak minősített vagy csalás szándékával elkövetett adójogi jogsértésekre kirótt büntetőjogi és közigazgatási szankciók.

11. A Lengyel Köztársaság nyilatkozata:

A „súlyos büntetés” az adójogi rendelkezéseket felróható módon megsértő adóalany ellen kiszabott pénzbírság, szabadságvesztés, illetve a két szankció együttes kiszabása, továbbá szabadságmegfosztással járó büntetés.

12. A Szlovén Köztársaság nyilatkozata:

A „súlyos büntetés” az adózási jogszabályok bármely megsértéséért kirótt szankció.

13. A Szlovák Köztársaság nyilatkozata:

A „súlyos büntetés” az adókötelezettségek elmulasztása miatt kiszabott „pénzbírság”, amely a módosított, 1992/511. sz. Z. z. adóigazgatásról szóló törvénnyel, a vonatkozó adójogszabályokkal és a számviteli törvénnyel

összhangban alkalmazott díj; „büntetés”: a büntetőtörvénykönyvvel összhangban a fenti törvények megsértésével összefüggésben elkövetett bűncselekményekre kiszabott szankció.

Kelt Brüsszelben, a kettőezer-negyedik év december hó nyolcadik napján.

(aláírások)”

7. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény 3–6. §-a a Második Csatlakozási Egyezmény 5. cikkében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) E törvény 3–6. §-a hatálybalépésének naptári napját a külügyminiszter annak ismertté válását követően haladéktalanul, a Magyar Közlönyben közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

(4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a pénzügyminiszter gondoskodik.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2006. évi XXXVII. törvény

a Magyar Köztársaság és az Osztrák Köztársaság között a határokat átlépő bűnözés megelőzése és leküzdése érdekében folytatandó együttműködésről szóló, Heiligenbrunnban, 2004. június 6-án aláírt Szerződés kihirdetéséről*

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Magyar Köztársaság és az Osztrák Köztársaság között a határokat átlépő bűnözés megelőzése és leküzdése érdekében folytatandó együttműködésről szóló, Heiligenbrunnban, 2004. június 6-án aláírt Szerződés (a továbbiakban: Szerződés) kötelező hatályának elismerésére.

2. § Az Országgyűlés a Szerződést e törvénnyel kihirdeti.

3. § A Szerződés hiteles magyar nyelvű szövege a következő:

* A törvényt az Országgyűlés a 2006. február 6-i ülésnapján fogadta el.

**„Szerződés
a Magyar Köztársaság és az Osztrák Köztársaság
között a határokat átlépő bűnözés megelőzése és
leküzdése érdekében folytatandó együttműködésről**

A Magyar Köztársaság és az Osztrák Köztársaság
(a továbbiakban: Szerződő Államok)

abból a célból, hogy a közös biztonsági érdekek megvalósításában együttműködjenek,

azzal a közös elhatározással, hogy hatékonyan lépjenek fel az országhatárokat átlépő, a közbiztonságot és a közrendet fenyegető veszélyek, valamint a nemzetközi bűnözéssel szemben,

azzal a szándékkal, hogy a jelen Szerződés végrehajtásában illetékes hatóságok együttműködését átfogóan továbbfejlesszék,

az alábbiakban állapodtak meg:

I. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Értelmező rendelkezések

A jelen Szerződésben használt fogalmak jelentése a következő:

1. Hatóságok: a Szerződő Államok belső jogszabályai szerint bűnmegelőzési és bűnüldözési feladatok végzésére feljogosított hatóságok, illetve szervek:

a) a Magyar Köztársaság részéről: a Rendőrség, a Határőrség, a Vám- és Pénzügyőrség bűnüldözési és bűnmegelőzési feladatot ellátó szervei, valamint a Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálat;

b) az Osztrák Köztársaság részéről: a szövetségi belügyminiszter, a biztonsági igazgatóságok, a szövetségi rendőrség igazgatóságai; továbbá a szövetségi rendőrség igazgatóságai helyi illetékességi területén kívül a kerületi államigazgatási hatóságok.

2. Igazságügyi hatóságok:

a) a Magyar Köztársaság részéről: a bíróságok és ügyészi szervek;

b) az Osztrák Köztársaság részéről: a szövetségi igazságügyi miniszter, valamint a bíróságok és ügyészségek.

3. A jelen Szerződés végrehajtása során a kapcsolattartásra jogosult központi szervek:

a) a Magyar Köztársaság részéről:

– az Országos Rendőr-főkapitányság Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központ (a továbbiakban: ORFK NEBEK),

b) az Osztrák Köztársaság részéről:

– a szövetségi belügyminiszter.

4. A jelen Szerződés alkalmazása szempontjából határterületnek minősül:

a) a Magyar Köztársaság részéről:

– Győr-Moson-Sopron megye területe,

– Vas megye területe;

b) az Osztrák Köztársaság részéről:

– a Burgenlandi Szövetségi Tartomány Biztonsági Igazgatóságának illetékességi területe.

2. cikk

A Szerződés tárgya

A Szerződő Államok erősítik együttműködésüket a bűncselekmények megelőzésében, megakadályozásában és felderítésében. A Szerződő Államok együttműködése nemzeti jogszabályaikkal összhangban, a jelen Szerződés rendelkezései szerint valósul meg. A jelen Szerződés nem érinti a Szerződő Államok illetékes hatóságainak azon együttműködését, amelyet nemzetközi szervezetek, így az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol), valamint a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezete (ICPO-Interpol) keretében folytatnak.

3. cikk

*A közbiztonság, közrend és a bűnügyi helyzet
közös elemzése*

A Szerződő Államok rendszeresen átadják egymásnak a közbiztonságra, a közrendre és a bűnügyi helyzetre vonatkozó ismereteiket, elemzéseiket. E célból esetileg, de legalább évente egyszer közösen elemzik a bűnügyi helyzet, a bűnmegelőzés súlyponti kérdéseit, megvitatják és egyeztetik a szükséges teendőket.

II. Fejezet

AZ EGYÜTTMŰKÖDÉS ÁLTALÁNOS SZABÁLYAI

4. cikk

Együttműködés megkeresés alapján

(1) A Szerződő Államok illetékes hatóságai megkeresés alapján együttműködnek és segítséget nyújtanak egymásnak a közbiztonságot és a közrendet fenyegető veszélyek elhárítása, valamint a bűncselekmények megakadályozása, megelőzése és felderítése céljából. Az együttműködés nem terjed ki a Szerződő Államok igazságügyi hatóságainak hatáskörébe tartozó jogsegélyre. Nem terjeszthető elő, illetve nem teljesíthető olyan megkeresés, amely katonai vagy politikai bűncselekményekre vonatkozik. Amennyi-

ben a megkeresett hatóság nem rendelkezik hatáskörrel vagy illetékességgel a kérelem teljesítésére, úgy a megkeresést továbbítja az eljárásra hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatósághoz, és erről értesíti a megkereső hatóságot.

(2) A megkeresések és az azokra adott válaszok, amennyiben a jelen Szerződés eltérő rendelkezést nem tartalmaz, a Szerződő Államok központi szervei között, írásban kerülnek továbbításra. Sürgős esetben a megkeresés szóban is előterjeszthető; a szóbeli megkeresést írásban haladéktalanul meg kell erősíteni.

(3) A megkereséseket, figyelemmel az 1. cikk 3. pontjában foglaltakra, az alábbi központi szerv részére kell megküldeni:

- a) a Magyar Köztársaság részéről: az ORFK NEBEK,
- b) az Osztrák Köztársaság részéről: a Szövetségi Belügyminisztérium/Közbiztonsági Főigazgatóság.

(4) A Szerződő Államok hatóságainak a jelen Szerződésben meghatározottak szerinti együttműködése különösen az alábbiakra terjed ki:

- a) információcsere,
- b) intézkedések sürgős esetekben,
- c) határon átnyúló megfigyelés,
- d) határon átlépő üldözés,
- e) ellenőrzött szállítás,
- f) fedett nyomozó alkalmazása,
- g) tanúvédelem,
- h) együttműködés közös kapcsolattartási szolgálati helyeken,
- i) közös büntetőcsoport létrehozása,
- j) összekötő tisztviselők küldése, fogadása,
- k) együttműködés a képzés és a továbbképzés területén,
- l) együttműködés a bűnmegelőzés területén.

(5) Ha a megkeresésben foglalt feltételek szerint a megkeresés teljesítése nem, vagy csak részben lehetséges, a megkeresett hatóság erről haladéktalanul tájékoztatja a megkereső hatóságot, és a hatóságok megállapodnak a megkeresés teljesítésének további folytatásáról, amennyiben az szükséges.

(6) A megkeresések teljesítése során a megkeresett hatóságok és a megkeresés teljesítésében résztvevő szervek a megkeresésben foglalt eljárási szabályok szerint járnak el, feltéve, hogy az nem ellentétes a megkeresett Szerződő Állam jogával.

(7) Amennyiben a megkeresés megküldéséhez, illetve annak teljesítéséhez a Szerződő Államok jogszabályai szerint az igazságügyi hatóságok engedélye, jóváhagyása, hozzájárulása, illetve egyetértése szükséges, a megkeresés megküldésére, vagy a teljesítésének megkezdésére csak ezen engedély, jóváhagyás, hozzájárulás vagy egyetértés beszerzését követően kerülhet sor.

5. cikk

A megkeresés tartalma, az alkalmazandó nyelv

(1) A jelen Szerződés eltérő rendelkezése hiányában, a megkeresés legalább az alábbiakat tartalmazza:

- a megkereső hatóság megnevezése;
- a megkeresés tárgya;
- a megkeresés tárgyát képező cselekmény leírása és annak jogi minősítése;
- a megkeresés teljesítésének határideje, a sürgősségi teljesítés indokai;
- ahol az szükséges, az igazságügyi hatóságok engedélye;
- a megkeresés teljesítése során a megkereső hatóság tagjának részvételére irányuló kérelem;
- a megkeresés teljesítéséhez szükséges mértékben az érintett személy személyazonosító adatai, amennyiben az ismert.

(2) A Szerződő Államok hatóságai a jelen Szerződés végrehajtása során a magyar és a német nyelvet egyaránt használhatják, illetve más nyelv használatában is megállapodhatnak.

6. cikk

Intézkedések sürgős esetekben

(1) A Szerződő Államok hatóságai – belső jogszabályaik szerint – megkeresésre, a nyomok és bizonyítékok biztosítása érdekében igazoltatást, nyilvános helyen fokozott ellenőrzést végezhetnek, épületet, építményt, helyszínt, ruházatot, csomagot és járművet átvizsgálhatnak, a keresett személyt előállíthatják.

(2) A jelen Szerződés 4. cikkének rendelkezései megfelelően alkalmazandók.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott intézkedések végrehajtásáról a megkereső hatóságot haladéktalanul tájékoztatni kell.

7. cikk

Az információcsere területei

(1) A Szerződő Államok hatóságai együttműködésük során a bűnözés, különösen a szervezett bűnözés megelőzése, megakadályozása és felderítése érdekében, megkeresésre az alábbi információkat adják át:

- a) a szervezett bűnözésben részt vevők adatait, a tetteseknek a bűncselekmény elkövetésével összefüggő kapcsolataira vonatkozó adatokat, a bűnöző szervezetek és a bűnöző csoportok felépítéséről szóló ismereteiket, a tipikus tettes- és csoportmagatartásokra, az előkészített, meg-

kísérelt, illetve befejezett bűncselekményre vonatkozó információkat, különösen az elkövetés idejére, helyére, módjára, a megtámadott objektumokra vonatkozó adatokat, a különleges körülményekre vonatkozó ismereteket, valamint a vonatkozó büntető jogszabályokat és a megtett intézkedéseket, amennyiben ez a bűncselekmények megelőzéséhez, megakadályozásához, illetve felderítéséhez szükséges;

b) a nemzetközi bűnözés elkövetési módszereiről, új formáiról szóló tájékoztatót;

c) kriminalisztikai és kriminológiai, egyéb bűnügyi vonatkozású kutatási eredményeiket, a nyomozások gyakorlatáról, munkamódszereinek és eszközeinek alkalmazásáról, azok továbbfejlesztése céljából;

d) kérelemre egymás rendelkezésére bocsátanak ismereteket vagy mintákat azokról a tárgyakról, amelyekre a bűncselekményt elkövették, amelyet bűncselekmény elkövetéséhez eszközül használtak vagy arra szántak, vagy amelyek a bűncselekmény elkövetése útján jöttek létre;

e) a jelen Szerződés tárgyát képező bűncselekményekkel kapcsolatos jogi szabályozást;

f) a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyronra vonatkozó információkat.

(2) Különleges eszközökkel végzett információgyűjtés során a Szerződő Államok hatóságai nemzeti joguk alapján működnek együtt. A Szerződő Államok vállalják, hogy az ilyen információcsere alapján szolgáltatott adatot legalább olyan védelemben részesítik, mint amelyet államuk jogszabálya előír.

8. cikk

Az információ átadása megkeresés nélkül

A Szerződő Államok hatóságai egyedi esetekben – belső jogszabályaik szerint – megkeresés nélkül is átadhatnak olyan információt, amelyek a másik Szerződő Állam hatóságai számára szükségesek a közbiztonságot és közrendet fenyegető veszély elhárításához vagy más bűncselekmények megelőzéséhez és felderítéséhez. Az információcsere a jelen Szerződés 4. cikkének rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

9. cikk

Közvetlen információcsere

(1) A Szerződő Államok hatóságai között a megkeresések továbbítása és megválaszolása akkor történhet közvetlenül, ha

a) az információt a határterületen illetékességgel rendelkező hatóságok kérik egymástól, és a szolgáltatott információ kizárólag a határterülethez kapcsolódik, vagy

b) a központi szerveken keresztül történő információcsere olyan késedelemmel járna, amely az eljárás érdekeit, vagy a megkeresés eredményes teljesítését veszélyeztetné.

(2) Az információ különösen akkor tekinthető a határterülethez kapcsolódónak, ha az adat

a) olyan, a megkereséssel érintett személyre vonatkozik, akinek lakóhelye, tartózkodási helye a határterületen van, vagy valószínűsíthető, hogy az érintett személy a megkeresés időszakában ott tartózkodik;

b) a megkereséssel érintett személynek a határterületen kifejtett tevékenységére vonatkozik;

c) olyan dologra vonatkozik, amelyről valószínűsíthető, hogy a határterületen található; vagy

d) a jogi személynek a határterületen lévő székhelyére, illetve tevékenységére vonatkozik.

(3) Az (1) és (2) bekezdés szerinti közvetlen információcsere az alábbiakra terjed ki:

a) a bűnügyi nyilvántartásokban szereplő adatok szolgáltatása,

b) személyazonosság, tartózkodási hely és lakcím megállapítása és igazolása,

c) közúti, vízi és légi járművek tulajdonosa, üzemben tartója, vezetője személyazonosságának megállapítása,

d) vezetői engedélyek, hajózási engedélyek meglétének, érvényességének és korlátozásainak vizsgálata,

e) gépjárművek egyedi azonosító adatainak (rendszer, alvázszám, motorszám) átadása,

f) lőfegyvertartási-engedély meglétének, érvényességének és korlátozásainak vizsgálata,

g) távközlési eszköz tulajdonosának, előfizetőjének és birtokosának megállapítása,

h) tárgyak, minták utáni tudakozódás,

i) különleges szakértelemmel rendelkező személy felkutatása.

III. Fejezet

A HATÓSÁGOK KÖZÖTTI EGYÜTTMŰKÖDÉS KÜLÖNLEGES FORMÁI

10. cikk

A határon átnyúló megfigyelés

(1) A Szerződő Államok hatóságai a saját államuk területén végzett felderítő tevékenységük során jogosultak a (2) bekezdésben megjelölt bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható, illetve a vele kapcsolatban álló vagy kapcsolatba lépő személy megfigyelését a másik Szerződő Állam területén is folytatni, amennyiben ez utóbbi Szerződő Állam központi szerve egy előzetesen átadott megkeresés alapján a határon átnyúló megfigyeléshez hozzájárult. A hozzájárulás feltételhez köthető.

(2) A határon átnyúló megfigyelés olyan bűncselekmények elkövetésének gyanúja esetén lehetséges, amelyek egy európai elfogatóparancs kibocsátásának alapjául szolgálhatnak. A Szerződő Államok hatóságai, a fenti bűncselekmények alapos gyanúja esetén megfigyelhetik a gyanúsítottal kapcsolatban lévő személyt is, akiről megalapozottan feltételezhető, hogy a gyanúsított azonosításához vagy megtalálásához segítséget nyújthat.

(3) A megkeresett Szerződő Állam hatóságainak kérésére a megfigyelést át kell adni ezen hatóságoknak. Kérelmre a megkeresett Szerződő Állam hatósága a megfigyeléshez segítséget nyújthat.

(4) A megfigyeléshez adott hozzájárulás a Szerződő Államok egész területére érvényes. A megfigyelés során a Szerződő Államok közös államhatárát az engedélyezett határátkelőhelyeken kívül és a nyitvatartási időn túl is át lehet lépni.

(5) Ha a késedelem veszéllyel jár, a megfigyelés az (1) bekezdésben meghatározott előzetes hozzájárulás nélkül is folytatható. Ebben az esetben az államhatár átlépésekor a megkeresett Szerződő Állam illetékes hatóságát haladéktalanul értesíteni kell. A megkeresést utólag, haladéktalanul meg kell küldeni a megkeresett Szerződő Állam központi szervének. A megkeresésben ismertetni kell az előzetes hozzájárulás nélküli határátlépést szükségessé tevő okokat is.

(6) Az (5) bekezdésben meghatározott illetékes hatóság:

a) a Magyar Köztársaság részéről:

– az Országos Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Ellátó Igazgatósága;

b) az Osztrák Köztársaság részéről:

– Szövetségi Belügyminisztérium/Közbiztonsági Főigazgatóság/Szövetségi Bűnügyi Hivatal.

(7) Az (5) bekezdés szerinti megfigyelést haladéktalanul abba kell hagyni, ha a megkeresést követően a megkeresett Szerződő Állam hatósága azt kéri, továbbá akkor, ha a megkeresés megküldését követő öt órán belül a megkeresés teljesítéséhez szükséges hozzájárulás nem áll rendelkezésre.

(8) A megfigyelés kizárólag az alábbi feltételek szerint megengedett:

a) a megfigyelést végző tisztviselőkre vonatkoznak a jelen cikk rendelkezései és azon Szerződő Állam belső joga, amelynek területén eljárnak; a helyileg illetékes hatóságok utasításai szerint kötelesek eljárni;

b) a megfigyeléshez igénybe vett járművekre ugyanazok a közlekedési szabályok vonatkoznak, mint a megkeresett Szerződő Állam hatóságai által igénybe vett járművekre;

c) az (5) bekezdésben meghatározott eset kivételével, a megfigyelést folytató tisztviselőknek rendelkezni kell a megfigyelés engedélyezését igazoló okirattal;

d) a megfigyelést végző tisztviselőknek bármikor igazolniuk kell hivatalos minőségüket;

e) a megfigyelést végző tisztviselők magánlakásba vagy a nyilvánosság számára meg nem nyitott helyekre a megfigyelés során nem léphetnek be, és a nyilvánosság számára nyitva álló munka-, üzemi és üzlethelyiségekbe ezek nyitvatartási idején belül léphetnek be;

f) a megfigyelést végző tisztviselőnek jelentést kell készítenie a megkeresett Szerződő Állam központi szerve részére;

g) amennyiben a megfigyelés végrehajtásához technikai eszközök is szükségesek, ezek abban az esetben alkalmazhatóak, ha ezt a megkeresett Szerződő Állam jogszabályai lehetővé teszik; a technikai eszközöket az (1) bekezdés szerinti megkeresésben meg kell jelölni.

11. cikk

Határon átlépő üldözés

(1) A megkereső Szerződő Állam hatóságának tisztviselői a megkeresett Szerződő Állam területén előzetes jóváhagyás nélkül folytathatják azon személy üldözését, aki a megkereső Szerződő Állam területén a 10. cikk (2) bekezdésében megjelölt bűncselekményt követett el vagy kísérelt meg, és

a) közben tetten érték, vagy

b) a fenti bűncselekmények miatti őrizetből, előzetes letartóztatásból vagy szabadságvesztés büntetés végrehajtása elől megszökött,

és a megkeresett Szerződő Állam hatóságának értesítésével járó késedelem az elkövető elfogását jelentősen megnehezítené, illetve a bűnüldözési érdeket súlyosan veszélyeztetné, továbbá ha valószínűsíthető, hogy a megkeresett Szerződő Állam hatósága az üldözést megfelelő időben nem tudja átvenni.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott esetben – haladéktalanul, de legkésőbb az államhatár átlépésekor – a megkeresett Szerződő Állam illetékes hatóságát értesíteni kell.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott illetékes hatóság:

a) a Magyar Köztársaság részéről:

a határátlépés helyétől függően

– a Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányság vagy

– a Vas Megyei Rendőr-főkapitányság;

b) az Osztrák Köztársaság részéről:

– a Burgenlandi Tartományi Biztonsági Igazgatóság.

(4) Az üldözést haladéktalanul meg kell szüntetni, ha a megkeresett Szerződő Állam hatósága azt kéri.

(5) Ha azt a megkereső Szerződő Állam üldözést végrehajtó tisztviselője kéri, a megkeresett Szerződő Állam hatósága az üldözött személyt személyazonosságának megállapítása érdekében igazoltatja.

(6) Ha a megkeresett Szerződő Állam hatósága az üldözés megszüntetését nem kéri, és ezen hatósága megfelelő időben nem tud fellépni, az üldözött személyt a megkereső Szerződő Állam üldözést végrehajtó tisztviselője a helyszínen feltartóztathatja. Ezen intézkedésről a megkeresett Szerződő Állam illetékes hatóságát haladéktalanul értesíteni kell.

(7) Az üldözést a Szerződő Államok teljes területén, időbeli korlátozás nélkül szabad folytatni.

(8) Az üldözés az alábbi feltételek szerint folytatható:

a) az üldözést végző tisztviselők a jelen cikk rendelkezései, valamint azon Szerződő Állam belső joga szerint kötelesek eljárni, amelynek területén az üldözést végzik;

b) az üldözéshez igénybe vett járművekre ugyanazok a közlekedési szabályok vonatkoznak, mint a megkeresett Szerződő Állam hatóságai által igénybe vett járművekre. A járműveken az azok felismeréséhez szükséges, megkülönböztető jelzést kell használni;

c) az üldözést végző tisztviselőknek bármikor igazolniuk kell hivatalos minőségüket;

d) az üldözést folytató tisztviselők magánlakásba vagy helyiségbe az üldözés során nem léphetnek be, a nyilvánosság számára nyitva álló munka-, üzemi és üzlethelyiségekbe ezek nyitvatartási idején belül léphetnek be;

e) amennyiben az üldözés végrehajtásához technikai eszközök is szükségesek, ezek abban az esetben alkalmazhatóak, ha ezt a megkeresett Szerződő Állam jogszabályai lehetővé teszik, a technikai eszközöket az (1) bekezdés szerinti megkeresésben meg kell jelölni;

f) az üldözést végrehajtó tisztviselőknek egyenruha, karszalag vagy a járművön elhelyezett kiegészítő jelzések révén egyértelműen felismerhetőknek kell lenniük;

g) az elfogott személynél levő tárgyak az illetékes hatóságok tisztviselőjének megérkezéséig ideiglenesen biztonságba helyezhetőek. Az elfogott személy szállítása során kézbilincs használható. Az elfogott személlyel együtt azokat a tárgyakat is át kell adni a hatóságnak, amelyeket ideiglenesen lefoglaltak;

h) az üldözést végrehajtó tisztviselők kötelesek az üldözés befejezését követően az üldözés eredményéről a megkeresett Szerződő Állam (3) bekezdésben megjelölt hatóságánál jelentést tenni. Ennek során a megkeresett Szerződő Állam hatóságának kérésére, kötelesek személyesen jelen lenni az üldözés körülményeinek megfelelő tisztázásához szükséges ideig. Fentieket akkor is alkalmazni kell, ha az üldözött személy elfogására nem került sor.

(9) Az üldözés során elfogott személyt a megkeresett Szerződő Állam illetékes hatósága hallgatja ki. Az elfogott személy személyes szabadsága a megkeresett Szerződő Állam joga szerint korlátozható.

12. cikk

Ellenőrzött szállítás

(1) A Szerződő Államok hatóságai eseti megállapodása alapján ellenőrzött szállítás hajtható végre.

(2) Az illetékes hatóságok az ellenőrzött szállítás idejében, módjában, közreműködésük mértékében megállapodnak. A megkeresett Szerződő Állam hatósága az ellenőrzött szállítást korlátozhatja, vagy elutasíthatja, ha a szállítmány nem vállalható mértékben veszélyezteti az ellenőrzött szállításban részt vevő személyeket vagy a közbiztonságot.

(3) Az ellenőrzött szállítást a megkeresett Szerződő Állam hatóságai irányítják. Az ellenőrzött szállítást úgy kell végrehajtani, hogy a szállítmány bármikor feltartóztatható legyen. Az átvételt követően a megkereső Szerződő Állam hatóságai a szállítmányt kísérhetik, hatósági jogosítványokat azonban nem gyakorolhatnak. Ennek során a megkereső Szerződő Állam hatóságai a jelen cikkben meghatározottak, a megkeresett Szerződő Állam jogszabályai és a megkeresett Szerződő Állam illetékes hatósága utasításai szerint kötelesek eljárni.

(4) Az ellenőrzött szállításra irányuló megkeresésnek a jelen Szerződés 5. cikk (1) bekezdésében meghatározott adatokon túl tartalmaznia kell:

a) a szállítmány tartalmát, várható útvonalát és időtartamát, a szállítás módját, a szállítóeszköz azonosítására alkalmas adatokat;

b) a kísérés módját;

c) a kísérésben résztvevők számát;

d) a szállítmány átadásának, átvételének körülményeit;

e) az elfogás esetén alkalmazandó intézkedéseket.

(5) Az ellenőrzött szállítmány kíséretében fedett nyomozó részvétele csak a Szerződő Államok belső joga szerint meghatározott igazságügyi hatóságának engedélyével lehetséges.

(6) Ha a késelem veszéllyel jár, az ellenőrzött szállításra irányuló megkeresést a Szerződő Államok hatóságai közvetlenül is megküldhetik, illetve fogadhatják. A megkeresést utólag, haladéktalanul meg kell küldeni a Szerződő Államok központi szervének. A megkereséshez az ellenőrzött szállítást alátámasztó dokumentumokat is mellékelni kell.

(7) E cikk alkalmazásában az illetékes hatóság:

a) a Magyar Köztársaság részéről:

– az ORFK NEBEK;

b) az Osztrák Köztársaság részéről:

– Szövetségi Belügyminisztérium/Közbiztonsági Főigazgatóság/Szövetségi Bűnügyi Hivatal.

13. cikk

Fedett nyomozó alkalmazása

(1) A Szerződő Államok – a központi szerveknek küldött megkeresés alapján – hozzájárulnak saját területükön a megkereső Szerződő Állam fedett nyomozóinak alkalmazásához, amennyiben ez a megkereső Szerződő Állam területén elkövetett vagy előkészületben lévő, európai elfogatóparancs kibocsátásának alapjául szolgáló bűncselekmény eredményes felderítése érdekében szükséges, feltéve, hogy a bűncselekmények felderítése a fedett nyomozó alkalmazása nélkül nem lehetséges vagy lényegesen nehezebb lenne. A megkereső Szerződő Állam kérésére a megkeresett Szerződő Állam területén a megkeresett Szerződő Állam fedett nyomozója is alkalmazható.

(2) Ha a fedett nyomozó alkalmazásához a Szerződő Államok belső joga szerint meghatározott igazságügyi hatóságának engedélye szükséges, a fedett nyomozó alkalmazására csak ezen engedély beszerzését követően kerülhet sor. A hozzájárulás mindenkor a Szerződő Államok teljes területére érvényes.

(3) A fedett nyomozó alkalmazására irányuló megkeresésnek a jelen Szerződés 5. cikk (1) bekezdésében meghatározott adatokon túl tartalmaznia kell:

- a) a fedett nyomozó alkalmazásának időtartamát, feltételeit;
- b) a fedett nyomozó jogait és kötelezettségeit;
- c) a fedett nyomozó lelepleződése esetén alkalmazandó intézkedéseket;
- d) a fedett nyomozó büntetőjogi, valamint a működési körében okozott károkért való felelősségének szabályairól szóló tájékoztatást.

(4) A fedett nyomozó alkalmazása mindig egyedi esetre korlátozódik és meghatározott ideig, de legfeljebb egy hónapig tart. A fedett nyomozó alkalmazásának időtartama meghosszabbítható. A fedett nyomozó alkalmazását a Szerződő Államok hatóságai egyeztetve készítik elő. A fedett nyomozó a központi hatóságok eseti megállapodását és a (2) bekezdés szerinti engedély beszerzését követően kezdheti meg tevékenységét.

(5) A fedett nyomozó irányítását a megkeresett Szerződő Állam hatósága végzi. A fedett nyomozó cselekményére alapvetően a megkeresett Szerződő Állam joga érvényes. Ezen túlmenően a megkereső Szerződő Állam jogát is figyelembe kell venni.

(6) A megkeresett Szerződő Állam hatóságának kérésére a fedett nyomozást haladéktalanul meg kell szüntetni.

(7) A (4) bekezdésben meghatározott esetben a fedett nyomozó alkalmazásának szükségességét, feltételeit, a nyomozás során megszerzett információk felhasználását a megkeresett Szerződő Állam kijelölt hatósága határozza meg. Erről a megkereső Szerződő Állam hatóságát tájékoztatni kell.

(8) A megkeresett Szerződő Állam a fedett nyomozó tevékenységéhez személyi, logisztikai és technikai támogatást nyújthat. A megkeresett Szerződő Állam hatósága minden szükséges intézkedést megtesz a megkereső Szerződő Állam fedett nyomozója biztonsága érdekében.

14. cikk

Közös bűnfelderítő-csoport létrehozása

(1) A Szerződő Államok központi hatóságai – belső jogszabályaik alapján – közös bűnfelderítő-csoportot hozhatnak létre olyan bűncselekmény felderítése érdekében, amely európai elfogatóparancs kibocsátásának alapjául szolgálhatna, különösen, ha

- a) a több tagállamra kiterjedő bűncselekmény felderítése bonyolult;
- b) a bűncselekmény miatt több államban folyik bűnügyi felderítés, és ezért a felderítő munka összehangolására van szükség.

(2) A közös bűnfelderítő-csoport a központi szervek eseti megállapodásával jön létre. A megállapodásnak tartalmaznia kell különösen:

- a) a bűncselekmény leírását, amelynek felderítésére a bűnfelderítő-csoport létrejött;
- b) a működési területet;
- c) a bűnfelderítő-csoport összetételét, illetve az összetétel megváltoztatásának lehetőségét;
- d) a bűnfelderítő-csoport vezetőjét;
- e) a működés időtartamát és a meghosszabbítás feltételeit;
- f) a külföldi hatóság tagjának kötelezettségeit és jogosultságait;
- g) a működés feltételeit;
- h) a szervezési intézkedéseket és a működés költségeinek viselését.

(3) Ha a megkereső Szerződő Állam tisztviselőjének a közös bűnfelderítő-csoport meghatározott eljárásában való részvételéhez a megkeresett Szerződő Állam belső joga szerint az igazságügyi hatóságok engedélye szükséges, a részvételre csak az engedély beszerzését követően kerülhet sor.

(4) A közös bűnfelderítő-csoportot a megkeresett Szerződő Állam megállapodás szerinti hatósága vezeti; biztosítja továbbá a bűnfelderítő-csoport működéséhez szükséges személyi és technikai feltételeket.

(5) A megkereső Szerződő Államnak a közös bűnfelderítő-csoportban részt vevő tisztviselője a megkeresett Szerződő Állam területén önálló intézkedés végrehajtására nem jogosult.

(6) A megkereső Szerződő Állam hatóságának a közös bűnfelderítő-csoportban részt vevő tagja a birtokában lévő nem minősített adatokat és információkat, ugyanazon ese-

tekben és ugyanolyan feltételekkel adhatja át, mint ahogy azokat a saját hatóságainak átadná.

(7) A közös büntfelderítő-csoport munkájához szükséges minősített adatoknak a másik Szerződő Állam tisztviselője részére történő hozzáférhetővé tételét azon minősített adatok esetében, amelyeket a jelen Szerződésben meghatározott együttműködésben részt vevő hatóságok minősítettek, a közös büntfelderítő-csoport létrehozását engedélyező központi hatóság engedélyezi. Az együttműködésben részt nem vevő szervek által minősített adatok átadásához be kell szerezni a Szerződő Államok belső jogszabályaiban meghatározott engedélyt.

(8) A közös büntfelderítő-csoport rendelkezésére bocsátott adat vagy információ kizárólag a következő célokra használható fel:

a) azon bűncselekmény felderítése érdekében, amelyre a közös büntfelderítő-csoport létrejött;

b) az adatot vagy információt átadó Szerződő Állam előzetes hozzájárulásával más bűncselekmény felderítésére, nyomozására;

c) a közbiztonságot közvetlenül és súlyosan veszélyeztető bűncselekmények megelőzése érdekében, illetve – az adatot vagy információt átadó Szerződő Állam előzetes hozzájárulásával – az ilyen bűncselekmény miatt indult büntetőeljárás során.

15. cikk

Összekötő tisztviselő küldése

(1) Az egyik Szerződő Állam központi hatósága a másik Szerződő Állam központi hatósága hozzájárulásával, határozott vagy határozatlan időtartamra összekötő tisztviselőket küldhet annak bűnüldöző hatóságaihoz.

(2) Az összekötő tisztviselők kiküldésének célja a Szerződő Államok közötti, a jelen Szerződés alapján megvalósuló együttműködés meggyorsítása, valamint a folyamatos segítségnyújtás biztosítása:

a) a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését szolgáló információcserével;

b) a bűnügyi tárgyú megkeresések teljesítésével;

c) a külső határok védelmével és a visszafogadási egyezmények végrehajtásával kapcsolatos segítségnyújtással.

(3) Az összekötő tisztviselők segítséget nyújtanak továbbá a közbiztonságot és a közrendet fenyegető veszélyek elhárításával megbízott hatóságoknak, feladataik el látásához szükséges információk átadásával.

(4) Az összekötő tisztviselők bűnmegelőzési és bűnüldözési intézkedések önálló elvégzésére nem jogosultak. Az információ továbbítása és feladataik végzése az összekötő tisztviselőket küldő megkereső Szerződő Állam hatóságának utasításai alapján történik, figyelembe véve az

összekötőt fogadó megkeresett Szerződő Állam hatóságának kéréseit, amelynél tevékenykednek.

16. cikk

Tanúvédelem

(1) A Szerződő Államok illetékes szerveiken keresztül kérelmezhetik a büntetőeljárás során védett tanúknak, sértetteknek és gyanúsítottaknak (terhelteknek), valamint rájuk tekintettel más személyeknek (e cikk alkalmazásában a továbbiakban: érintett személyek) az egyik Szerződő Állam területéről a másik Szerződő Állam területére történő átköltöztetését és ezt követően védelemben részesítését. Az érintett személyek védelmének átadása, átvétele a Szerződő Államokban folyamatban lévő büntetőeljárás nem akadályozhatja.

(2) Az érintett személy átadására vagy átvételére irányuló megkeresésnek a jelen Szerződés 5. cikk (1) bekezdésében meghatározott adatokon túl tartalmaznia kell:

a) a titoktartási kötelezettségre vonatkozó igényt;

b) az érintett személynek a büntetőeljárásban betöltött szerepét;

c) a fennálló fenyegetettség, valamint annak súlyosságára vonatkozó információkat;

d) az érintett személynek a megkeresett Szerződő Állam területére költöztetésének okát;

e) a védelem javasolt formáját, mértékét;

f) a megkeresett Szerződő Állam területén való elhelyezés szükséges időtartamát, és ennek meghosszabbítási lehetőségét;

g) az érintett személy tartózkodási helyére vonatkozó javaslatot, illetőleg a védelem ellátásához szükséges egyéb iratokat.

(3) A megkeresés elfogadását követően a védelem átadásáról, illetve átvételéről, annak módjáról, a védelem idejéről, valamint a kapcsolattartás módjáról, a költségek viseléséről és a védelem felmondásának eseteiről a Szerződő Államoknak a védelem ellátására kijelölt szervei közvetlenül állapotnak meg.

IV. Fejezet

AZ EGYÜTTMŰKÖDÉS EGYÉB FORMÁI

17. cikk

Együttműködés a közös kapcsolattartási szolgálati helyeken

(1) A Szerződő Államok Kormányai a bűnüldöző hatóságai közötti információcsere és együttműködés megkönnyítése érdekében közös kapcsolattartási szolgálati helyeket létesíthetnek.

(2) A közös kapcsolattartási szolgálati helyeken a Szerződő Államok hatóságainak tisztviselői saját hatáskörükben, egymás közvetlen térbeli szomszédságában teljesítik szolgálatukat. Ennek során közreműködnek a jelen Szerződés 9. cikkében meghatározott közvetlen információcserében, valamint támogatják a jelen Szerződés szerinti határon átnyúló együttműködés összehangolását.

(3) Az együttműködés kiterjedhet a személyek átadásának és visszafogadásának előkészítésére és az abban való közreműködésre.

(4) A közös kapcsolattartási szolgálati helyeken szolgálatot teljesítő tisztviselők a (2) és (3) bekezdésben meghatározottakon túl nem jogosultak eljárási cselekmények önálló végzésére. Nemzeti hatóságaik irányítási és fegyelmi jogköre alá tartoznak.

(5) A közös kapcsolattartási szolgálati helyek létesítésének helyét, feltételeit, az együttműködés módját és a költségviselés szabályait külön megállapodások tartalmazzák.

18. cikk

Közös határmenti járőrszolgálat

(1) A Szerződő Államok hatóságai a közbiztonság és a közrend védelme, a bűncselekmények elleni fellépés és a határ felügyelete céljából a közös államhatártól számított tíz kilométeres távolságig közös járőrszolgálatot teljesíthetnek.

(2) A közös járőrszolgálatban a másik Szerződő Állam hatóságának tagjai is jogosultak a személyek személyazonosságát megállapítani és őket, amennyiben ki akarják magukat vonni az ellenőrzés alól, annak az illetékes Szerződő Államnak a nemzeti jogszabályai szerint feltartóztatni, amelynek területén az intézkedésre sor kerül.

(3) Egyéb intézkedésekre, valamint kényszerítő eszköz alkalmazására azon Szerződő Állam tisztviselői jogosultak, amelynek területén a közös járőrszolgálatot teljesítik, kivéve, ha az intézkedés sikere a másik Szerződő Állam tisztviselőinek beavatkozása nélkül veszélybe kerülne vagy jelentősen meghiúsulna.

V. Fejezet

ADATVÉDELME

19. cikk

Az átadható személyes adatok köre

A jelen Szerződés végrehajtása érdekében a Szerződő Államok a következő személyes adatokat adhatják át egymásnak:

a) a bűncselekmények elkövetésében részt vevő személyek és ezen személyeknek bűncselekmény elkövetésével

vel összefüggő kapcsolatainak személyes azonosító adatai; családi név, esetleg a korábbi családi név, utónév, egyéb név (ál-, gúny-, ragadványnév), születési idő és hely, lakóhely, nem, jelenlegi vagy esetleges korábbi állampolgárság;

b) az útlevelel, a személyazonosságot igazoló okmány, vagy más úti-okmány adatai (száma, kiállításának időpontja, a kiállító hatóság megnevezése, a kiállítás helye, az érvényesség ideje, területi érvényessége);

c) a gyanúsított személyek ujj- és tenyérnyomatára, a gyanúsított DNS profiljára, illetve mintára, személyleírására, fényképére vonatkozó adatok;

d) minden olyan egyéb adat, amely az érintett személy azonosításához szükséges.

20. cikk

Alapelvek

A jelen Szerződésben meghatározott együttműködés keretében a Szerződő Államok által az egymásnak átadásra kerülő személyes adatoknál az alábbi rendelkezéseket kell alkalmazni:

a) az átadni kért adatokra vonatkozó megkeresésben meg kell adni az átadni kért adatok körét és az alkalmazás célját;

b) a jelen szerződésben meghatározott együttműködés keretében a személyes adatokat átvevő Szerződő Állam (a továbbiakban: Átvevő Állam) csak a jelen szerződésben meghatározott célokra és az adatokat átadó Szerződő Állam (a továbbiakban: Átadó Állam) által meghatározott feltételekkel kezelheti. Az Átadó Állam kérésére az Átvevő Állam tájékoztatást nyújt az átadott személyes adatok felhasználásáról;

c) az adatok átadása előtt az Átadó Állam annak megállapítását követően, hogy az adatok átadása szükséges és arányos, valamint összhangban áll a nemzeti joggal, köteles az átadásra kerülő adatok helyességéről meggyőződni;

d) az adatok átadásakor az Átadó Államnak fel kell tüntetnie az adatok törlési határidejét hatályos belső jogszabályainak megfelelően. Ha az átadó fél a fogadó féllel speciális megőrzési határidőt közöl, úgy a fogadó fél köteles azt betartani;

e) személyes adatok kizárólag az 1. cikk 1. pontjában említett bűnüldöző hatóságoknak adhatók át. Más hatóságoknak az adatok az Átadó Állam előzetes írásbeli hozzájárulásával továbbíthatók.

21. cikk

Az adatok helyesbítése és törlése

(1) A jelen Szerződés alapján átadott személyes adatokat törölni kell, illetve meg kell semmisíteni, ha:

a) az átadott adatok valótlanúságát állapították meg;

b) ha az adatok beszerzése vagy átadása nem jogszerűen történt, vagy jogszerűen átadott adatokat az Átadó Állam belső joga szerint egy későbbi időpontban törölni kell;

c) az adatok az átadásban megjelölt feladat megvalósításához nem, vagy már nem szükségesek, kivéve, ha az Átadó Állam hozzájárult ahhoz, hogy az adatokat a jelen Szerződésben meghatározott más célra használják fel.

(2) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett körülményekről az Átvevő Államot haladéktalanul tájékoztatni kell, és ezen utóbbi Állam a nem továbbítható adatokat köteles törölni, illetve megsemmisíteni. Ha az átvevő hatóság arra a következtetésre jut, hogy az átadott adatok helytelenek, vagy azokat törölni kell, illetve meg kell semmisíteni azokat, az átadó hatóságot erről haladéktalanul tájékoztatja.

(3) Ha ezt az átadó hatóság kéri, az átadott téves adatokat haladéktalanul helyesbíteni kell.

(4) Az átvett személyes adatokat az átadáskor megjelölt felhasználási cél elérése esetén akkor is törölni kell, ha a törlési határidő még nem járt le. Az átadott adatok törléséről és a törlés okáról a Szerződő Államok haladéktalanul tájékoztatják egymást. A jelen Szerződés megszűnésekor minden személyes adatot törölni kell.

22. cikk

Nyilvántartás az átadott adatokról

(1) A jelen Szerződés alapján átadott és átvett adatokról a bűnüldöző hatóságoknak nyilvántartást kell vezetniük. A nyilvántartásnak legalább a következő adatokat kell tartalmaznia: az adatszolgáltatás célját, tartalmát, a fogadó szervet és az átadás időpontját. Az online adatszolgáltatást automatikusan kell nyilvántartani.

(2) A nyilvántartásokat legalább 5 évig meg kell őrizni; az átadott különleges adatokra vonatkozó nyilvántartások az ezen adatokra vonatkozó belső jogszabályokban meghatározott ideig őrizendők meg.

(3) A nyilvántartás adatai kizárólag az adatvédelemre vonatkozó szabályok betartásának ellenőrzésére használhatók fel.

(4) Az átvevő hatóságok kötelesek az átadott személyi adatokat véletlen vagy jogosulatlan megsemmisítés, véletlen elvesztés, jogosulatlan hozzáférés, jogosulatlan vagy véletlen változtatás vagy jogosulatlan nyilvánosságra hozatal ellen hatékonyan védeni.

23. cikk

Az érintett személy tájékoztatása

(1) Bármely személynek, akinek a személyazonosságát megfelelően tisztázták, joga van arra, hogy az adatot fel-

használó hatóságtól különös késedelem és jelentős költségek nélkül általánosan érthető formában és elfogadható időszakonként információkat kapjon a róla a nyilvántartásban szereplő személyes adatokról, azok forrásáról, az azokkal tervezett felhasználási célról, a lehetséges átvéről vagy átvevő körökről és a felhasználás jogalapjáról. Az eljárás részleteire annak a Szerződő Államnak a nemzeti joga rendelkezéseit kell alkalmazni, amelyben az információt kéri.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott esetben az Átvevő Államnak konzultálnia kell az Átadó Állammal arról, hogy tájékoztathatja-e az érintett személyt a nyilvántartásban szereplő személyes adatairól és azok felhasználási céljáról. Az Átvevő Államnak az Átadó Állam erre vonatkozó állásfoglalása szerint kell eljárnia.

(3) A Szerződő Államok kötelesek az érintettel a tájékoztatás megtagadásának indokát közölni, amennyiben ezt az Átadó Állam jogszabályai lehetővé teszik. A Szerződő Államok ennek megfelelően tájékoztatják egymást.

(4) Mind az Átadó, mind az Átvevő Állam köteles – az érintett kérelmére – a helytelen adatot helyesbíteni, illetőleg a jogellenesen kezelt adatot törölni. A helyesbítésről vagy törlésről a másik Szerződő Államot haladéktalanul tájékoztatni kell.

(5) A Szerződő Államok biztosítják, hogy az érintett, az adatvédelemmel kapcsolatos joga megsértése esetén hatékony jogorvoslattal fordulhasson a független bírósághoz vagy más illetékes hatósághoz, joga van továbbá arra, hogy kártérítést kapjon, vagy más jogorvoslattal élhessen.

24. cikk

Adatkezelés a másik Szerződő Állam területén folytatott eljárás során

(1) A jelen Szerződés végrehajtása keretében a másik Szerződő Állam területén folytatott eljárás során megszerzett személyes adatok kezelésének ellenőrzése azon Szerződő Állam illetékes hatóságának a feladata, amelynek részére ezen személyes adatokat megszerezték. Az adatkezelés ezen Szerződő Állam belső jogszabályai szerint történik. Ennek során figyelembe kell venni az engedélyező hatóság által az engedéllyel összefüggésben megszabott előírásokat.

(2) A bűnüldöző hatóságok azon tagjainak, akik a másik Szerződő Állam területén teljesítik feladatukat, nem biztosítható közvetlen hozzáférés az ezen Szerződő Államban gépi feldolgozású személyes adatokhoz.

25. cikk

Minősített adatok védelme

(1) A Szerződő Államok a jelen Szerződés végrehajtása során az átvett minősített adatokra vonatkozóan az átadó

Állam által meghatározott azonos minősítési fokozatot és azonos védelmet biztosítanak.

(2) A minősített adatok jelölése és azok megfeleltetése az alábbi:

A Magyar Szerződő Állam a minősített adat hordozóján:

Minősítési fokozatok:

- a) „Szigorúan titkos!” („Streng geheim”)
- b) „Titkos!” („Geheim”)
- c) „Bizalmas!” („Vertraulich”)
- d) „Korlátozott terjesztésű!” („Eingeschränkt”)

Az Osztrák Szerződő Állam a minősített adat hordozóján:

Minősítési fokozatok:

- a) „Streng geheim” („Szigorúan titkos”)
- b) „Geheim” („Titkos”)
- c) „Vertraulich” („Bizalmas”)
- d) „Eingeschränkt” („Korlátozott terjesztésű”)

Az adathordozó kezelése a fenti megfeleltetés szerint történik mindkét Szerződő Államban.

(3) Az Átadó Államnak meg kell jelölnie a minősítés érvényességi idejét.

(4) A jelen cikk alapján átadott iratok, adatok, információk és műszaki berendezések harmadik ország részére történő továbbadása csak az átadó Állam illetékes hatóságának írásbeli hozzájárulásával lehetséges.

(5) A jelen cikk alapján átadott minősített adatok védelmének felügyeletére kijelölt szervek:

A Magyar Köztársaság részéről:

– Belügyminisztérium Titokvédelmi Iroda;

Az Osztrák Köztársaság részéről:

– Információbiztonsági Bizottság.

VI. Fejezet

JOGVISZONYOK A MÁSIK SZERZŐDŐ ÁLLAMBAN TÖRTÉNŐ ELJÁRÁS SORÁN

26. cikk

A beutazásra és a tartózkodásra vonatkozó rendelkezések

(1) A Szerződő Államok hatóságának tagjai a jelen Szerződésből származó feladataik végrehajtása céljából a másik Szerződő Állam területére érvényes fényképes szolgálati igazolvánnyal léphetnek, és ott – külön engedély nélkül – a szolgálati feladat ellátásának idejéig tartózkodhatnak.

(2) A fedett nyomozó, külön engedély nélkül, fedőokirattal léphet a megkeresett Szerződő Állam területére és ott szolgálati feladat ellátása idejéig tartózkodhat.

27. cikk

Az egyenruha viselésének, a kényszerítő eszközök, a szolgálati fegyverek használatának szabályai

(1) A jelen Szerződés eltérő rendelkezése hiányában, a megkereső Szerződő Állam hatóságának tagja a megkeresett Szerződő Állam területén:

a) jogosult egyenruhát viselni;

b) az általa bűncselekmény elkövetése során tetten ért vagy szökést megkísérló elkövetőt elfoghatja és feltartóztathatja, de haladéktalanul köteles őt a területileg illetékes Szerződő Állam hatósága tagjának átadni.

(2) A megkereső Szerződő Állam hatóságának tagja a megkeresett Szerződő Állam területén a jelen Szerződésből származó feladatai teljesítése, továbbá az oda- és visszautazás során viselheti szolgálati fegyverét, valamint magával viheti a szükséges szolgálati felszerelést. A jelen Szerződésben meghatározott esetekben testi kényszer és kényszerítő eszköz – az arányosság figyelembevételével – alkalmazható. A megkeresett Szerződő Állam területén szolgálati fegyver csak jogos védelemi helyzetben és vég-szükség esetén használható.

28. cikk

Szolgálati, közszolgálati viszonyok

A megkereső Szerződő Állam hatósága tisztviselőjének szolgálati, közszolgálati jogviszonyára, munkaviszonyára és fegyelmi felelősségére saját államának jogszabályai vonatkoznak.

29. cikk

Kártérítési felelősség

(1) A Szerződő Államok kölcsönösen lemondanak a megkereső Szerződő Állam hatósága tagja által, a jelen Szerződésből származó feladatának teljesítése során a megkeresett Szerződő Államnak okozott károk megtérítésének igényéről, kivéve, ha a kárt szándékosan vagy súlyos gondatlansággal okozták.

(2) A megkereső Szerződő Állam hatóságának tagja által, a jelen Szerződésből származó feladatának teljesítése során a megkeresett Szerződő Állam területén harmadik személynek okozott károk megtérítéséért a Szerződő Államok ugyanolyan feltételek mellett és ugyanolyan terjedelemben felelősek, mintha a kárt saját hatóságának tagja, saját állama területén okozta volna.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott esetekben, a megkereső Szerződő Állam megtéríti a megkeresett Szerződő Állam által a károsultak vagy a kártérítésre jogosultak ré-

szére nyújtott kártérítést, kivéve, ha a kárt szándékosan vagy súlyos gondatlansággal okozták.

30. cikk

Büntetőjogi felelősségi szabályok

Azon tisztviselők, akik jelen Szerződés alapján a másik Szerződő Állam területén tevékenykednek, általuk vagy sérelmükre elkövetett bűncselekmények tekintetében azonos elbírálás alá esnek a másik Szerződő Állam tisztviselőivel.

31. cikk

A nemzeti jog elsőbbsége pénzügyi és vámügyekben

(1) Ezen Szerződés hatálya illeték, adó, vám és deviza ügyekre nem terjed ki.

(2) Azokat az információkat, amelyek ezen Szerződés keretében folytatott együttműködés során keletkeztek, nem lehet illeték, adó, vám kiszabására, továbbá illeték, adó, vám és deviza ügyekben felhasználni, kivéve, ha a megkeresett Állam ezeket az információkat kifejezetten ilyen eljárás céljából bocsátotta rendelkezésre.

VII. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

32. cikk

A segítségnyújtás megtagadása

Bármelyik Szerződő Állam részben vagy egészben megtagadhatja, vagy feltételektől teheti függővé a segítségnyújtást, ha a segítségnyújtás veszélyezteti, illetőleg sérti államának szuverenitását, biztonságát, közrendjét vagy egyéb alapvető érdekeit, vagy ha az a Szerződő Államok jogszabályaival ellentétes.

33. cikk

A hatóságok megnevezésének vagy feladatkörének változása

A Szerződő Államok a jelen Szerződés végrehajtásában illetékes hatóságok és a központi szervek megváltozásáról diplomáciai úton, írásban tájékoztatják egymást.

34. cikk

Költségviselés

A jelen Szerződés végrehajtása során – eltérő rendelkezés hiányában – mindkét Szerződő Állam maga viseli a saját hatósága eljárása során felmerülő költségeket.

35. cikk

Más nemzetközi szerződésekhez való viszony

A jelen Szerződés rendelkezései nem érintik a Szerződő Államok egyéb két- vagy többoldalú nemzetközi szerződéseiben szereplő kötelezettség-vállalásait.

36. cikk

Hatálybalépés és felmondás

(1) A jelen Szerződést meg kell erősíteni. A megerősítésről szóló okiratokat a lehető legrövidebb időn belül ki kell cserélni. Jelen Szerződés a megerősítésről szóló okiratok kicserélését követő harmadik hónap első napján lép hatályba.

(2) A jelen Szerződés hatálybalépésével egyidejűleg a Magyar Népköztársaság Kormánya és az Osztrák Köztársaság Kormánya között a bűnügyi rendészeti és közlekedésrendészeti együttműködésről 1979. november 27-én aláírt Egyezmény, valamint a Magyar Köztársaság Kormánya és az Osztrák Köztársaság Kormánya között a nemzetközi terrorizmus, a nemzetközi illegális kábítószer-kereskedelem és a nemzetközi szervezett bűnözés elleni harcban történő együttműködésről szóló, 1996. július 12-én aláírt Egyezmény hatályát veszti.

(3) A jelen Szerződés határozatlan időre szól, és azt bármelyik Szerződő Állam diplomáciai úton, írásban bármikor felmondhatja. A Szerződés a felmondás kézhezvételétől számított hat hónap elteltével veszti hatályát.

(4) A jelen Szerződés nyilvántartásba vételéről az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 102. cikke szerint, az Egyesült Nemzetek Főtitkárságán az Osztrák Köztársaság gondoskodik.

Készült Heiligenbrunnban 2004. június 6-án, két eredeti példányban, magyar és német nyelven, mindkét nyelvű szöveg egyaránt hiteles.

Aláírások

4. § (1) E törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény 2. és 3. §-a a Szerződés 36. cikk (1) bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) A Szerződés, illetve e törvény 2. és 3. §-a hatálybalépésének naptári napját a külügyminiszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

(4) A Szerződés hatálybalépésének napjával hatályát veszíti a 2002. évi LIV. törvény 50. § (3) bekezdése, a Magyar Népköztársaság Kormánya és az Osztrák Köztársaság Kormánya között a bűnügyi rendészeti és közlekedésrendészeti együttműködésről szóló, Bécsben, az 1979. évi november hó 27-én aláírt egyezmény kihirdetéséről szóló 34/1980. (VIII. 28.) MT rendelet, és a Magyar Köztársaság Kormánya és az Osztrák Köztársaság Kormánya között a nemzetközi terrorizmus, a nemzetközi illegális kábítószerek-kereskedelem és a nemzetközi szervezett bűnözés elleni harcban történő együttműködésről szóló, Nickelsdorfban, 1996. július 12-én aláírt Megállapodás kihirdetéséről szóló 165/1997. (X. 3.) Korm. rendelet.

(5) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a belügyminiszter gondoskodik.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2006. évi XXXVIII. törvény

**a szellemi kulturális örökség megőrzéséről szóló,
Párizsban, 2003. év október hó 17. napján elfogadott
UNESCO Egyezmény kihirdetéséről***

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a szellemi örökség megőrzéséről szóló, Párizsban, 2003. év október hó 17. napján elfogadott UNESCO Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.

2. § Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

3. § Az Egyezmény hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„Convention for the safeguarding of the intangible cultural heritage

The General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization hereinafter referred to as UNESCO, meeting in Paris, from 29 September to 17 October 2003, at its 32nd session,

referring to existing international human rights instruments, in particular to the Universal Declaration on Human Rights of 1948, the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights of 1966, and the International Covenant on Civil and Political Rights of 1966,

considering the importance of the intangible cultural heritage as a mainspring of cultural diversity and a guarantee of sustainable development, as underscored in the UNESCO Recommendation on the Safeguarding of Traditional Culture and Folklore of 1989, in the UNESCO Universal Declaration on Cultural Diversity of 2001, and in the Istanbul Declaration of 2002 adopted by the Third Round Table of Ministers of Culture,

considering the deep-seated interdependence between the intangible cultural heritage and the tangible cultural and natural heritage,

recognizing that the processes of globalization and social transformation, alongside the conditions they create for renewed dialogue among communities, also give rise, as does the phenomenon of intolerance, to grave threats of deterioration, disappearance and destruction of the intangible cultural heritage, in particular owing to a lack of resources for safeguarding such heritage,

being aware of the universal will and the common concern to safeguard the intangible cultural heritage of humanity,

recognizing that communities, in particular indigenous communities, groups and, in some cases, individuals, play an important role in the production, safeguarding, maintenance and recreation of the intangible cultural heritage, thus helping to enrich cultural diversity and human creativity,

noting the far-reaching impact of the activities of UNESCO in establishing normative instruments for the protection of the cultural heritage, in particular the Convention for the Protection of the World Cultural and Natural Heritage of 1972,

noting further that no binding multilateral instrument as yet exists for the safeguarding of the intangible cultural heritage,

considering that existing international agreements, recommendations and resolutions concerning the cultural and natural heritage need to be effectively enriched and supplemented by means of new provisions relating to the intangible cultural heritage,

considering the need to build greater awareness, especially among the younger generations, of the

* A törvényt az Országgyűlés a 2006. február 6-i ülésnapján fogadta el.

importance of the intangible cultural heritage and of its safeguarding,

considering that the international community should contribute, together with the States Parties to this Convention, to the safeguarding of such heritage in a spirit of cooperation and mutual assistance,

recalling UNESCO's programmes relating to the intangible cultural heritage, in particular the Proclamation of Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity,

considering the invaluable role of the intangible cultural heritage as a factor in bringing human beings closer together and ensuring exchange and understanding among them,

adopts this Convention on this seventeenth day of October 2003.

I.

GENERAL PROVISIONS

Article 1

Purposes of the Convention

The purposes of this Convention are:

- (a) to safeguard the intangible cultural heritage;
- (b) to ensure respect for the intangible cultural heritage of the communities, groups and individuals concerned;
- (c) to raise awareness at the local, national and international levels of the importance of the intangible cultural heritage, and of ensuring mutual appreciation thereof;
- (d) to provide for international cooperation and assistance.

Article 2

Definitions

For the purposes of this Convention,

1. The „intangible cultural heritage” means the practices, representations, expressions, knowledge, skills – as well as the instruments, objects, artefacts and cultural spaces associated therewith – that communities, groups and, in some cases, individuals recognize as part of their cultural heritage. This intangible cultural heritage, transmitted from generation to generation, is constantly recreated by communities and groups in response to their environment, their interaction with nature and their history, and provides them with a sense of identity and continuity, thus promoting respect for cultural diversity and human creativity. For the purposes of this Convention, consideration will be given solely to such intangible cultural heritage as is compatible with existing international human rights instruments, as well as with the requirements of mutual respect among communities, groups and individuals, and of sustainable development.

2. The „intangible cultural heritage”, as defined in paragraph 1 above, is manifested inter alia in the following domains:

- (a) oral traditions and expressions, including language as a vehicle of the intangible cultural heritage;
- (b) performing arts;
- (c) social practices, rituals and festive events;
- (d) knowledge and practices concerning nature and the universe;
- (e) traditional craftsmanship.

3. „Safeguarding” means measures aimed at ensuring the viability of the intangible cultural heritage, including the identification, documentation, research, preservation, protection, promotion, enhancement, transmission, particularly through formal and nonformal education, as well as the revitalization of the various aspects of such heritage.

4. „States Parties” means States which are bound by this Convention and among which this Convention is in force.

5. This Convention applies mutatis mutandis to the territories referred to in Article 33 which become Parties to this Convention in accordance with the conditions set out in that Article. To that extent the expression „States Parties” also refers to such territories.

Article 3

Relationship to other international instruments

Nothing in this Convention may be interpreted as:

- (a) altering the status or diminishing the level of protection under the 1972 Convention concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage of World Heritage properties with which an item of the intangible cultural heritage is directly associated; or
- (b) affecting the rights and obligations of States Parties deriving from any international instrument relating to intellectual property rights or to the use of biological and ecological resources to which they are parties.

II.

ORGANS OF THE CONVENTION

Article 4

General Assembly of the States Parties

1. A General Assembly of the States Parties is hereby established, hereinafter referred to as „the General Assembly”. The General Assembly is the sovereign body of this Convention.

2. The General Assembly shall meet in ordinary session every two years. It may meet in extraordinary session if it so decides or at the request either of the Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage or of at least one-third of the States Parties.

3. The General Assembly shall adopt its own Rules of Procedure.

Article 5

Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage

1. An Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage, hereinafter referred to as „the Committee”, is hereby established within UNESCO. It shall be composed of representatives of 18 States Parties, elected by the States Parties meeting in General Assembly, once this Convention enters into force in accordance with Article 34.

2. The number of States Members of the Committee shall be increased to 24 once the number of the States Parties to the Convention reaches 50.

Article 6

Election and terms of office of States Members of the Committee

1. The election of States Members of the Committee shall obey the principles of equitable geographical representation and rotation.

2. States Members of the Committee shall be elected for a term of four years by States Parties to the Convention meeting in General Assembly.

3. However, the term of office of half of the States Members of the Committee elected at the first election is limited to two years. These States shall be chosen by lot at the first election.

4. Every two years, the General Assembly shall renew half of the States Members of the Committee.

5. It shall also elect as many States Members of the Committee as required to fill vacancies.

6. A State Member of the Committee may not be elected for two consecutive terms.

7. States Members of the Committee shall choose as their representatives persons who are qualified in the various fields of the intangible cultural heritage.

Article 7

Functions of the Committee

Without prejudice to other prerogatives granted to it by this Convention, the functions of the Committee shall be to:

(a) promote the objectives of the Convention, and to encourage and monitor the implementation thereof;

(b) provide guidance on best practices and make recommendations on measures for the safeguarding of the intangible cultural heritage;

(c) prepare and submit to the General Assembly for approval a draft plan for the use of the resources of the Fund, in accordance with Article 25;

(d) seek means of increasing its resources, and to take the necessary measures to this end, in accordance with Article 25;

(e) prepare and submit to the General Assembly for approval operational directives for the implementation of this Convention;

(f) examine, in accordance with Article 29, the reports submitted by States Parties, and to summarize them for the General Assembly;

(g) examine requests submitted by States Parties, and to decide thereon, in accordance with objective selection criteria to be established by the Committee and approved by the General Assembly for:

(i) inscription on the lists and proposals mentioned under Articles 16, 17 and 18,

(ii) the granting of international assistance in accordance with Article 22.

Article 8

Working methods of the Committee

1. The Committee shall be answerable to the General Assembly. It shall report to it on all its activities and decisions.

2. The Committee shall adopt its own Rules of Procedure by a two-thirds majority of its Members.

3. The Committee may establish, on a temporary basis, whatever ad hoc consultative bodies it deems necessary to carry out its task.

4. The Committee may invite to its meetings any public or private bodies, as well as private persons, with recognized competence in the various fields of the intangible cultural heritage, in order to consult them on specific matters.

*Article 9**Accreditation of advisory organizations*

1. The Committee shall propose to the General Assembly the accreditation of nongovernmental organizations with recognized competence in the field of the intangible cultural heritage to act in an advisory capacity to the Committee.

2. The Committee shall also propose to the General Assembly the criteria for and modalities of such accreditation.

*Article 10**The Secretariat*

1. The Committee shall be assisted by the UNESCO Secretariat.

2. The Secretariat shall prepare the documentation of the General Assembly and of the Committee, as well as the draft agenda of their meetings, and shall ensure the implementation of their decisions.

III.

*SAFEGUARDING OF THE INTANGIBLE CULTURAL HERITAGE AT THE NATIONAL LEVEL**Article 11**Role of States Parties*

Each State Party shall:

(a) take the necessary measures to ensure the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory;

(b) among the safeguarding measures referred to in Article 2, paragraph 3, identify and define the various elements of the intangible cultural heritage present in its territory, with the participation of communities, groups and relevant nongovernmental organizations.

*Article 12**Inventories*

1. To ensure identification with a view to safeguarding, each State Party shall draw up, in a manner geared to its own situation, one or more inventories of the intangible cultural heritage present in its territory. These inventories shall be regularly updated.

2. When each State Party periodically submits its report to the Committee, in accordance with Article 29, it shall provide relevant information on such inventories.

*Article 13**Other measures for safeguarding*

To ensure the safeguarding, development and promotion of the intangible cultural heritage present in its territory, each State Party shall endeavour to:

(a) adopt a general policy aimed at promoting the function of the intangible cultural heritage in society, and at integrating the safeguarding of such heritage into planning programmes;

(b) designate or establish one or more competent bodies for the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory;

(c) foster scientific, technical and artistic studies, as well as research methodologies, with a view to effective safeguarding of the intangible cultural heritage, in particular the intangible cultural heritage in danger;

(d) adopt appropriate legal, technical, administrative and financial measures aimed at:

(i) fostering the creation or strengthening of institutions for training in the management of the intangible cultural heritage and the transmission of such heritage through forums and spaces intended for the performance or expression thereof,

(ii) ensuring access to the intangible cultural heritage while respecting customary practices governing access to specific aspects of such heritage,

(iii) establishing documentation institutions for the intangible cultural heritage and facilitating access to them.

*Article 14**Education, awareness-raising and capacity-building*

Each State Party shall endeavour, by all appropriate means, to:

(a) ensure recognition of, respect for, and enhancement of the intangible cultural heritage in society, in particular through:

(i) educational, awareness-raising and information programmes, aimed at the general public, in particular young people,

(ii) specific educational and training programmes within the communities and groups concerned,

(iii) capacity-building activities for the safeguarding of the intangible cultural heritage, in particular management and scientific research, and

(iv) non-formal means of transmitting knowledge;

(b) keep the public informed of the dangers threatening such heritage, and of the activities carried out in pursuance of this Convention;

(c) promote education for the protection of natural spaces and places of memory whose existence is necessary for expressing the intangible cultural heritage.

Article 15

Participation of communities, groups and individuals

Within the framework of its safeguarding activities of the intangible cultural heritage, each State Party shall endeavour to ensure the widest possible participation of communities, groups and, where appropriate, individuals that create, maintain and transmit such heritage, and to involve them actively in its management.

IV.

SAFEGUARDING OF THE INTANGIBLE CULTURAL HERITAGE AT THE INTERNATIONAL LEVEL

Article 16

Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity

1. In order to ensure better visibility of the intangible cultural heritage and awareness of its significance, and to encourage dialogue which respects cultural diversity, the Committee, upon the proposal of the States Parties concerned, shall establish, keep up to date and publish a Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity.

2. The Committee shall draw up and submit to the General Assembly for approval the criteria for the establishment, updating and publication of this Representative List.

Article 17

List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding

1. With a view to taking appropriate safeguarding measures, the Committee shall establish, keep up to date and publish a List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding, and shall inscribe such heritage on the List at the request of the State Party concerned.

2. The Committee shall draw up and submit to the General Assembly for approval the criteria for the establishment, updating and publication of this List.

3. In cases of extreme urgency – the objective criteria of which shall be approved by the General Assembly upon the proposal of the Committee – the Committee may inscribe an item of the heritage concerned on the List mentioned in paragraph 1, in consultation with the State Party concerned.

Article 18

Programmes, projects and activities for the safeguarding of the intangible cultural heritage

1. On the basis of proposals submitted by States Parties, and in accordance with criteria to be defined by the Committee and approved by the General Assembly, the Committee shall periodically select and promote national, subregional and regional programmes, projects and activities for the safeguarding of the heritage which it considers best reflect the principles and objectives of this Convention, taking into account the special needs of developing countries.

2. To this end, it shall receive, examine and approve requests for international assistance from States Parties for the preparation of such proposals.

3. The Committee shall accompany the implementation of such projects, programmes and activities by disseminating best practices using means to be determined by it.

V.

INTERNATIONAL COOPERATION AND ASSISTANCE

Article 19

Cooperation

1. For the purposes of this Convention, international cooperation includes, inter alia, the exchange of information and experience, joint initiatives, and the establishment of a mechanism of assistance to States Parties in their efforts to safeguard the intangible cultural heritage.

2. Without prejudice to the provisions of their national legislation and customary law and practices, the States Parties recognize that the safeguarding of intangible cultural heritage is of general interest to humanity, and to that end undertake to cooperate at the bilateral, subregional, regional and international levels.

*Article 20**Purposes of international assistance*

International assistance may be granted for the following purposes:

(a) the safeguarding of the heritage inscribed on the List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding;

(b) the preparation of inventories in the sense of Articles 11 and 12;

(c) support for programmes, projects and activities carried out at the national, subregional and regional levels aimed at the safeguarding of the intangible cultural heritage;

(d) any other purpose the Committee may deem necessary.

*Article 21**Forms of international assistance*

The assistance granted by the Committee to a State Party shall be governed by the operational directives foreseen in Article 7 and by the agreement referred to in Article 24, and may take the following forms:

(a) studies concerning various aspects of safeguarding;

(b) the provision of experts and practitioners;

(c) the training of all necessary staff;

(d) the elaboration of standard-setting and other measures;

(e) the creation and operation of infrastructures;

(f) the supply of equipment and know-how;

(g) other forms of financial and technical assistance, including, where appropriate, the granting of low-interest loans and donations.

*Article 22**Conditions governing international assistance*

1. The Committee shall establish the procedure for examining requests for international assistance, and shall specify what information shall be included in the requests, such as the measures envisaged and the interventions required, together with an assessment of their cost.

2. In emergencies, requests for assistance shall be examined by the Committee as a matter of priority.

3. In order to reach a decision, the Committee shall undertake such studies and consultations as it deems necessary.

*Article 23**Requests for international assistance*

1. Each State Party may submit to the Committee a request for international assistance for the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory.

2. Such a request may also be jointly submitted by two or more States Parties.

3. The request shall include the information stipulated in Article 22, paragraph 1, together with the necessary documentation.

*Article 24**Role of beneficiary States Parties*

1. In conformity with the provisions of this Convention, the international assistance granted shall be regulated by means of an agreement between the beneficiary State Party and the Committee.

2. As a general rule, the beneficiary State Party shall, within the limits of its resources, share the cost of the safeguarding measures for which international assistance is provided.

3. The beneficiary State Party shall submit to the Committee a report on the use made of the assistance provided for the safeguarding of the intangible cultural heritage.

VI.

*INTANGIBLE CULTURAL HERITAGE FUND**Article 25**Nature and resources of the Fund*

1. A „Fund for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage”, hereinafter referred to as „the Fund”, is hereby established.

2. The Fund shall consist of funds-in-trust established in accordance with the Financial Regulations of UNESCO.

3. The resources of the Fund shall consist of:

(a) contributions made by States Parties;

(b) funds appropriated for this purpose by the General Conference of UNESCO;

(c) contributions, gifts or bequests which may be made by:

- (i) other States,
- (ii) organizations and programmes of the United Nations system, particularly the United Nations Development Programme, as well as other international organizations,
- (iii) public or private bodies or individuals;
- (d) any interest due on the resources of the Fund;
- (e) funds raised through collections, and receipts from events organized for the benefit of the Fund;
- (f) any other resources authorized by the Fund's regulations, to be drawn up by the Committee.

4. The use of resources by the Committee shall be decided on the basis of guidelines laid down by the General Assembly.

5. The Committee may accept contributions and other forms of assistance for general and specific purposes relating to specific projects, provided that those projects have been approved by the Committee.

6. No political, economic or other conditions which are incompatible with the objectives of this Convention may be attached to contributions made to the Fund.

Article 26

Contributions of States Parties to the Fund

1. Without prejudice to any supplementary voluntary contribution, the States Parties to this Convention undertake to pay into the Fund, at least every two years, a contribution, the amount of which, in the form of a uniform percentage applicable to all States, shall be determined by the General Assembly. This decision of the General Assembly shall be taken by a majority of the States Parties present and voting which have not made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article. In no case shall the contribution of the State Party exceed 1% of its contribution to the regular budget of UNESCO.

2. However, each State referred to in Article 32 or in Article 33 of this Convention may declare, at the time of the deposit of its instruments of ratification, acceptance, approval or accession, that it shall not be bound by the provisions of paragraph 1 of this Article.

3. A State Party to this Convention which has made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article shall endeavour to withdraw the said declaration by notifying the Director-General of UNESCO. However, the withdrawal of the declaration shall not take effect in regard to the contribution due by the State until the date on which the subsequent session of the General Assembly opens.

4. In order to enable the Committee to plan its operations effectively, the contributions of States Parties to this Convention which have made the declaration

referred to in paragraph 2 of this Article shall be paid on a regular basis, at least every two years, and should be as close as possible to the contributions they would have owed if they had been bound by the provisions of paragraph 1 of this Article.

5. Any State Party to this Convention which is in arrears with the payment of its compulsory or voluntary contribution for the current year and the calendar year immediately preceding it shall not be eligible as a Member of the Committee; this provision shall not apply to the first election. The term of office of any such State which is already a Member of the Committee shall come to an end at the time of the elections provided for in Article 6 of this Convention.

Article 27

Voluntary supplementary contributions to the Fund

States Parties wishing to provide voluntary contributions in addition to those foreseen under Article 26 shall inform the Committee, as soon as possible, so as to enable it to plan its operations accordingly.

Article 28

International fund-raising campaigns

The States Parties shall, insofar as is possible, lend their support to international fund-raising campaigns organized for the benefit of the Fund under the auspices of UNESCO.

VII.

REPORTS

Article 29

Reports by the States Parties

The States Parties shall submit to the Committee, observing the forms and periodicity to be defined by the Committee, reports on the legislative, regulatory and other measures taken for the implementation of this Convention.

Article 30

Reports by the Committee

1. On the basis of its activities and the reports by States Parties referred to in Article 29, the Committee shall

submit a report to the General Assembly at each of its sessions.

2. The report shall be brought to the attention of the General Conference of UNESCO.

VIII.

TRANSITIONAL CLAUSE

Article 31

Relationship to the Proclamation of Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity

1. The Committee shall incorporate in the Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity the items proclaimed „Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity” before the entry into force of this Convention.

2. The incorporation of these items in the Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity shall in no way prejudice the criteria for future inscriptions decided upon in accordance with Article 16, paragraph 2.

3. No further Proclamation will be made after the entry into force of this Convention.

IX.

FINAL CLAUSES

Article 32

Ratification, acceptance or approval

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by States Members of UNESCO in accordance with their respective constitutional procedures.

2. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 33

Accession

1. This Convention shall be open to accession by all States not Members of UNESCO that are invited by the General Conference of UNESCO to accede to it.

2. This Convention shall also be open to accession by territories which enjoy full internal self-government recognized as such by the United Nations, but have not attained full independence in accordance with General Assembly resolution 1514 (XV), and which have competence over the matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of such matters.

3. The instrument of accession shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 34

Entry into force

This Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, but only with respect to those States that have deposited their respective instruments of ratification, acceptance, approval, or accession on or before that date. It shall enter into force with respect to any other State Party three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 35

Federal or non-unitary constitutional systems

The following provisions shall apply to States Parties which have a federal or non-unitary constitutional system:

(a) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the legal jurisdiction of the federal or central legislative power, the obligations of the federal or central government shall be the same as for those States Parties which are not federal States;

(b) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the jurisdiction of individual constituent States, countries, provinces or cantons which are not obliged by the constitutional system of the federation to take legislative measures, the federal government shall inform the competent authorities of such States, countries, provinces or cantons of the said provisions, with its recommendation for their adoption.

Article 36

Denunciation

1. Each State Party may denounce this Convention.

2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing, deposited with the Director-General of UNESCO.

3. The denunciation shall take effect twelve months after the receipt of the instrument of denunciation. It shall in no way affect the financial obligations of the denouncing State Party until the date on which the withdrawal takes effect.

Article 37

Depositary functions

The Director-General of UNESCO, as the Depositary of this Convention, shall inform the States Members of the Organization, the States not Members of the Organization referred to in Article 33, as well as the United Nations, of the deposit of all the instruments of ratification, acceptance, approval or accession provided for in Articles 32 and 33, and of the denunciations provided for in Article 36.

Article 38

Amendments

1. A State Party may, by written communication addressed to the Director-General, propose amendments to this Convention. The Director-General shall circulate such communication to all States Parties. If, within six months from the date of the circulation of the communication, not less than one half of the States Parties reply favourably to the request, the Director-General shall present such proposal to the next session of the General Assembly for discussion and possible adoption.

2. Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of States Parties present and voting.

3. Once adopted, amendments to this Convention shall be submitted for ratification, acceptance, approval or accession to the States Parties.

4. Amendments shall enter into force, but solely with respect to the States Parties that have ratified, accepted, approved or acceded to them, three months after the deposit of the instruments referred to in paragraph 3 of this Article by two-thirds of the States Parties. Thereafter, for each State Party that ratifies, accepts, approves or accedes to an amendment, the said amendment shall enter into force three months after the date of deposit by that State Party of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

5. The procedure set out in paragraphs 3 and 4 shall not apply to amendments to Article 5 concerning the number of States Members of the Committee. These amendments shall enter into force at the time they are adopted.

6. A State which becomes a Party to this Convention after the entry into force of amendments in conformity with paragraph 4 of this Article shall, failing an expression of different intention, be considered:

(a) as a Party to this Convention as so amended; and

(b) as a Party to the unamended Convention in relation to any State Party not bound by the amendments.

Article 39

Authoritative texts

This Convention has been drawn up in Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish, the six texts being equally authoritative.

Article 40

Registration

In conformity with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Director-General of UNESCO.

Egyezmény

a szellemi kulturális örökség védelméről

Az Egyesült Nemzetek Nevelésügyi, Tudományos és Kulturális Szervezete (a továbbiakban: UNESCO) Általános Konferenciája a 2003. szeptember 29.–október 17. között Párizsban tartott 32. ülészakán,

hivatkozással az érvényben lévő nemzetközi emberi jogi okmányokra, különösen az 1948. évi Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, az 1966. évi Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányra és az 1966. évi Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányra,

figyelembe véve a szellemi kulturális örökség jelentőségét, mint a kulturális sokszínűség mozgatórugóját és a fenntartható fejlődés biztosítékát, amelyet a hagyományos kultúra és folklór megőrzéséről szóló 1989. évi UNESCO-ajánlás, az UNESCO 2001. évi, a kulturális sokszínűségről szóló egyetemes nyilatkozata és a kulturális miniszterek harmadik kerekasztala által 2002-ben elfogadott isztambuli nyilatkozat is hangsúlyozott,

figyelembe véve a szellemi kulturális örökség, valamint az anyagi kulturális és a természeti örökség mélyen gyökerező egymásrataltságát,

felismerve, hogy a globalizáció és a társadalmi átalakulás folyamata, valamint az általuk a közösségek közti megújuló dialógus számára teremtett körülmények, akárcsak

az intolerancia jelensége, megnövelik a szellemi kulturális örökség súlyos hanyatlásának, eltűnésének és pusztulásának veszélyét, különösen a szellemi kulturális örökség védelmére fordítandó források hiányában,

tudatában az emberiség szellemi kulturális örökségének védelmére vonatkozó egyetemes akaratnak és közös aggodalomnak,

felismerve, hogy a közösségek, különösen az ősi közösségek, csoportok és bizonyos esetekben az egyének fontos szerepet játszanak a szellemi kulturális örökség létrehozásában, védelmében, gondozásában és újratemetésében, így gazdagítva a kulturális sokszínűséget és az emberi kreativitást,

tudomásul véve az UNESCO tevékenységének messzeemenő hatását a kulturális örökség védelme terén irányadó okmányok megalkotásában, különös tekintettel az 1972. évi, a világ kulturális és természeti örökségének védelméről szóló 1972. évi egyezményre,

tudomásul véve továbbá, hogy mindeddig nem létezik a szellemi kulturális örökség védelmét célzó többoldalú, kötelező erővel bíró okmány,

figyelembe véve, hogy szükség van a kulturális és természeti örökség védelmére vonatkozó meglévő nemzetközi megállapodások, ajánlások és határozatok szellemi kulturális örökségre vonatkozó új rendelkezésekkel történő hatékony gazdagítására és kiegészítésére,

figyelembe véve, hogy szükség van a szellemi kulturális örökség és annak védelme fontosságára vonatkozóan a tudatosság erősítésére, különösen a fiatalabb nemzedékek körében,

figyelembe véve, hogy az együttműködés és a kölcsönös segítségnyújtás szellemében a nemzetközi közösségnek a jelen Egyezmény Részes Államaival együtt hozzá kell járulnia ezen örökség védelméhez,

emlékeztetve az UNESCO szellemi kulturális örökséggel kapcsolatos programjaira, különösen az emberiség szájhagyomány útján fennmaradó és szellemi örökségének mesterműveiről szóló nyilatkozatra,

figyelembe véve a szellemi kulturális örökségnek az emberek közötti szorosabb együttműködés és megértés előmozdításában játszott felbecsülhetetlen szerepét,

2003. október tizenhetedikén elfogadja ezt az Egyezményt.

I.

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Az Egyezmény célja

Jelen Egyezmény célja a következő:

- a) a szellemi kulturális örökség védelme;
- b) az érintett közösségek, csoportok és egyének szellemi kulturális öröksége tiszteletének biztosítása;

c) a szellemi kulturális örökség és annak kölcsönös elismerése jelentőségének helyi, nemzeti és nemzetközi szinten való tudatosítása;

d) a nemzetközi együttműködés és segítségnyújtás fejlesztése.

2. cikk

Meghatározások

Jelen Egyezmény alkalmazásában:

1. „szellemi kulturális örökség”: olyan szokás, ábrázolás, kifejezési forma, tudás, készség – valamint az ezekkel összefüggő eszköz, tárgy, műalkotás és kulturális színhely –, amelyet közösségek, csoportok, esetenként egyének kulturális örökségük részeként elismernek. Ez a nemzedékről nemzedékre hagyományozódó szellemi kulturális örökség – amelyet a közösségek, csoportok a környezetükre, a természettel való kapcsolatukra és a történelmükre adott válaszként állandóan újratemetnek – az identitás és a folytonosság érzését nyújtja számukra, ily módon segítve elő a kulturális sokszínűség és emberi kreativitás tiszteletét. Jelen Egyezmény alkalmazásában csak az érvényben lévő nemzetközi emberi jogi okmányokkal, valamint a közösségek, csoportok és egyének közötti kölcsönös tisztelet és a fenntartható fejlődés követelményével összhangban álló szellemi kulturális örökséget kell figyelembe venni;

2. Az 1. pontban meghatározott szellemi kulturális örökség többek között az alábbi területeken nyilvánul meg:

- a) szóbeli hagyományok és kifejezési formák, beleértve a nyelvet is, mint a szellemi kulturális örökség hordozóját,
- b) előadóművészetek,
- c) társadalmi szokások, rítusok és ünnepi események,
- d) a természetre és a világegyetemre vonatkozó ismeretek és gyakorlatok,
- e) hagyományos kézművesség;

3. „védelem”: a szellemi kulturális örökség fennmaradását célzó intézkedések, beleértve az ilyen örökség azonosítását, dokumentálását, kutatását, megőrzését, védelmét, támogatását, megerősítését, terjesztését – különösen az iskolarendszeren belüli és kívüli oktatás segítségével – csakúgy, mint az ilyen örökség különféle aspektusainak felélesztését;

4. „Részres Államok”: a jelen Egyezmény által kötelezett államok, amelyek között a jelen Egyezmény hatályos;

5. Jelen Egyezmény megfelelően alkalmazandó a 33. cikkben meghatározott területekre, amelyek az említett cikkben megfogalmazott feltételek értelmében jelen Egyezmény Részres Államaivá válnak. Ebben az értelemben a Részres Államok kifejezés az ilyen területekre is vonatkozik.

3. cikk

*Egyéb nemzetközi okmányokkal való kapcsolat**Jelen Egyezmény*

a) a világ kulturális és természeti örökségének védelméről szóló 1972. évi – a szellemi kulturális örökséggel közvetlenül is összefüggésben álló – UNESCO-egyezmény keretében világörökséggé nyilvánított javak státuszát nem módosítja, e javak védelmének mértékét nem csökkenti, valamint

b) nem érinti a Részes Államoknak a szellemi tulajdonnal kapcsolatos jogokra vonatkozó vagy a biológiai és ökológiai források használatát szabályozó, általuk aláírt nemzetközi okmányokból fakadó jogait és kötelezettségeit.

II.

AZ EGYEZMÉNY SZERVEI

4. cikk

A Részes Államok Közgyűlése

(1) Létrejön a Részes Államok Közgyűlése (a továbbiakban: Közgyűlés). Jelen Egyezmény legfőbb szerve a Közgyűlés.

(2) A Közgyűlés két évente tartja rendes ülését. Saját döntése alapján vagy a szellemi kulturális örökség védelmével foglalkozó kormányközi bizottság vagy a Részes Államok legalább kétharmada kérésére rendkívüli ülést is tarthat.

(3) A Közgyűlés elfogadja eljárási szabályzatát.

5. cikk

A szellemi kulturális örökség védelmével foglalkozó kormányközi bizottság

(1) Az UNESCO keretén belül létrejön egy, a szellemi kulturális örökség védelmével foglalkozó kormányközi bizottság (a továbbiakban: Bizottság). A Bizottság 18 Részes Állam képviselőiből áll, akiket a Részes Államok Közgyűlésén választanak meg, a 34. cikkel összhangban a jelen Egyezmény hatálybalépését követően.

(2) A Bizottság tagállamainak száma 24-re emelkedik, amint az Egyezmény Részes Államainak száma eléri az 50-et.

6. cikk

A Bizottság tagjainak megválasztása és megbízatása

(1) A Bizottság tagállamainak megválasztásánál a ki-egyensúlyozott földrajzi képviselőlet és a rotáció elve érvényesül.

(2) Az Egyezmény Részes Államai Közgyűlésen választják meg a Bizottság tagállamait négy évre.

(3) Az első választáson megválasztott bizottsági tagállamok felének a megbízatása azonban két évre korlátozódik. Ezen tagállamok kiválasztása sorsolással történik meg az első választáson.

(4) A Közgyűlés két évente újra választja a Bizottság tagállamainak a felét.

(5) Ezenkívül megfelelő számú tagállamot választ a megüresedett bizottsági helyek betöltésére is.

(6) Egy bizottsági tagállam nem választható meg két egymást követő időszakra.

(7) A Bizottság tagállamai a szellemi kulturális örökség különböző területein szaktekintéllyel rendelkező személyeket jelölnek saját képviselőikre.

7. cikk

A Bizottság feladatai

Minden egyéb, a jelen Egyezménnyel a Bizottságra ruházott feladat sérelme nélkül, a Bizottság feladatai az alábbiak:

a) az Egyezmény céljainak elősegítése, végrehajtásának támogatása és felügyelete;

b) útmutatás a legjobban bevált gyakorlatra vonatkozóan, és ajánlások adása a szellemi kulturális örökség védelmét célzó intézkedéseket illetően;

c) a 25. cikkel összhangban az Alap forrásainak felhasználásáról szóló tervezet kidolgozása és jóváhagyásra a Közgyűlés elé terjesztése;

d) forrásai növelése érdekében további eszközök felkutatása, az ehhez szükséges intézkedések megtétele, a 25. cikkel összhangban;

e) a jelen Egyezmény végrehajtására vonatkozó működési irányelvek kidolgozása és jóváhagyásra a Közgyűlés elé terjesztése;

f) a 29. cikkel összhangban a Részes Államok által benyújtott jelentések vizsgálata és összefoglaló készítése a Közgyűlés számára;

g) a Részes Államok által benyújtott kérelmek vizsgálata és az azokról való döntés az általa meghatározott és a Közgyűlés által jóváhagyott objektív kiválasztási szempontok alapján, az alábbiak tekintetében:

(i) felvétel a 16., 17. és 18. cikkben említett listákra és javaslatokra,

(ii) a 22. cikkkel összhangban nemzetközi segítségnyújtás megadása.

8. cikk

A Bizottság munkamódszere

(1) A Bizottság a Közgyűlésnek számol be. Minden tevékenységéről és határozatáról köteles annak jelentést tenni.

(2) A Bizottság eljárási szabályzatát tagjainak kétharmados többségével fogadja el.

(3) A Bizottság meghatározott időre ad hoc tanácsadói testületeket hozhat létre, amennyiben azt feladatának ellátásához szükségesnek tartja.

(4) A Bizottság, különleges kérdések megvitatása céljából üléseire meghívhat a szellemi kulturális örökség különböző területein elismert tevékenységet folytató közjogi és magánjogi szervezeteket, illetve elismert szakértelemmel rendelkező természetes személyeket.

9. cikk

Tanácsadó szervezetek akkreditálása

(1) A Bizottság javaslatot tesz a Közgyűlésnek a szellemi kulturális örökség területén elismert szakértelemmel rendelkező nem kormányzati szervezetek akkreditálására. Ezek a szervezetek tanácsadói joggal vesznek részt a Bizottság munkájában.

(2) A Bizottság ezenkívül az akkreditálás kritériumaira és módzataira vonatkozóan is javaslatokat tesz a Közgyűlés számára.

10. cikk

A Titkárság

(1) A Bizottság munkáját az UNESCO Titkársága segíti.

(2) A Titkárság előkészíti a Közgyűlés és a Bizottság dokumentumait, valamint az ülések napirendjének tervezetét, továbbá gondoskodik a két testület döntéseinek végrehajtásáról.

III.

A SZELLEMI KULTURÁLIS ÖRÖKSÉG VÉDELME NEMZETI SZINTEN

11. cikk

A Részes Államok szerepe

Az Egyezményben részes valamennyi állam

a) megteszi a szükséges intézkedéseket a területén található szellemi kulturális örökség védelmének biztosítására;

b) a 2. cikk 3. pontjában felsorolt védőintézkedések részeként a területén található szellemi kulturális örökség különböző elemeit a megfelelő közösségek, csoportok és nem kormányzati szervezetek részvételével azonosítja és meghatározza.

12. cikk

Nyilvántartás

(1) A védelem előfeltételeként, az azonosítás biztosítása céljából a területén található szellemi kulturális örökségről minden Részes Állam a helyzetének megfelelő formában egy vagy több nyilvántartást készít. Ezeket a nyilvántartásokat rendszeresen naprakésszé kell tenni.

(2) Amikor a Bizottság elé terjeszti a 29. cikk szerinti időszakos jelentését, a Részes Állam ezekről a nyilvántartásokról is megfelelő információt nyújt.

13. cikk

Egyéb védőintézkedések

A területén található szellemi kulturális örökség védelme, fejlesztése és megőrzése érdekében minden Részes Állam erőfeszítéseket tesz, hogy:

a) olyan általános politikát alakítson ki, amely felértékeli a szellemi kulturális örökség társadalmi szerepét és ezen örökség védelmét bevonja a tervezési programokba;

b) kijelöljön vagy létrehozzon egy vagy több, a saját területén található szellemi kulturális örökség védelméért felelős szakértői testületet;

c) támogassa a tudományos, technikai és művészeti vizsgálatok elvégzését, valamint a kutatási módszerek kifejlesztését a szellemi kulturális örökség – különösen a veszélyeztetett szellemi kulturális örökség – hatékony védelme érdekében;

d) tegye a szükséges jogi, technikai, adminisztratív és pénzügyi intézkedéseket annak érdekében, hogy:

(i) elősegítse képzési intézmények létrehozását vagy építését a szellemi kulturális örökség kezelése, valamint az

ilyen örökség átadása terén olyan fórumokon és helyeken keresztül, amelyek célja ennek az örökségnek a bemutatása vagy kifejezése,

(ii) biztosítsa a szellemi kulturális örökséghez való hozzáférést, tiszteletben tartva az ilyen örökség sajátos aspektusaihoz való hozzáférés szokásos gyakorlatát,

(iii) dokumentációs intézményeket hozzon létre a szellemi kulturális örökség számára, és megkönnyítse az ezekhez való hozzáférést.

14. cikk

Oktatás, a tudatosság erősítése és a szakmai képességek fejlesztése

Minden Részes Állam arra törekszik az összes rendelkezésre álló eszköz igénybevételevel, hogy

a) biztosítsa a szellemi kulturális örökség társadalmi elismerését, tiszteletét és erősítését, különösen az alább felsorolt módokon:

(i) a nyilvánosságot – különösen a fiatalokat – megcélzó oktatási, a tudatosságot erősítő és tájékoztató programok,

(ii) az érdekelt közösségeken és csoportokon belüli speciális oktatási és képzési programok,

(iii) a szellemi kulturális örökség védelme terén kifejtett kapacitásépítő tevékenység, különösen az irányítás és a tudományos kutatás területein, és

(iv) a tudásátadás iskolarendszeren kívüli formái;

b) folyamatosan értesítse a nyilvánosságot, az ezt az örökséget fenyegető veszélyekről, valamint azokról a tevékenységekről, amelyeket jelen Egyezmény alkalmazásában végrehajtanak;

c) támogassa az azoknak a természetben található helyeknek és emlékhelyeknek a védelmével kapcsolatos oktatást, amelyek léte a szellemi kulturális örökség kifejezése szempontjából szükséges.

15. cikk

A közösségek, csoportok és egyének részvétele

A szellemi kulturális örökség védelmében kifejtett tevékenysége keretében minden Részes Állam arra törekszik, hogy a lehető legszélesebb körben biztosítsa az ilyen örökséget létrehozó, megőrző és továbbadó közösségek, csoportok és – bizonyos esetekben – egyének részvételét és aktív közreműködését a kulturális örökség kezelésében.

IV.

A SZELLEMI KULTURÁLIS ÖRÖKSÉG VÉDELME NEMZETKÖZI SZINTEN

16. cikk

Az emberiség szellemi kulturális örökségének reprezentatív listája

(1) A szellemi kulturális örökség megismerhetőségének javítása és jelentőségének tudatosítása, továbbá a kulturális sokszínűséget tiszteletben tartó párbeszéd ösztönzése érdekében az érintett Részes Államok javaslata alapján a Bizottság létrehozza, folyamatosan naprakésszé teszi és nyilvánosságra hozza az emberiség szellemi kulturális örökségének reprezentatív listáját.

(2) A Bizottság kidolgozza és jóváhagyásra a Közgyűlés elé terjeszti e reprezentatív lista létrehozásának, naprakésszé tételének és nyilvánosságra hozatalának kritériumait.

17. cikk

A sürgős védelmet igénylő szellemi kulturális örökség listája

(1) A megfelelő védőintézkedések megtétele céljából a Bizottság összeállítja, folyamatosan naprakésszé teszi és nyilvánosságra hozza a sürgős védelmet igénylő szellemi kulturális örökség listáját, és az ilyen örökséget az érintett Részes Állam kérésére felveszi a listára.

(2) A Bizottság kidolgozza és jóváhagyásra a Közgyűlés elé terjeszti e lista létrehozásának, naprakésszé tételének és nyilvánosságra hozatalának kritériumait.

(3) Különösen sürgős esetben – amelynek objektív kritériumait a Bizottság javaslata alapján a Közgyűlés hagyja jóvá – az érdekelt Részes Állammal konzultálva a Bizottság is felvehet ilyen örökséget az (1) bekezdésben említett listára.

18. cikk

A szellemi kulturális örökség védelmét célzó programok, projektek és tevékenységek

(1) A Bizottság a Részes Államok által benyújtott javaslatok alapján, a Bizottság által meghatározandó és a Közgyűlés által jóváhagyandó kritériumokkal összhangban szabályos időközönként a szellemi kulturális örökség védelme érdekében jelen Egyezmény elveit és céljait szerinte legjobban tükröző, a fejlődő országok különleges szükség-

leteit figyelembe vevő nemzeti, szubregionális és regionális programokat, terveket és tevékenységeket választ ki.

(2) A fentiek érdekében a Bizottság megvizsgálja és jóváhagyja a Részes Államoktól beérkező, nemzetközi segítséget igénylő kérelmeket, hogy elkészíthesse az ilyen javaslatokat.

(3) A Bizottság – az általa meghatározott módon – a legjobban bevált gyakorlatok terjesztésével segíti e projektek, programok és tevékenységek végrehajtását.

V.

NEMZETKÖZI EGYÜTTMŰKÖDÉS ÉS SEGÍTSÉGNYÚJTÁS

19. cikk

Együttműködés

(1) Jelen Egyezmény alkalmazásában nemzetközi együttműködés többek között az információ- és tapasztalatcsere, a közös kezdeményezés és a Részes Államoknak a szellemi kulturális örökség védelme terén tett erőfeszítéseiről nyújtandó segítség mechanizmusának kialakítása.

(2) A nemzeti jog, a szokásjog és szokásos eljárások sérelme nélkül a Részes Államok megerősítik, hogy a szellemi kulturális örökség védelme az emberiség általános érdeke, és ezért vállalják, hogy kétoldalú, szubregionális, regionális és nemzetközi szintű együttműködést folytatnak.

20. cikk

A nemzetközi segítségnyújtás célja

Nemzetközi segítség az alábbi célok elérésére nyújtható:

- a) a sürgős védelmet igénylő szellemi kulturális örökség listájára felkerült örökség védelme;
- b) a 11. és 12. cikk szerinti nyilvántartások elkészítése;
- c) a szellemi kulturális örökség védelmét célzó nemzeti, szubregionális és regionális programok, projektek és tevékenységek támogatása;
- d) bármely egyéb, a Bizottság által szükségesnek ítélt cél.

21. cikk

A nemzetközi segítségnyújtás formái

A Bizottság által a Részes Államoknak nyújtott segítségnyújtásnak meg kell felelnie a 7. cikkben meghatáro-

zott működési irányelveknek és a 24. cikkben említett megállapodásnak, és a következő formái lehetnek:

- a) a védelem különböző aspektusaira vonatkozó tanulmányok;
- b) szakértők és gyakorlati szakemberek rendelkezésre bocsátása;
- c) a szükséges szakemberek képzése;
- d) normatív és egyéb intézkedések kidolgozása;
- e) infrastruktúra létrehozása és működtetése;
- f) felszerelés és szaktudás biztosítása;
- g) a pénzügyi és technikai segítségnyújtás egyéb formái, adott esetben ideértve az alacsony kamatozású kölcsönt és az adományokat is.

22. cikk

A nemzetközi segítségnyújtás feltételei

(1) A Bizottság kialakítja a nemzetközi segítségnyújtás iránti kérelmek elbírálásának eljárását és meghatározza a kérelemben foglalandó információk körét, mint például a tervezett intézkedések, a szükséges munkák és azok költségeinek becsült értéke.

(2) Sürgős esetben a segítségnyújtás iránti kérelmet a Bizottság elsőbbségi jelleggel vizsgálja meg.

(3) A határozathozatal érdekében a Bizottság lefolytatja az általa szükségesnek ítélt vizsgálatokat és konzultációkat.

23. cikk

Nemzetközi segítségnyújtás iránti kérelem

(1) Bármely Részes Állam kérhet a Bizottságtól nemzetközi segítségnyújtást a területén található szellemi kulturális örökség védelme érdekében.

(2) Két vagy több Részes Állam közösen is benyújthatja kérelmét.

(3) A kérelemnek tartalmaznia kell a 22. cikk (1) bekezdésében meghatározott információkat, valamint a szükséges dokumentációt.

24. cikk

A kedvezményezett Részes Állam szerepe

(1) Jelen Egyezmény előírásainak megfelelően a nemzetközi segítségnyújtást a kedvezményezett Részes Állam és a Bizottság között megkötött megállapodás szabályozza.

(2) Főszabály szerint a kedvezményezett Részes Állam a lehetőségeinek megfelelően részt vesz azon védőintézkedések költségeinek viselésében, amelyekhez nemzetközi segítséget nyújtottak.

(3) A kedvezményezett Részes Államnak jelentést készít a Bizottság számára a szellemi kulturális örökség védelmére nyújtott támogatás felhasználásáról.

VI.

A SZELLEMI KULTURÁLIS ÖRÖKSÉGVÉDELMI ALAP

25. cikk

Az Alap jellege és forrásai

(1) A Szellemi Kulturális Örökségvédelmi Alap (a továbbiakban: Alap) ezennel létrejön.

(2) Az Alap az UNESCO pénzügyi rendelkezéseinek megfelelően kezelésébe adott vagyonból áll.

(3) Az Alap forrásai a következők:

- a) a Részes Államok hozzájárulásai;
- b) az UNESCO Általános Konferenciája által e célra előirányzott források;
- c) hozzájárulások, adományok vagy hagyatékok, amelyek származhatnak:
 - (i) más államoktól,
 - (ii) az Egyesült Nemzetek más programjaiból és szervezeteitől, különösen az Egyesült Nemzetek Fejlesztési Programjából és más nemzetközi szervezetektől,
 - (iii) közjogi és magánjogi szervezetektől, valamint magánszemélyektől;
- d) az Alap forrásai után járó kamatok;
- e) az Alap javára rendezett gyűjtések és rendezvények bevételei;
- f) minden egyéb olyan forrás, amelyet a Bizottság által az Alapra vonatkozóan kidolgozott előírások lehetővé tesznek.

(4) A források Bizottság által történő felhasználásáról a Közgyűlés iránymutatásai alapján kell dönteni.

(5) A Bizottság olyan hozzájárulásokat és egyéb támogatási formákat is elfogadhat, amelyeket meghatározott projektekkel összefüggő általános és meghatározott célokra kell fordítani, feltéve, hogy ezeket a projekteket a Bizottság jóváhagyta.

(6) Az Alapba befizetett hozzájárulás nem köthető a jelen Egyezmény céljaival össze nem egyeztethető politikai, gazdasági vagy egyéb feltételhez.

26. cikk

A Részes Államok hozzájárulása az Alaphoz

(1) Bármely önkéntes kiegészítő hozzájárulás sérelme nélkül jelen Egyezmény Részes Államai kötelezik magukat, hogy legalább két évente hozzájárulást fizetnek be az Alapba, amelynek összegét egy egységes, valamennyi államra vonatkozó százalékos kulcs segítségével a Közgyűlés határozza meg. E közgyűlési döntést a jelenlevő és szavazó azon tagok többségével hozzák, akik e cikk (2) bekezdése szerinti nyilatkozatot nem tettek. A Részes Államok hozzájárulása semmilyen körülmények között nem haladhatja meg annak az összegnek az 1%-át, amelyet az UNESCO rendes költségvetésébe hozzájárulásként befizetnek.

(2) Bármely, a jelen Egyezmény 32. vagy 33. cikkében említett állam a megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okiratának letétbe helyezése alkalmával kijelentheti, hogy e cikk (1) bekezdésének rendelkezései nem kötelezik.

(3) Az e cikk (2) bekezdése szerinti nyilatkozatot tett Részes Államnak törekednie kell arra, hogy visszavonja az említett nyilatkozatot az UNESCO főigazgatójához intézett értesítéssel. A nyilatkozat visszavonása azonban az állam által befizetendő hozzájárulás tekintetében csak a következő Közgyűlés időpontjától érvényesül.

(4) Annak érdekében, hogy a Bizottság hatékonyan tudja tervezni saját működését, az e cikk (2) bekezdése szerinti nyilatkozatot tett Részes Államok rendszeresen, de legalább két évenként fizetnek hozzájárulást, amelynek összege a lehető legjobban megközelíti azt az összeget, amelyet akkor kellene fizetniük, ha e cikk (1) bekezdésének előírásai vonatkoznának rájuk.

(5) Az a Részes Állam, amely kötelező vagy önkéntes hozzájárulása tekintetében a folyó vagy az azt közvetlenül megelőző naptári évre vonatkozóan hátralékban van, nem választható a Bizottság tagjává; ez a rendelkezés nem vonatkozik az első választásra. Ha az ilyen állam már tagja a Bizottságnak, megbízatása megszűnik a jelen Egyezmény 6. cikkében említett választás időpontjában.

27. cikk

Önkéntes kiegészítő hozzájárulás az Alaphoz

Azok a Részes Államok, amelyek a 26. cikk szerinti hozzájáruláson túl további önkéntes hozzájárulást kívánnak nyújtani, a lehető legkorábban értesítik erről a Bizottságot annak érdekében, hogy az megfelelően tudja tervezni működését.

28. cikk

Nemzetközi gyűjtőakciók

A Részes Államok lehetőségeiknek megfelelően támogatják az UNESCO védnöksége alatt az Alap javára szervezett nemzetközi gyűjtőakciókat.

VII.

JELENTÉSEK

29. cikk

A Részes Államok jelentései

A Részes Államok a Bizottság által meghatározott formában és időközönként jelentést terjesztenek a Bizottság elé a jelen Egyezmény végrehajtása érdekében hozott törvényi és jogszabályi rendelkezéseikről és egyéb intézkedéseikről.

30. cikk

A Bizottság jelentései

(1) A Bizottság a saját tevékenysége és a Részes Államok által a 29. cikkben hivatkozottak szerint készített jelentések alapján jelentést terjeszt a Közgyűlés elé annak minden egyes rendes ülésszaka alkalmával.

(2) A jelentésről tájékoztatni kell az UNESCO Általános Konferenciáját.

VIII.

ÁTMENETI INTÉZKEDÉSEK

31. cikk

Kapcsolat az emberiség szájhagyomány útján terjedő és szellemi örökségének mesterműveiről szóló nyilatkozattal

(1) A Bizottság jelen Egyezmény hatálybalépése előtt felveszi az emberiség szájhagyomány útján terjedő és szellemi örökségének mesterművévé nyilvánított elemeket az emberiség szellemi kulturális örökségének reprezentatív listájára.

(2) Ezen elemeknek az emberiség szellemi kulturális örökségének reprezentatív listájára való felvétele nem érinti a 16. cikk (2) bekezdésében meghatározott, a listára való jövőbeni felvételre vonatkozó kritériumokat.

(3) Jelen Egyezmény hatálybalépését követően további nyilatkozat nem kerül kibocsátásra.

IX.

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

32. cikk

Megerősítés, elfogadás vagy jóváhagyás

(1) Jelen Egyezményt az UNESCO Részes Államai alkotmányos eljárásaikkal összhangban megerősítik, elfogadják vagy jóváhagyják.

(2) A megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratokat az UNESCO főigazgatójánál kell letétbe helyezni.

33. cikk

Csatlakozás

(1) Jelen Egyezmény csatlakozásra nyitva áll minden olyan állam számára, amely ugyan nem tagja az Egyesült Nemzetek Nevelésügyi, Tudományos és Kulturális Szervezetének, de amelyet a Szervezet Általános Konferenciája csatlakozásra felhív.

(2) Jelen Egyezmény csatlakozásra nyitva áll az olyan területek számára is, amelyek az Egyesült Nemzetek Szervezete által elismert teljes belső önkormányzattal rendelkeznek, azonban a Közgyűlés 1514. (XV) számú határozata értelmében nem rendelkeznek teljes függetlenséggel, továbbá amelyek a jelen Egyezmény tárgyát képező ügyekben hatáskörrel rendelkeznek, beleértve az ilyen kérdésekre vonatkozó szerződések megkötésének jogkörét is.

(3) A csatlakozási okiratot az UNESCO főigazgatójánál kell letétbe helyezni.

34. cikk

Hatálybalépés

Jelen Egyezmény három hónappal a harmincadik megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okirat letétbe helyezése után lép hatályba, de csak azon államok tekintetében, amelyek megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okiratukat ezen a napon, vagy ezt megelőzően letétbe helyezték. Minden más állam tekintetében három hónappal az után lép hatályba, hogy a megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okiratot letétbe helyezték.

35. cikk

Szövetségi vagy nem egységállami berendezkedésű alkotmányos rendszerek

Az alábbi rendelkezések azokra a Részes Államokra vonatkoznak, amelyek szövetségi vagy nem egységállami berendezkedésű alkotmányos rendszerrel rendelkeznek:

a) jelen Egyezmény azon rendelkezései tekintetében, amelyek végrehajtása a szövetségi vagy központi törvényhozó szerv illetékességi körébe tartozik, a szövetségi vagy központi kormány kötelezettségei megegyeznek azon Részes Államok kötelezettségeivel, amelyek nem szövetségi típusúak;

b) jelen Egyezmény azon rendelkezései tekintetében, amelyek végrehajtása valamely, a szövetség alkotmányos rendje alapján törvényhozási intézkedések megtételére nem köteles szövetségi tagállam, tartomány vagy kanton illetékességi körébe tartozik, a szövetségi kormány tájékoztatja e tagállamok, tartományok vagy kantonok illetékes hatóságait az adott rendelkezésekről, és javasolja számukra azok elfogadását.

36. cikk

Az Egyezmény felmondása

(1) Bármely Részes Állam felmondhatja ezt az Egyezményt.

(2) A felmondás írásban, az UNESCO főigazgatójánál letétbe helyezett okirat útján történik.

(3) A felmondás a felmondást tartalmazó okirat kézhezvételétől számított tizenkettedik hónap elteltével lép hatályba. A felmondás annak hatálybalépéséig nem érinti a Részes Állam pénzügyi kötelezettségeit.

37. cikk

A letétteményes feladatai

Az UNESCO főigazgatója, mint jelen Egyezmény letétteményese tájékoztatja a Szervezet tagállamait, a 33. cikkben említett nem tagállamokat, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezetét a 32. és 33. cikk szerinti megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okiratok letétbe helyezéséről, valamint a 36. cikk szerinti felmondásokról.

38. cikk

Módosítások

(1) Bármely Részes Állam javaslatot tehet jelen Egyezmény módosítására a főigazgatóhoz eljuttatott írásbeli közleményben. A főigazgató valamennyi Részes Állam-

hoz eljuttatja ezt a közleményt. Amennyiben a továbbítás időpontját követő hat hónapon belül a Részes Államok legalább fele kedvezően válaszol a felvetésre, a főigazgató a következő ülésen azt a Közgyűlés elé terjeszti megvitalásra és esetleges elfogadásra.

(2) A módosítások elfogadásához a jelenlevő és szavazó Részes Államok kétharmados többsége szükséges.

(3) Jelen Egyezmény módosításait elfogadásuk után a Részes Államok elé terjesztik megerősítésre, elfogadásra, jóváhagyásra vagy csatlakozásra.

(4) A módosítások csak az azokat megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó, illetve az azokhoz csatlakozó Részes Államok vonatkozásában lépnek hatályba, három hónappal azt követően, hogy az e cikk (3) bekezdése szerinti okiratokat a Részes Államok kétharmada letétbe helyezte. Ezen időpont után minden egyes Részes Állam tekintetében a megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okirat letétbe helyezésének napjától számított három hónap elteltével válik hatályossá a módosítás.

(5) A (3) és (4) bekezdésben leírt eljárás nem vonatkozik a Bizottság tagjainak számáról rendelkező 5. cikk módosítására. Ezek a módosítások elfogadásuk időpontjában válnak hatályossá.

(6) Jelen Egyezményhez a módosítások e cikk (4) bekezdése szerinti hatálybalépését követően csatlakozó állam, amennyiben nem nyilatkozik eltérően,

a) az így módosított Egyezmény Részes Államának minősül; és

b) azon államok vonatkozásában, amelyek tekintetében ezek a módosítások nem hatályosak, a nem módosított Egyezmény Részes Államának minősül.

39. cikk

Hiteles szövegek

Jelen Egyezmény arab, kínai, angol, francia, orosz és spanyol nyelven készült, és az e nyelveken készült szövegeknek mindegyike egyaránt hiteles.

40. cikk

Nyilvántartásba vétel

Az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 102. cikkével összhangban az Egyezményt az Egyesült Nemzetek Szervezetének Titkársága az UNESCO főigazgatójának kérelmére nyilvántartásba veszi.”

4. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény 2. és 3. §-a az Egyezmény 34. Cikkében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) Az Egyezmény, illetve e törvény 2. és 3. §-a hatálybalépésének naptári napját a külügyminiszter annak ismertetése követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

(4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a nemzeti kulturális örökség minisztere gondoskodik.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2006. évi XXXIX. törvény

**az Európai Rádiótávközlési Hivatal (ERO)
létrehozásáról szóló, Hágában, 1993. június 23.
napján kelt Egyezmény és 2002. december 17-én kelt
Módosító Okiratának kihirdetéséről***

*[A Magyar Köztársaságnak az Európai Rádiótávközlési Hivatal (ERO) létrehozásáról szóló, Hágában, 1993. június 23. napján kelt Egyezményhez való csatlakozási okiratának letétbe helyezése
1997. február 14. napján megtörtént, az Egyezmény a Magyar Köztársaság vonatkozásában 1997. április 1. napján hatályba lépett.]*

1. § Az Országgyűlés az Európai Rádiótávközlési Hivatal (ERO) létrehozásáról szóló, Hágában, 1993. június 23. napján kelt Egyezményt (a továbbiakban: Egyezmény) e törvénnyel kihirdeti.

2. § Az Egyezmény angol nyelvű eredeti szövege és annak magyar nyelvű hivatalos fordítása a következő:

„Convention for the Establishment of the European Radiocommunications Office (ERO)”

The States Parties to this Convention, hereinafter referred to as the „Contracting Parties”,

acknowledging the growing demand on the radio frequency spectrum and the need to make the most efficient use of this scarce natural resource,

underlining therefore that the current mechanisms set up by the European Conference of Postal and Telecommunications Administrations, hereinafter referred to as the „CEPT”, should be strengthened and equipped with the necessary permanent resources to undertake long-term analyses of frequency requirements aiming at promoting the most efficient use of the frequency spectrum, taking timely account of service and user requirements against the background of industrial development and the development of standards,

determined to establish a permanent non-profit-making institution, to assist the European Radiocommunications Committee of CEPT, hereinafter referred to as the „ERC”, with its tasks relating to the development of radiocommunications policies and the coordination of frequency regulatory and technical matters concerning radiocommunications, including space communications, have agreed as follows:

Article 1

Establishment of ERO

(1) A European Radiocommunications Office, hereinafter referred to as the „ERO”, is hereby established.

(2) The Headquarters of the ERO shall be in Copenhagen, Denmark.

Article 2

Purpose of the ERO

The ERO shall be a centre of expertise in radiocommunications to assist and advise the ERC.

Article 3

Functions of the ERO

(1) The functions of the ERO shall be

1. to provide a centre of expertise which shall act as a focal point, identifying problem areas and new possibilities in the radiocommunications field and to advise the ERC accordingly;

2. to draft long-term plans for future use of the radio frequency spectrum on a European level;

3. to liaise with the national frequency management authorities;

4. to coordinate actions and provide guidance for research studies;

5. to conduct consultations on specific topics or parts of the frequency spectrum;

* A törvényt az Országgyűlés a 2006. február 6-i ülésnapján fogadta el.

6. to assist the ERC or its Working Groups in the arrangement of specific consultation meetings;

7. to apply criteria for attendance at consultation meetings;

8. to maintain a record of important ERC actions and of the implementation of relevant CEPT Recommendations and Decisions;

9. to provide the ERC with status reports at regular intervals; and

10. to liaise with the European Communities and with the European Free Trade Association.

(2) In carrying out the above functions related to consultation meetings, the ERO shall develop, and maintain up-to-date procedures designed to enable organisations in Europe with a relevant interest in the use of radiocommunications – including government departments, public radiocommunications operators, manufacturers, users and private network operators, service providers, research establishments and standards-making bodies or organisations representing groups of such parties – to subscribe to relevant information on a regular basis and to participate in these consultation meetings in an equitable manner having regard to their particular interests.

(3) In addition to the functions mentioned in paragraph 1 the ERO shall organize, normally on an annual basis, a meeting open to organizations mentioned in paragraph 2 to provide an opportunity to discuss the activities and the future work programmes of the ERC and the ERO.

Article 4

Legal Status and Privileges

(1) The ERO shall have legal personality. The ERO shall enjoy full capacity necessary for the exercise of its functions and the achievement of its purposes, and may in particular:

1. enter into contracts;
2. acquire, lease, hold and dispose of movable and immovable property;
3. be a party to legal proceedings; and
4. conclude agreements with States or international organisations.

(2) The Head of Office and the Staff of the ERO shall have privileges and immunities in Denmark as defined in an Agreement concerning the Headquarters of the ERO between the ERO and the Government of Denmark.

(3) Other countries may grant similar privileges and immunities in support of the ERO's activities in such countries, in particular with regard to immunity from legal process in respect of words spoken and written and all acts performed by the Head of Office and the Staff of the ERO in their official capacity.

Article 5

Organs of the ERO

The ERO shall consist of a Council and a Head of Office, assisted by a Staff.

Article 6

The Council

(1) The Council shall consist of representatives of the respective Radiocommunications Regulatory Administrations of all the Contracting Parties.

(2) The Chairman of the ERC shall be the Chairman of the Council. If the Chairman of the ERC is from a country that is not Party to this Convention the Council shall elect a Chairman from its members. The Chairman shall have authority to act on behalf of the Council.

(3) Representatives of the Commission of the European Communities and of the Secretariat of the European Free Trade Association may participate in the Council with the status of Observer.

Article 7

Functions of the Council

(1) The Council shall be the supreme decision-making body of the ERO and shall in particular:

1. determine the ERO's policy in technical and administrative matters;
2. approve the work programme, the budget and the accounts;
3. determine the number of staff;
4. appoint the Head of Office and the Staff;
5. enter into contracts and agreements on behalf of the ERO;
6. adopt amendments to the Convention in accordance with Articles 15 and 20; and
7. take all measures necessary for the fulfilment of the purposes of the ERO within the framework of the Convention.

(2) The Council shall establish all necessary rules for the proper functioning of the ERO and its organs.

Article 8

Voting Rules

(1) Decisions of the Council shall be reached by consensus as far as possible. If consensus cannot be

reached a decision shall be taken by a two-thirds majority of the weighted votes cast.

(2) The weighting of the individual votes of the Council shall be in accordance with Annex A.

(3) Proposals to amend this Convention, including the Annexes, shall be considered only if they are supported by at least 25% of the total weighted votes of all Contracting Parties.

(4) For all decisions of the Council, a quorum must exist at the time when the decision is made which:

1. for decisions relating to amendments to the Convention and its Annexes, is equivalent to at least two thirds of the total weighted votes of all Contracting Parties;

2. for all other decisions, is equivalent to at least one half of the total weighted votes of all Contracting Parties.

(5) Observers to the Council may participate in the discussions but shall not have the right to vote.

Article 9

Head of Office and Staff

(1) The Head of Office shall act as the legal representative of the ERO and shall have the authority, within limits agreed by the Council, to enter into contracts on behalf of the ERO. The Head of Office may delegate this authority, in whole or in part, to the Deputy Head of Office.

(2) The Head of Office shall be responsible for the proper execution of all internal and external activities of the ERO in accordance with this Convention, the Headquarters Agreement, the work programme, the budget, and directives and guidelines given by the Council.

(3) A set of Staff Rules shall be established by the Council.

Article 10

Work Programme

A work programme for the ERO covering a three year period shall each year be established by the Council on the basis of proposals from the ERC. The first year of this programme shall contain sufficient detail to enable the annual budget of the ERO to be established.

Article 11

Budgeting and Accounting

(1) The financial year of the ERO shall run from the 1st of January to the 31st of December following.

(2) The Head of Office shall be responsible for preparing the annual budget and annual accounts for the ERO and submitting them for consideration and approval as appropriate by the Council.

(3) The budget shall be prepared taking into account the requirements of the work programme established in accordance with Article 10. The timetable for submitting and approving the budget, in advance of the year to which it applies, shall be determined by the Council.

(4) A set of detailed financial regulations shall be established by the Council. They shall, inter alia, contain provisions about the timetable for the submission and approval of the annual accounts of the ERO and provisions concerning the audit of the accounts.

Article 12

Financial Contributions

(1) The capital expenditure and the current operating expenses of the ERO, excluding costs related to Council meetings, shall be borne by the Contracting Parties, who shall share the costs on the basis of the contributory units in accordance with the table at Annex A, which is an integral part of this Convention.

(2) This shall not preclude the ERO, after decision by the Council, from carrying out work for third parties on a cost-recovery basis.

(3) Costs related to Council meetings shall be borne by the Radiocommunications Regulatory Administration of the country in which the meeting takes place. Travel and subsistence expenses shall be borne by the authorities represented.

Article 13

Contracting Parties

(1) A State becomes a Contracting Party to this Convention either by the procedure of Article 14 or by the procedure of Article 15.

(2) On a State becoming a Contracting Party to this Convention, the contributory unit referred to in Annex A, as amended in accordance with article 15, shall apply.

*Article 14**Signature*

(1) Any State whose Telecommunications Administration is a Member of CEPT may become a Contracting Party by:

1. signature without reservation as to ratification, acceptance or approval, or

2. signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.

(2) This Convention shall be open for signature as of the 23rd of June 1993 until it enters into force, and shall thereafter remain open for accession.

*Article 15**Accession*

(1) This Convention shall be open for accession by any State whose Telecommunications Administration is a Member of CEPT.

(2) After consultation with the acceding State, the Council shall adopt the necessary amendments to Annex A. Notwithstanding paragraph 2 of Article 20, such amendment shall enter into force on the first day of the second month following the date on which the Government of Denmark has received the instrument of accession of that State.

(3) The instrument of accession shall express the consent of the acceding State with the adopted amendments of Annex A.

*Article 16**Entry into Force*

(1) This Convention shall enter into force on the first day of the second month following the date on which the Government of Denmark has received sufficient signatures and, if required, instruments of ratification, acceptance or approval from Contracting Parties, so as to ensure that at least 80% of the maximum possible number of contributory units referred to in Annex A have been committed.

(2) After entry into force of this Convention each subsequent Contracting Party shall be bound by its provisions including amendments in force as from the first day of the second month following the date on which the Government of Denmark has received that party's instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

*Article 17**Denunciation*

(1) After this Convention has been in force for two years, any Contracting Party may denounce it by giving notice in writing to the Government of Denmark, who shall notify this denunciation to the Council, the Contracting Parties, the Head of Office.

(2) The denunciation shall take effect at the expiry of the next full financial year as specified in Article 11, paragraph 1, following the date of receipt of the notice of denunciation by the Government of Denmark.

*Article 18**Rights and Obligations of the Contracting Parties*

(1) Nothing in this Convention shall interfere with the sovereign right of each Contracting Party to regulate its own telecommunications.

(2) Each Contracting Party which is a Member State of the European Economic Community will apply this Convention in accordance with its obligations under the Treaty establishing the European Economic Community.

(3) No reservation may be made to this Convention.

*Article 19**Settlement of Disputes*

Any dispute concerning the interpretation or application of this Convention and its Annexes which is not settled by the good offices of the Council, shall be submitted by the parties concerned to arbitration in accordance with Annex B, which is an integral part of this Convention.

*Article 20**Amendments*

(1) The Council may adopt amendments to the Convention subject to confirmation in writing by all Contracting Parties.

(2) The amendments shall enter into force for all Contracting Parties on the first day of the third month after the Government of Denmark has notified the Contracting Parties of the receipt of notifications of ratification, acceptance or approval from all Contracting Parties.

*Article 21**Depositary*

(1) The original of this Convention, with subsequent amendments, and instruments of ratification, acceptance or approval or accession shall be deposited in the archives of the Government of Denmark.

(2) The Government of Denmark shall provide a certified copy of the Convention and the text of any amendment as adopted by the Council, to all States that have signed or acceded the Convention and to the President in Office of CEPT. Copies shall further be sent for information to the Secretary-General of the International Telecommunication Union, to the Liaison Office of CEPT, to the President of the Commission of the European Communities and to the Secretary-General of the European Free Trade Association.

(3) The Government of Denmark shall notify all States that have signed or acceded the Convention and the President in Office of CEPT, of all signatures, ratifications, acceptances, approvals and denunciations, as well as of the entry into force of the Convention and of each amendment. The Government of Denmark shall further notify all States that have signed or acceded to the Convention and the President in Office of CEPT of the entry into force of each accession.

In witness whereof the undersigned representatives, having been duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at the Hague this 23rd day of June 1993 in a single copy in the English, French and German languages, each text being equally authentic.

ANNEX A

Contributory Units to be Used as a Basis for Financial Contribution and in Weighted Voting

25 Units:	France	Spain
	Germany	United Kingdom
	Italy	
15 Units:	Switzerland	
10 Units:	Austria	Netherlands
	Belgium	Norway
	Denmark	Portugal
	Finland	Sweden
	Greece	Turkey
	Luxembourg	
5 Units:	Ireland	
1 Unit:	Albania	Malta
	Bulgaria	Moldova

Czechia	Monaco
Croatia	Poland
Cyprus	Romania
Hungary	San Marino
Iceland	Slovenia
Liechtenstein	Vatican City
Lithuania	

*ANNEX B***Arbitration Procedure**

(1) For the purposes of adjudicating upon any dispute referred to in Article 19 of the Convention, an Arbitral Tribunal shall be established in accordance with the following paragraphs.

(2) Any Party to the Convention may join either party to the dispute in the arbitration.

(3) The Tribunal shall consist of three members. Each party to the dispute shall nominate one arbitrator within a period of two months from the date of receipt of the request by one party to refer the dispute to arbitration. The first two arbitrators shall, within a period of six months from the nomination of the second arbitrator, nominate the third arbitrator, who shall be the Chairman of the Tribunal. If one of the two arbitrators has not been nominated within the required period he shall, at the request of either party, be nominated by the Secretary General of the Permanent Court of Arbitration. The same procedure shall apply if the Chairman of the Tribunal has not been nominated within the required period.

(4) The Tribunal shall determine its seat and establish its own rules of procedure.

(5) The decision of the Tribunal shall be in accordance with international law and shall be based on the Convention and general principles of law.

(6) Each party shall bear the costs relating to the arbitrator for whose nomination it is responsible, as well as the costs of being represented before the Tribunal. The expenditure relating to the Chairman of the Tribunal shall be shared equally by the parties to the dispute.

(7) The award of the Tribunal shall be made by a majority of its members, who may not abstain from voting. This award shall be final and binding on all parties to the dispute and no appeal shall lie against it. The parties shall comply with the award without delay. In the event of a dispute as to its meaning or scope, the Tribunal shall interpret it at the request of any party to the dispute.

**Egyezmény
az Európai Rádiótávközlési Hivatal (ERO)
létrehozásáról**

A jelen Egyezmény Részes Államai (a továbbiakban: „Szerződő Felek”),

elismerve a rádiófrekvenciás spektrum iránti növekvő igényt és annak szükségességét, hogy ezt a ritka természeti erőforrást a leghatékonyabban használják fel,

aláhúzza ennél fogva, hogy a Postai és Távközlési Igazgatások Európai Értekezlete (a továbbiakban: CEPT) által létrehozott jelenlegi mechanizmusokat meg kell erősíteni és el kell látni az ahhoz szükséges állandó erőforrásokkal, amelyekkel elvégezhető a frekvenciaigények hosszútávra szóló elemzése, amely révén lehetővé válik a frekvencia-spektrum leghatékonyabb felhasználása, a szolgáltatások és felhasználók részéről felmerülő igények időben történő számbavétele az ipari fejlődés és a szabványok fejlődése alapján,

elhatározva egy állandó nem profitszerző intézmény létrehozását, amely támogatja a CEPT Európai Rádiótávközlési Bizottságát (a továbbiakban: „ERC”), amelynek feladatai a rádiótávközlési politikák fejlesztésére és a frekvenciaelosztás és a rádiótávközléssel kapcsolatos technikai kérdések koordinálására irányulnak, beleértve az őr-távközlést is,

az alábbiakban állapodtak meg:

1. cikk

Az ERO létrehozása

(1) Az Európai Rádiótávközlési Hivatalt (a továbbiakban: ERO) ezennel megalapítjuk.

(2) Az ERO székhelye Koppenhágában, Dániában van.

2. cikk

Az ERO céljai

Az ERO váljon a rádiótávközlés szakértő központjává, támogassa és tanácsaival segítse az ERC-t.

3. cikk

Az ERO funkciói

(1) Az ERO funkciói az alábbiak:

1. gyűjtőpontként működő szakértői központot alkot, amely megjelöli a rádiótávközlés problematikus területeit, illetve új lehetőségeit és ennek megfelelően tanácsokkal támogatja az ERC-t;

2. európai szintű hosszú távú terveket készít a rádió-frekvencia spektrum jövőbeni használatára;

3. kapcsolatot tart a nemzeti frekvenciagazdálkodási hatóságokkal;

4. koordinálja a cselekvést és irányítást biztosít a kutatási programokhoz;

5. konzultációkat vezet a frekvenciaspektrum egyes részeiről, illetve az ahhoz kapcsolódó kérdésekről;

6. segíti az ERC-t és Munkacsoportjait az egyes konzultációs találkozók megszervezésében;

7. alkalmazza a konzultációs találkozók részvételi kritériumait;

8. nyilvántartást vezet a legfontosabb ERC lépésekről és a CEPT vonatkozó Ajánlásairól és Döntéseiről;

9. rendszeres időközönként állapot jelentésekkel látja el az ERC-t; és

10. kapcsolatot tart az Európai Közösségekkel és az Európai Szabadkereskedelmi Társulással.

(2) A fenti feladatoknak a konzultációs találkozókhoz kapcsolódó végrehajtása során az ERO kifejleszti és fenntartja azokat a modern eljárásokat, amelyek arra szolgálnak, hogy lehetővé tegye a rádiótávközlés használatában markánsan érdekelt európai szervezetek számára – beleértve a minisztériumokat, a közszolgálati rádiótávközlés működtetőit, a gyártókat, a magánhálózatok felhasználóit és üzemeltetőit, a szolgáltatókat, a kutatási intézményeket, vagy az ilyen felek csoportjait képviselő normaalkotó testületeket vagy szervezeteket –, hogy előfizethessenek az őket érdeklő rendszeres információkra és részt vehessenek ezeken a konzultációs találkozókban az egyéni érdekeiknek megfelelő méltányos módon.

(3) Az 1. bekezdésben említett funkciók mellett az ERO általában éves rendszerességgel a 2. bekezdésben említett szervezetek számára nyitott találkozót szervez, hogy lehetőséget biztosítson az ERC és az ERO tevékenységének és jövőbeni munkaprogramjainak megvitatására.

4. cikk

Jogi státusz és kiváltságok

(1) Az ERO jogi személyiséggel rendelkezik. Az ERO teljes jogképességgel bír funkciói gyakorlásához és céljai eléréséhez, és többek között joga van:

1. szerződést kötni;
2. megszerezni, bérbeadni, birtokolni és elidegeníteni ingó és ingatlan tulajdonokat;
3. jogi eljárásokban résztvenni; és
4. egyezményeket kötni államokkal és nemzetközi szervezetekkel.

(2) Az ERO Hivatalvezetője és Vezető Testülete kiváltságokkal és mentességekkel rendelkeznek Dániában, ahogy azokat az ERO és a Dán Kormány közötti Székhely Megállapodás rögzíti.

(3) Más országok ugyancsak adhatnak hasonló kiváltságokat és mentességeket az ERO-nak az illető országokban

folyó tevékenysége támogatásához, különös tekintettel az ERO Hivatalvezetőjének és Vezető Testületének hivatalos minőségükben tett kijelentéseikkel vagy leírtakkal, illetve valamennyi cselekményeikkel kapcsolatos mentessé-
gükre.

5. cikk

Az ERO szervei

Az ERO a Tanácsból és a Hivatalvezetőből áll, akit a Vezető Testület támogat.

6. cikk

A Tanács

(1) A Tanács valamennyi Szerződő Fél vonatkozó Rádiófrekvencia-gazdálkodási Hatóságainak képviselői-
ből áll.

(2) Az ERC Elnöke a Tanács Elnöke. Ha az ERC Elnöke olyan ország polgára, amely nem Részes a jelen Egyez-
ménynek, a Tanács a tagok közül választ Elnököt. Az El-
nöknek joga van a Tanács nevében eljárni.

(3) Az Európai Közösségek Bizottságának és az Euró-
pai Szabadkereskedelmi Társulás Titkárságának képviselői
megfigyelői minőségben részt vehetnek a Tanács ülés-
sein.

7. cikk

A Tanács funkciói

(1) A Tanács az ERO legfőbb döntéshozó szerve és mint
ilyen:

1. meghatározza az ERO politikáját a technikai és írá-
nyítási kérdésekben;
2. elfogadja a munkaprogramot, a költségvetést és az
elszámolásokat;
3. meghatározza a személyzet létszámát;
4. kinevezi a Hivatalvezetőt és a Vezető Testületet;
5. az ERO nevében szerződéseket és megállapodásokat
köt;
6. a 15. és 20. cikkel összhangban módosításokat esz-
közöl az Egyezményben; és
7. az Egyezmény keretein belül minden intézkedést
megtesz az ERO céljainak megvalósítása érdekében.

(2) A Tanács köteles kidolgozni az ERO és szervei pon-
tos működéséhez szükséges szabályokat.

8. cikk

A szavazás szabályai

(1) A Tanács döntéseit amennyire csak mód van rá, kon-
szenzussal kell meghozni. Ha a konszenzusra nincs mód, a
döntést a leadott súlyozott szavazatok kétharmadával kell
meghozni.

(2) A Tanács szavazatainak súlyozása az A. melléklet
szerint történik.

(3) A jelen Egyezmény módosítására – beleértve a Mel-
lékleteket is – tett javaslatokat akkor kell tárgyalni, ha a
Szerződő Felek összes súlyozott szavazatának legalább
25%-ának támogatását élvezik.

(4) A Tanács valamennyi döntéséhez határozatképes-
ségre van szükség, ami

1. az Egyezmény és Mellékletei módosítása esetén az
összes Szerződő Fél súlyozott szavazatainak legalább két-
harmada;
2. más döntések esetén az összes Szerződő Fél súlyo-
zott szavazatainak legalább a fele.

(5) A Tanács megfigyelői részt vehetnek a vitában, de
szavazati joggal nem rendelkeznek.

9. cikk

A Hivatalvezető és a Vezető Testület

(1) A Hivatalvezető az ERO törvényes képviselőjeként
lép fel és joga van a Tanács által megszabott korlátok kö-
zött szerződéseket kötni az ERO nevében. A Hivatalveze-
tő teljes egészében vagy részlegesen átruházhatja jogait a
Hivatalvezető-helyettesre.

(2) A Hivatalvezető felel az ERO valamennyi belső és
külső tevékenységének az Egyezmény, a Székhely Megál-
lapodás, a munkaprogram, a költségvetés és a Tanács által
meghatározott direktívák és irányvonal szerinti megfelelő
elvégzéséért.

(3) A Vezető Testületre vonatkozó szabályokat a Ta-
nácsnak kell kidolgozni.

10. cikk

A munkaprogram

Az ERO három évet felölelő munkaprogramját évente
kell jóváhagynia a Tanácsnak az ERC javaslata alapján. A
program első évének elegendő adatot kell tartalmaznia ah-
hoz, hogy lehetővé tegye az ERO költségvetésének elfoga-
dását.

11. cikk

A költségvetés és az elszámolás

(1) Az ERO pénzügyi éve január 1-jétől a következő december 31-éig tart.

(2) A Hivatalvezető felel az ERO éves költségvetésének és éves elszámolásának elkészítéséért és megfelelő megtárgyalása és elfogadása céljából a Tanács elé terjesztéséért.

(3) A költségvetést a 10. cikk alapján kidolgozott munkaprogram követelményeinek figyelembevételével kell elkészíteni. A költségvetés benyújtásának és elfogadásának menetrendjét, a vonatkozó évet megelőzően a Tanácsnak kell meghatároznia.

(4) A részletes pénzügyi szabályok csomagját a Tanácsnak kell megállapítania. A szabályoknak tartalmazniuk kell egyebek között az ERO éves elszámolásai benyújtásának és elfogadásának menetrendjét és az elszámolások ellenőrzésére vonatkozó rendelkezéseket.

12. cikk

Pénzügyi hozzájárulás

(1) Az ERO tökeráfordításait és folyó működési költségeit – eltekintve a Tanácsüléseiktől – a Szerződő Felek fedezik, akik a költségeket az Egyezmény szerves részét képező A. mellékletben szereplő hozzájárulási egységek alapján osztják meg.

(2) Ez nem zárja ki, hogy az ERO a Tanács döntése alapján ne végezzen munkát költségtérítéses alapon harmadik fél részére.

(3) A Tanács üléseinek költségeit annak az országnak a Frekvenciagazdálkodási Hatósága fedezi, ahol az ülést tartják. Az utazási és megélhetési költségeket a képviselt hatóságok térítik.

13. cikk

A Szerződő Felek

(1) Egy Állam vagy a 14. vagy a 15. bekezdés szerinti eljárás révén válhat az Egyezmény szerinti Szerződő Félle.

(2) Arra az Államra, amely az Egyezmény Szerződő Félvé válik, a 15. bekezdés alapján módosított A. mellékletben szereplő hozzájárulási egységet kell alkalmazni.

14. cikk

Az aláírás

(1) Bármely Állam, amelynek Távközlési Hatósága tagja a CEPT-nek, Szerződő Fél lehet, ha

1. az aláírásakor nem jelentenek be fenntartást a ratifikáció, az elfogadás vagy jóváhagyás vonatkozásában;

2. ha a ratifikációtól, az elfogadástól vagy a jóváhagyástól függ az aláírás, ratifikáció, elfogadás vagy jóváhagyás után.

(2) A jelen Egyezmény 1993. június 23-ai hatálybalépéséig nyitva áll az aláírásra, azt követően a csatlakozásra.

15. cikk

Csatlakozás

(1) Az Egyezmény nyitva áll a csatlakozásra minden olyan állam számára, amelynek Távközlési Hatósága tagja a CEPT-nek.

(2) A csatlakozó Állammal folytatott konzultációk után a Tanácsnak el kell fogadnia az A. melléklet szükséges módosítását. Nem számítva a 2. és a 20. bekezdést, a módosításnak azt a napot követő második hónap első napján kell hatályba lépnie, amikor a Dán Kormány megkapta az illető Állam csatlakozási okiratát.

(3) A csatlakozási okiratnak ki kell fejezni, hogy a csatlakozó Állam egyetért az A. melléklet elfogadott módosításával.

16. cikk

Hatálybalépés

(1) A jelen Egyezményt azt a napot követő második hónap első napján lép életbe, amikor a Dán Kormány kellő számú aláírást, illetve ha szükséges, ratifikációs okiratot, elfogadást vagy jóváhagyást kapott a Szerződő Felektől, úgy, hogy az A. mellékletben szereplő maximálisan lehetséges hozzájárulási egységből legalább 80%-ot biztosítson.

(2) Miután a jelen Egyezmény életbelépett, annak előírásai minden utólag csatlakozott Szerződő Félre nézve kötelezők azt a napot követő második hónap első napjától kezdve, amikor a Dán Kormány megkapta az illető Állam ratifikációs, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okiratát.

17. cikk

Felmondás

(1) Azután, hogy a jelen Egyezmény már két éve hatályba lépett, bármely Szerződő Fél felmondhatja azt a Dán Kormánynak küldött írásos értesítésben, amelynek a felmondásról értesítenie kell a Tanácsot, a Szerződő Feleket és a Hivatalvezetőt.

(2) A felmondás a 11. cikk első bekezdésében meghatározott következő teljes pénzügyi év lejártakor lép hatályba, attól a naptól számítva, amikor a Dán Kormány a felmondó okmányt megkapta.

18. cikk

A Szerződő Felek jogai és kötelességei

(1) A jelen Egyezmény rendelkezései nem sérthetik az egyes Szerződő Felek szuverenitását saját távközlésük szabályozásában.

(2) Minden Szerződő Fél, amely tagja az Európai Gazdasági Közösségnek, az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó Szerződésből fakadó kötelezettségeivel összhangban hajtja végre az Egyezményt.

(3) Az Egyezményhez nem lehet fenntartást fűzni.

19. cikk

A viták rendezése

Minden, a jelen Egyezmény, illetve Mellékleteinek értelmezését vagy alkalmazását illető vitát, amelyet a Tanács jószolgálatával nem sikerült rendezni, a feleknek a jelen Egyezmény szerves részét képező B. mellékletnek megfelelően, választott bíróság elé kell vinniük.

20. cikk

Módosítások

(1) A Tanács az Egyezményt érintő módosításokat azzal a feltétellel fogadhatja el, hogy azokat valamennyi Szerződő Fél írásban megerősíti.

(2) A módosítások valamennyi Szerződő Félre nézve hatályba lépnek a harmadik hónap első napján, azt a napot követően, amikor a Dán Kormány értesítette a Szerződő Feleket, hogy valamennyi Szerződő Féltől megkapta a ratifikációs, elfogadási vagy jóváhagyási okiratokat.

21. cikk

A letéteményes

(1) Az Egyezmény eredetijét, az egymást követő módosításokkal, ratifikációs, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okiratokkal a Dán Kormány levéltárában kell letétbe helyezni.

(2) A Dán Kormány köteles egy hiteles példányt biztosítani az Egyezmény és a Tanács által elfogadott bármely módosítás szövegéből, valamennyi Államnak, amely aláírta az Egyezményt, vagy csatlakozott hozzá és a CEPT Hivatala Elnökének. Tájékoztatásul további példányokat kell küldenie a Nemzetközi Távközlési Egyesület Főtitkárának, a CEPT Összekötő Irodájának, az Európai Közösség elnökének és az Európai Szabadkereskedelmi Társulás Főtitkárának.

(3) A Dán Kormány köteles értesíteni valamennyi, az Egyezményt aláíró, vagy ahhoz csatlakozó Államot és a CEPT Hivatalának Elnökét minden aláírásról, ratifikációról, elfogadásról, jóváhagyásról vagy felmondásról, valamint az Egyezmény hatálybalépéséről és minden módosításról. A Dán Kormány köteles továbbá értesíteni valamennyi az Egyezményt aláíró, vagy ahhoz csatlakozó Államot és a CEPT Hivatalának Elnökét minden csatlakozás hatálybalépéséről.

Ennek hitelül az arra megfelelően meghatalmazott alulírott képviselők aláírták a jelen Egyezményt.

Kelt Hágában, 1993. június 23-án, egy angol, francia és német nyelvű példányban, amelyek mindegyike egyformán hiteles.

„A” Melléklet

**A pénzügyi hozzájárulások és a súlyozott szavazatok
kiszámításának alapjául használt hozzájárulási
egységek**

25 egység:	Franciaország	Spanyolország
	Németország	Egyesült Királyság
	Olaszország	
15 egység:	Svájc	
10 egység:	Ausztria	Hollandia
	Belgium	Norvégia
	Dánia	Portugália
	Finnország	Svédország
	Görögország	Törökország
	Luxemburg	
5 egység:	Írország	
1 egység:	Albánia	Málta
	Bulgária	Moldova
	Csehország	Monaco

Horvátország	Lengyelország
Ciprus	Románia
Magyarország	San Marino
Izland	Szlovénia
Liechtenstein	Vatikán Város
Litvánia	

„B” Melléklet

Választott bírósági eljárás

(1) Az Egyezmény 19. bekezdésében hivatkozott vita eldöntésére Választott Bíróságot kell létrehozni, az alábbi bekezdések figyelembevételével:

(2) A részes államok bármelyike csatlakozhat bármelyik félhez a választott bírósági vitában.

(3) A Bíróság három tagból áll. A vitában érintett minden fél köteles kijelölni egy választott bírót két hónapon belül azt a napot követően, hogy valamelyik fél választott bíróság igénybevételét kérte. Az első két választott bíró köteles a második választott bíró kinevezését követő hat hónapon belül kijelölni a harmadik választott bírót, aki a Bíróság Elnöke lesz. Amennyiben a két választott bíró egyikét a megszabott idő alatt nem sikerült kijelölni, akkor bármelyik fél kérésére a jelölést az Állandó Választott Bíróság Főtitkára teszi meg. Ugyanezt az eljárást kell alkalmazni, ha a Választott Bíróság Elnökét a megszabott határidő alatt nem jelölték ki.

(4) A Választott Bíróság meghatározza székhelyét és alapítja meg eljárási szabályait.

(5) A Bíróságnak döntését a nemzetközi joggal összhangban kell meghoznia és az Egyezményen és az általános jogelveken kell alapulnia.

(6) Mindegyik fél viseli az általa kijelölt választott bíróval kapcsolatos költségeket, valamint a Bíróság előtti képviselő költségeit. A Választott Bíróság Elnökével kapcsolatos költségeket a vita résztvevői egyenlő arányban osztják meg.

(7) A Bíróság döntését a tagjai többségével kell meghozni, akik nem tartózkodhatnak a szavazástól. Ez a döntés végleges és kötelező a vitában résztvevő valamennyi fél számára és fellebbezésnek helye nincs. A felek kötelesek haladéktalanul eleget tenni a döntésnek. Amennyiben vita alakulna ki értelmezéséről vagy érvényesülési területéről, a Bíróságnak értelmeznie kell a döntést a vita bármely résztvevőjének.”

3. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad az Európai Rádiótávközlési Hivatal (ERO) létrehozásáról szóló, Hágában, 1993. június 23. napján kelt Egyezmény 2002. december 17-én kelt Módosító Okirata (a továbbiakban: Módosító Okirat) kötelező hatályának elismerésére.

4. § Az Országgyűlés a Módosító Okiratot ezzel a törvénnyel kihirdeti.

5. § A Módosító Okirat angol nyelvű eredeti szövege és annak magyar nyelvű hivatalos fordítása a következő:

**„Instrument amending the Convention
for the Establishment of the European
Radiocommunications Office (ERO)”**

The Contracting Parties of the Convention for the Establishment of the European Radiocommunications Office (ERO) (The Hague, 1993),

considering

that the Council of the European Radiocommunications Office, at its 14th ordinary meeting, held at Copenhagen, 8–9 April 2002, has adopted amendments to the Convention for the Establishment of the European Radiocommunications Office (ERO) (The Hague, 1993), in accordance with the relevant provisions of Article 20 of the said Convention,

have agreed as follows:

Article 1

The Convention for the Establishment of the European Radiocommunications Office (ERO) (The Hague, 1993), hereinafter referred to as „the Convention”, is amended and the consolidated version of the text of the Convention, as amended, is annexed to this Instrument.

Article 2

According to the provisions of Article 20 of the Convention, the Convention, as amended, will enter into force for all Contracting Parties on the first day of the third month after the Government of Denmark has notified the Contracting Parties of the receipt of notifications of ratification, acceptance or approval from all Contracting Parties.

In witness whereof the undersigned representatives of the Contracting Parties, having been duly authorised thereto, have signed the present Instrument amending the Convention for the Establishment of the European Radiocommunications Office (ERO) (The Hague, 1993).

Done at Copenhagen this 17th of December 2002 in a single copy in the English, French and German languages, each text being equally authentic.

For the Republic of Austria

For the Republic of Bulgaria

For the Republic of Croatia

For the Republic of Cyprus

For the Kingdom of Denmark

For the Republic of Estonia

For the Republic of Finland

For the French Republic

For the Federal Republic of Germany

For the Hellenic Republic
 For the Republic of Hungary
 For the Republic of Iceland
 For Ireland
 For the Italian Republic
 For the Principality of Liechtenstein
 For the Grand Duchy of Luxembourg
 For the Principality of Monaco
 For the Kingdom of the Netherlands
 For the Kingdom of Norway
 For the Republic of Poland
 For the Portuguese Republic
 For Romania
 For the Slovak Republic
 For the Kingdom of Spain
 For the Kingdom of Sweden
 For the Swiss Confederation
 For the Republic of Turkey
 For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
 For the Vatican City State

Convention for the Establishment of the European Communications Office (ECO)

The Hague on 23rd June 1993 as amended at
 Copenhagen on 9th April 2002

The States Parties to this Convention, hereinafter referred to as the „Contracting Parties”,

determined to establish a permanent non-profit-making institution to assist the European Conference of Postal and Telecommunications Administrations, hereinafter referred to as „CEPT”, with its tasks to strengthen relations between its Members, to promote their co-operation and to contribute to creating a dynamic market in the field of European postal and electronic communications,

noting that this Convention constitutes the amended text of the Convention for the establishment of the European Radiocommunications Office and that the Office established by this Convention shall assume the former responsibilities and tasks of the European Radiocommunications Office (ERO) and the European Telecommunications Office (ETO),
 have agreed as follows:

Article 1

Establishment of the European Communications Office

(1) A European Communications Office, hereinafter referred to as the „ECO”, is hereby established.

(2) The Headquarters of the ECO shall be in Copenhagen, Denmark.

Article 2

Purpose of the ECO

The ECO shall be a centre of expertise in postal and electronic communications to assist and advise the CEPT Presidency and the CEPT Committees.

Article 3

Functions of the ECO

(1) The primary functions of the ECO shall be:

1. to provide a centre of expertise which shall act as a focal point, identifying problem areas and new possibilities in the postal and electronic communications field and to advise the CEPT Presidency and the CEPT Committees accordingly;

2. to draft long-term plans for future use of scarce resources utilised by electronic communications on a European level;

3. to liaise with the national authorities, as appropriate;

4. to study regulatory issues in the postal and electronic communications field;

5. to conduct consultations on specific topics;

6. to maintain a record of important CEPT Committee actions and of the implementation of relevant CEPT Decisions and Recommendations;

7. to provide the CEPT Committees with status reports at regular intervals;

8. to liaise with the European Union and with the European Free Trade Association;

9. to support the CEPT Presidency, inter alia in maintaining the Rolling Policy Agenda;

10. to provide support and studies for the CEPT Committees, inter alia for proposing a work programme for CEPT on the basis of the Rolling Policy Agenda;

11. to support CEPT Working Groups and Project Teams, in particular in the arrangement of specific consultation meetings;

12. to be the custodian of the CEPT archives and to disseminate CEPT information as appropriate.

(2) In carrying out the above functions related to consultation meetings, the ECO shall develop and maintain up-to-date procedures designed to enable organisations in Europe with a relevant interest in the use of postal and electronic communications – including government departments, public operators, manufacturers, users and private network operators, service providers, research establishments and standards-making bodies or organisations representing groups of such parties – to

subscribe to relevant information on a regular basis and to participate in these consultation meetings in an equitable manner having regard to their particular interests.

(3) In addition to the functions mentioned in paragraph 1 the ECO shall organise regular meetings open to organisations mentioned in paragraph 2 to provide an opportunity to discuss the activities and the future work programmes of the CEPT Committees and the ECO.

Article 4

Legal Status and Privileges

(1) The ECO shall have legal personality. The ECO shall enjoy full capacity necessary for the exercise of its functions and the achievement of its purposes, and may in particular:

1. enter into contracts;
2. acquire, lease, hold and dispose of movable and immovable property;
3. be a party to legal proceedings; and
4. conclude agreements with States or international organisations.

(2) The Director and the Staff of the ECO shall have privileges and immunities in Denmark as defined in an Agreement concerning the Headquarters of the ECO between the ECO and the Government of Denmark.

(3) Other countries may grant similar privileges and immunities in support of the ECO's activities in such countries, in particular with regard to immunity from legal process in respect of words spoken and written and all acts performed by the Director and the Staff of the ECO in their official capacity.

Article 5

Organs of the ECO

The ECO shall consist of a Council and a Director, assisted by a Staff.

Article 6

The Council

(1) The Council shall consist of representatives of the Contracting Parties.

(2) The Council shall elect its Chairman and Vice-Chairman, who shall be a representative of a Contracting Party. The term of office shall be three years,

renewable for one period. The Chairman shall have authority to act on behalf of the Council.

(3) Representatives of the CEPT Presidency and the CEPT Committees, the European Commission and of the Secretariat of the European Free Trade Association may participate in the Council with the status of Observer.

Article 7

Functions of the Council

(1) The Council shall be the supreme decision-making body of the ECO and shall in particular:

1. determine the ECO's policy on technical and administrative matters;
2. approve the work programme, the budget and the accounts;
3. determine the number of staff and their terms of employment;
4. appoint the Director and the Staff;
5. enter into contracts and agreements on behalf of the ECO;
6. adopt amendments to this Convention in accordance with Articles 15 and 20; and
7. take all measures necessary for the fulfilment of the purposes of the ECO within the framework of this Convention.

(2) The Council shall establish all necessary rules for the proper functioning of the ECO and its organs.

Article 8

Voting Rules

(1) Decisions of the Council shall be reached by consensus as far as possible. If consensus cannot be reached a decision shall be taken by a two-thirds majority of the weighted votes cast.

(2) The weighting of the individual votes of the Council shall be in accordance with Annex A.

(3) Proposals to amend this Convention, including the Annexes, shall be considered only if they are supported by at least 25% of the total weighted votes of all Contracting Parties.

(4) For all decisions of the Council, a quorum must exist at the time when the decision is made which:

1. for decisions relating to amendments to this Convention and its Annexes, is equivalent to at least two thirds of the total weighted votes of all Contracting Parties;
2. for all other decisions, is equivalent to at least one half of the total weighted votes of all Contracting Parties.

(5) Observers to the Council may participate in the discussions but shall not have the right to vote.

Article 9

Director and Staff

(1) The Director shall act as the legal representative of the ECO and shall have the authority, within limits agreed by the Council, to enter into contracts on behalf of the ECO. The Director may delegate this authority, in whole or in part, to the Deputy Director.

(2) The Director shall be responsible for the proper execution of all internal and external activities of the ECO in accordance with this Convention, the Headquarters Agreement, the work programme, the budget, and directives and guidelines given by the Council.

(3) A set of Staff Rules shall be established by the Council.

Article 10

Work Programme

A work programme for the ECO covering a three-year period shall each year be established by the Council on the basis of proposals from the CEPT Assembly and the CEPT Committees. The first year of this programme shall contain sufficient detail to enable the annual budget of the ECO to be established.

Article 11

Budgeting and Accounting

(1) The financial year of the ECO shall run from the 1st of January to the 31st of December following.

(2) The Director shall be responsible for preparing the annual budget and annual accounts for the ECO and submitting them for consideration and approval as appropriate by the Council.

(3) The budget shall be prepared taking into account the requirements of the work programme established in accordance with Article 10. The timetable for submitting and approving the budget, in advance of the year to which it applies, shall be determined by the Council.

(4) A set of detailed financial regulations shall be established by the Council. They shall, inter alia, contain provisions about the timetable for the submission and approval of the annual accounts of the ECO and provisions concerning the audit of the accounts.

Article 12

Financial Contributions

(1) The capital expenditure and the current operating expenses of the ECO, excluding costs related to Council meetings, shall be borne by the Contracting Parties, who shall share the costs on the basis of the contributory units in accordance with the table in Annex A, which is an integral part of this Convention.

(2) This shall not preclude the ECO, after decision by the Council, from carrying out work for third parties, including the CEPT Presidency, on a cost-recovery basis.

(3) Costs related to Council meetings shall be borne by the inviting Contracting Party or, if there is no inviting Contracting Party, by the ECO. Travel and subsistence expenses shall be borne by the Contracting Parties represented.

Article 13

Contracting Parties

(1) A State becomes a Contracting Party to this Convention either by the procedure of Article 14 or by the procedure of Article 15.

(2) On a State becoming a Contracting Party to this Convention, the contributory unit referred to in Annex A, as amended in accordance with Article 15, shall apply.

Article 14

Signature

(1) Any State whose Telecommunications Administration is a Member of CEPT may become a Contracting Party by:

1. signature without reservation as to ratification, acceptance or approval, or
2. signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.

(2) This Convention shall be open for signature as of the 23rd of June 1993 until it enters into force, and shall thereafter remain open for accession.

Article 15

Accession

(1) This Convention shall be open for accession by any State whose Administration is a Member of CEPT.

(2) After consultation with the acceding State, the Council shall adopt the necessary amendments to Annex A. Notwithstanding paragraph 2 of Article 20, such amendment shall enter into force on the first day of the second month following the date on which the Government of Denmark has received the instrument of accession of that State.

(3) The instrument of accession shall express the consent of the acceding State with the adopted amendments of Annex A.

Article 16

Entry into Force

(1) This Convention shall enter into force on the first day of the second month following the date on which the Government of Denmark has received sufficient signatures and, if required, instruments of ratification, acceptance or approval from Contracting Parties, so as to ensure that at least 80% of the maximum possible number of contributory units referred to in Annex A have been committed.

(2) After entry into force of this Convention each subsequent Contracting Party shall be bound by its provisions including amendments in force as from the first day of the second month following the date on which the Government of Denmark has received that party's instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 17

Denunciation

(1) After this Convention has been in force for two years, any Contracting Party may denounce it by giving notice in writing to the Government of Denmark, who shall notify this denunciation to the Council, the Contracting Parties, the Director and the President of CEPT.

(2) The denunciation shall take effect at the expiry of the next full financial year as specified in Article 11, paragraph 1, following the date of receipt of the notice of denunciation by the Government of Denmark.

Article 18

Rights and Obligations of the Contracting Parties

(1) Nothing in this Convention shall interfere with the sovereign right of each Contracting Party to regulate its own postal and electronic communications.

(2) Each Contracting Party which is a Member State of the European Union will apply this Convention in accordance with its obligations under the relevant Treaties.

(3) No reservation may be made to this Convention.

Article 19

Settlement of Disputes

Any dispute concerning the interpretation or application of this Convention and its Annexes which is not settled by the good offices of the Council, shall be submitted by the parties concerned to arbitration in accordance with Annex B, which is an integral part of this Convention.

Article 20

Amendments

(1) The Council may adopt amendments to this Convention subject to confirmation in writing by all Contracting Parties.

(2) The amendments shall enter into force for all Contracting Parties on the first day of the third month after the Government of Denmark has notified the Contracting Parties of the receipt of notifications of ratification, acceptance or approval from all Contracting Parties.

Article 21

Depositary

(1) The original of this Convention, with subsequent amendments, and instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited in the archives of the Government of Denmark.

(2) The Government of Denmark shall provide a certified copy of this Convention and the text of any amendment as adopted by the Council, to all States that have signed or acceded to this Convention and to the

President of CEPT. Copies shall further be sent for information to the Director of ECO the Secretary-General of the Universal Postal Union, to the Secretary-General of the International Telecommunication Union, to the President of the European Commission and to the Secretary-General of the European Free Trade Association.

(3) The Government of Denmark shall notify all States that have signed or acceded to this Convention and the President of CEPT, of all signatures, ratifications, acceptances, approvals and denunciations, as well as of the entry into force of this Convention and of each amendment. The Government of Denmark shall further notify all States that have signed or acceded to this Convention and the President of CEPT of the entry into force of each accession.

ANNEX A

Contributory Units to be Used as a Basis for Financial Contribution and in Weighted Voting

25 Units:	France	Spain
	Germany	United Kingdom
	Italy	
15 Units:	Switzerland	Netherlands
10 Units:	Austria	Norway
	[Belgium]	Portugal
	Denmark	[Russian Federation]
	Finland	Sweden
	Greece	Turkey
	Luxembourg	
5 Units:	Ireland	1 Unit:
	[Albania]	[Latvia]
	[Andorra]	Liechtenstein
	[Azerbaijan]	[Lithuania]
	[Bosnia and Herzegovina]	[Malta]
	Bulgaria	[Moldova]
	Croatia	Monaco
	Cyprus	Poland
	[Czech Republic]	Romania
	Estonia	[San Marino]
	[Former Yugoslav Republic of Macedonia]	Slovak Republic
	Hungary	[Slovenia]
	Iceland	[Ukraine]
		Vatican City

The CEPT Members who are not Contracting Parties to this Convention are in square brackets. They have been placed under the Contributory Unit corresponding to the Unit chosen under the CEPT Arrangement.

ANNEX B

Arbitration Procedure

(1) For the purposes of adjudicating upon any dispute referred to in Article 19 of this Convention, an Arbitral Tribunal shall be established in accordance with the following paragraphs.

(2) Any Party to this Convention may join either party to the dispute in the arbitration.

(3) The Tribunal shall consist of three members. Each party to the dispute shall nominate one arbitrator within a period of two months from the date of receipt of the request by one party to refer the dispute to arbitration. The first two arbitrators shall, within a period of six months from the nomination of the second arbitrator, nominate the third arbitrator, who shall be the Chairman of the Tribunal. If one of the two arbitrators has not been nominated within the required period he shall, at the request of either party, be nominated by the Secretary General of the Permanent Court of Arbitration. The same procedure shall apply if the Chairman of the Tribunal has not been nominated within the required period.

(4) The Tribunal shall determine its seat and establish its own rules of procedure.

(5) The decision of the Tribunal shall be in accordance with international law and shall be based on this Convention and general principles of law.

(6) Each party shall bear the costs relating to the arbitrator for whose nomination it is responsible, as well as the costs of being represented before the Tribunal. The expenditure relating to the Chairman of the Tribunal shall be shared equally by the parties to the dispute.

(7) The award of the Tribunal shall be made by a majority of its members, who may not abstain from voting. This award shall be final and binding on all parties to the dispute and no appeal shall lie against it. The parties shall comply with the award without delay. In the event of a dispute as to its meaning or scope, the Tribunal shall interpret it at the request of any party to the dispute.

Az Európai Rádiótávközlési Hivatal (ERO) létrehozásáról szóló Egyezmény Módosító Okirata

Az Európai Rádiótávközlési Hivatal (ERO) (Hága, 1993) létrehozásáról szóló Egyezmény Szerződő Felei, figyelembe véve, hogy

az Európai Rádiótávközlési Hivatal Tanácsa a 2002. április 8-án és 9-én, Koppenhágában megtartott 14. rendes ülésén az Európai Rádiótávközlési Hivatal (ERO) (Hága, 1993) létrehozásáról szóló Egyezmény módosításáról döntött, az említett Egyezmény 20. cikkében foglalt rendelkezéseknek megfelelően, megállapodtak, hogy

1. cikk

Módosítják az Európai Rádiótávközlési Hivatal (ERO) (Hága, 1993) létrehozásáról szóló Egyezményt (a továbbiakban: „az Egyezmény”) és a módosított Egyezmény szövegének egységes szerkezetbe foglalt változatát a jelen Okirathoz csatolják.

2. cikk

Az Egyezmény 20. cikkében foglalt rendelkezések szerint a módosított Egyezmény minden Szerződő Fél vonatkozásában azon időpontot követő harmadik hónap első napján lép hatályba, amikor a Dán Kormány értesítette a Szerződő Feleket arról, hogy minden Szerződő Félről megkapta a ratifikálásra, az elfogadásra vagy a jóváhagyásra vonatkozó értesítéseket.

Fentiek hitelül a Szerződő Felek alulírott és szabályszerűen felhatalmazott képviselői aláírták a jelen Okiratot, amely módosítja az Európai Rádiótávközlési Hivatal (ERO) (Hága, 1993) létrehozásáról szóló Egyezményt.

Kelt Koppenhágában, 2002. december hónap 17. napján, egy-egy példányban, angol, francia és német nyelven; minden egyes szöveg egyformán hiteles.

Az Osztrák Köztársaság részéről
 A Bolgár Köztársaság részéről
 A Horvát Köztársaság részéről
 A Ciprusi Köztársaság részéről
 A Dán Királyság részéről
 Az Észt Köztársaság részéről
 A Finn Köztársaság részéről
 A Francia Köztársaság részéről
 A Német Szövetségi Köztársaság részéről
 A Görög Köztársaság részéről
 A Magyar Köztársaság részéről
 Az Izlandi Köztársaság részéről
 Írország részéről
 Az Olasz Köztársaság részéről
 A Liechtensteini Hercegség részéről
 A Luxemburgi Nagyhercegség részéről
 A Monacói Hercegség részéről
 A Holland Királyság részéről
 A Norvég Királyság részéről
 A Lengyel Köztársaság részéről
 A Portugál Köztársaság részéről
 Románia részéről
 A Szlovák Köztársaság részéről
 A Spanyol Királyság részéről
 A Svéd Királyság részéről
 A Svájci Államszövetség részéről
 A Török Köztársaság részéről
 Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága részéről
 A Vatikáni Városállam részéről

Az Európai Hírközlési Hivatal (ECO) létrehozásáról szóló Egyezmény

Hága, 1993. június 23., módosítva Koppenhágában, 2002. április 9-én

A jelen Egyezmény Részes Államai (a továbbiakban: „Szerződő Felek”),

azzal a határozott szándékkal, hogy egy olyan állandó jellegű, nem nyereségorientált intézmény jöjjön létre, amely segítséget nyújt a Postai és Távközlési Igazgatások Európai Értekezletének (a továbbiakban: „CEPT”) a Tagok közötti kapcsolatok erősítése és együttműködésük elősegítése tekintetében, valamint hozzájárul ahhoz, hogy dinamikus piac jöjjön létre az európai postai és elektronikus hírközlés területén,

figyelembe véve, hogy jelen Egyezmény képezi az Európai Rádiótávközlési Hivatal létrehozásáról szóló Egyezmény módosított szövegét, és hogy a jelen Egyezmény által létrehozott Hivatalnak kell átvállalnia az Európai Rádiótávközlési Hivatal (ERO) és az Európai Távközlési Hivatal (ETO) korábbi kötelezettségeit és feladatait, az alábbiakban állapodtak meg:

1. cikk

Az Európai Hírközlési Hivatal létrehozása

(1) Ezennel létrejön az Európai Hírközlési Hivatal (a továbbiakban: „ECO”).

(2) Az ECO székhelye: Koppenhága (Dánia).

2. cikk

Az ECO célja

Az ECO postai és elektronikus hírközlési szakértői központ, amely segítséget nyújt és tanácsokat ad a CEPT Elnöksége és a CEPT Bizottságai részére.

3. cikk

Az ECO feladatköre

(1) Az ECO elsődleges feladatkörébe a következők tartoznak:

1. olyan szakértői központ létrehozása, amely gyűjtőpontként működve meghatározza a postai és elektronikus hírközlés problematikus területeit és új lehetőségeit, és ennek megfelelő tanácsokkal látja el a CEPT Elnökségét és a CEPT Bizottságait;

2. az elektronikus hírközlés által európai szinten hasznosított korlátos erőforrások jövőbeni felhasználásával kapcsolatos hosszú távú tervek kidolgozása;

3. kapcsolattartás a megfelelő nemzeti hatóságokkal;
4. szabályozási kérdések tanulmányozása a postai és elektronikus hírközlés területén;
5. konzultációk folytatása konkrét témakörökben;
6. nyilvántartás vezetése a CEPT Bizottság fontos intézkedéseiről és a vonatkozó CEPT Döntések és Ajánlások megvalósításáról;
7. helyzetjelentések készítése a CEPT Bizottságok részére rendszeres időközönként;
8. kapcsolattartás az Európai Unióval és az Európai Szabadkereskedelmi Társulással;
9. a CEPT Elnökségének támogatása – többek között – a Rolling Policy Agenda (Gördülő Politikai Napirend) fenntartásában;
10. támogatás és tanulmányok biztosítása a CEPT Bizottságok részére – többek között – a Rolling Policy Agenda alapján a CEPT munkaprogramjára vonatkozó javaslat-tétel céljából;
11. a CEPT Munkacsoportjainak és Projekt Csapatainak támogatása, különös tekintettel konkrét konzultációs találkozók megszervezésére;
12. a CEPT irattár letéteményesi feladatának ellátása és a CEPT információk megfelelő terjesztése.

(2) A konzultációs találkozókkal kapcsolatos fenti feladatkörök gyakorlása során az ECO olyan naprakész eljárásokat dolgoz ki és tart fenn, amelyek célja, hogy lehetővé tegyék a postai és elektronikus hírközlés használatában megfelelően érdekelt európai szervezetek számára, ideértve az állami szerveket, a közszolgálati üzemeltetőket, a gyártókat, a felhasználókat, valamint a magánhálózat üzemeltetőket, szolgáltatókat, a kutató létesítményeket és szabványkészítő testületeket vagy ezen felek csoportjait képviselő szervezeteket, hogy előfizethessenek a számukra rendszeresen szükséges információkra, és konkrét érdeklődésüket figyelembe véve, a méltányosság elvei szerint részt vehessenek ezen konzultációs találkozók.

(3) Az 1. bekezdésben említett feladatkörökön túlmenően, az ECO rendszeres találkozókat szervez, amelyek nyitottak a 2. bekezdésben említett szervezetek előtt, hogy lehetőséget biztosítson a CEPT Bizottságok és az ECO tevékenységeinek és jövőbeli munkaprogramjainak a megbeszéléséhez.

4. cikk

Jogi státusz és előjogok

- (1) Az ECO jogi személy. Az ECO teljes körű jogképeséggel rendelkezik, amely feladatköre gyakorlásához és céljai eléréséhez szükséges, nevezetesen:
1. szerződéseket köthet;
 2. ingó és ingatlan vagyont szerezhets, bérelhet, tulajdonban tarthat és rendelkezhet azzal;
 3. jogi eljárásokban félként vehet részt; és

4. megállapodásokat köthet államokkal vagy nemzetközi szervezetekkel.

(2) Az ECO igazgatója és alkalmazotti állománya az ECO és a Dán Kormány között az ECO székhelyével kapcsolatban létrejött Megállapodásban meghatározott előjogokkal és mentességekkel rendelkezik Dániában.

(3) Más országok hasonló előjogokat és mentességeket biztosíthatnak az ECO adott országokban folytatott tevékenységeinek támogatásához, különös tekintettel a jogi eljárások alóli mentességre az ECO igazgatója és alkalmazotti állománya által hivatalos minőségükben kimondott és leírt szavak, valamint végrehajtott cselekmények tekintetében.

5. cikk

Az ECO szervei

Az ECO a Tanácsból és az Igazgatóból áll, akiket Állomány segít.

6. cikk

A Tanács

(1) A Tanács a Szerződő Felek képviselőiből áll.

(2) A Tanács megválasztja Elnökét és Alelnökét, aki valamely Szerződő Fél képviselője. A hivatali idő három év, amely egy időszakra megújítható. Az elnök jogosult a Tanács nevében eljárni.

(3) A CEPT Elnökségének, a CEPT Bizottságoknak, az Európai Bizottságnak és az Európai Szabadkereskedelmi Társulás Titkárságának képviselői Megfigyelői státusszal vehetnek részt a Tanácsban.

7. cikk

A Tanács feladatköre

(1) A Tanács az ECO legfelső döntéshozó testülete, amely különösen:

1. meghatározza az ECO politikáját a műszaki és igazgatási ügyekben;
2. jóváhagyja a munkaprogramot, a költségvetést és a kimutatásokat;
3. megállapítja az állomány létszámát és munkaviszonyuk feltételeit;
4. kinevezi az igazgatót és az alkalmazotti állományt;
5. az ECO nevében szerződéseket és megállapodásokat köt;
6. fogatosítja az Egyezmény módosításait a 15. és 20. cikk értelmében; és

7. megtesz minden olyan intézkedést, amely szükséges az ECO céljainak eléréséhez a jelen Egyezmény keretein belül.

(2) A Tanács kialakítja az ECO és szervei megfelelő működéséhez szükséges összes szabályt.

8. cikk

Szavazással kapcsolatos szabályok

(1) A Tanács határozatait lehetőleg konszenzus útján kell meghozni. Ha nem érhető el konszenzus, a leadott súlyozott szavazatok kétharmados többségével hozható határozat.

(2) A Tanács egyes szavazatainak súlyozása az „A” Melléklet szerint történik.

(3) A jelen Egyezmény, beleértve a Mellékleteket is, módosítására vonatkozó javaslatokat csak akkor kell mérlegelni, ha azokat minden Szerződő Fél összes súlyozott szavazatának legalább 25%-a támogatja.

(4) A Tanács minden határozata vonatkozásában határozatképességre van szükség a határozat meghozatalakor, a következők szerint:

1. a jelen Egyezmény és Mellékletei módosításaira vonatkozó határozatokhoz szükség van minden Szerződő Fél összes súlyozott szavazatának legalább kétharmadára;

2. minden egyéb határozat esetében szükség van minden Szerződő Fél összes súlyozott szavazatának legalább a felére.

(5) A Tanácsban megfigyelőként résztvevők részt vehetnek a megbeszéléseken, de nem jogosultak szavazásra.

9. cikk

Az Igazgató és az Állomány

(1) Az Igazgató az ECO törvényes képviselője, aki a Tanács által megállapított kereteken belül jogosult az ECO nevében szerződéseket kötni. Az Igazgató fenti jogosultságát részben vagy egészben az Igazgatóhelyettesre ruháztatja át.

(2) Az Igazgató felel az ECO összes belső és külső tevékenységének megfelelő végrehajtásáért, a jelen Egyezménnyel, a Székhely Szerződéssel, a munkaprogrammal, a költségvetéssel, valamint a Tanács által adott irányelvekkel és iránymutatásokkal összhangban.

(3) Az Állományi Szabályzatot a Tanács határozza meg.

10. cikk

Munkaprogram

A Tanács a CEPT Közgyűlés és a CEPT Bizottságok javaslata alapján minden évben kialakítja az ECO három-éves időszakra vonatkozó munkaprogramját. A program első évének elegendő adatot kell tartalmaznia az ECO éves költségvetésének kialakításához.

11. cikk

Költségvetés és kimutatások

(1) Az ECO pénzügyi éve január 1-jétől december 31-ig tart.

(2) Az Igazgató feladata az ECO éves költségvetésének és éves kimutatásainak elkészítése és azoknak a Tanács által történő megfelelő mérlegelés és jóváhagyás céljából történő benyújtása.

(3) A költségvetést a 10. cikk szerint kidolgozott munkaprogram követelményeinek figyelembevételével kell elkészíteni. A Tanács határozza meg a költségvetés benyújtására és jóváhagyására vonatkozó ütemtervet azt az évet megelőzően, amelyre vonatkozik.

(4) A Tanács részletes pénzügyi szabályzatokat határoz meg. Ezek – többek között – az ECO éves kimutatásainak benyújtására és jóváhagyására vonatkozó ütemtervről, valamint a kimutatások könyvvizsgálatáról tartalmaznak rendelkezéseket.

12. cikk

Pénzügyi hozzájárulások

(1) Az ECO tőkeráfordítási és folyó üzemeltetési költségeit, kivéve a Tanács üléseivel kapcsolatos költségeket, a Szerződő Felek viselik, a jelen Egyezmény szerves részét képező „A” Mellékletben foglalt táblázat szerinti hozzájárulási egységek alapján megosztva.

(2) Ez nem zárja ki, hogy az ECO, a Tanács határozata után, költségtérítéses alapon harmadik felek részére, ideértve a CEPT Elnökségét is, munkát végezzen.

(3) A Tanács üléseivel kapcsolatos költségeket a meghívó Szerződő Fél, vagy ha nincs meghívó Szerződő Fél, az ECO viseli. Az utazási és tartózkodási költségeket a képviselt Szerződő Felek viselik.

13. cikk

Szerződő Felek

(1) Valamely állam a 14. cikkben vagy a 15. cikkben foglalt eljárás szerint válhat a jelen Egyezmény Szerződő Felévé.

(2) Amikor valamely állam a jelen Egyezmény Szerződő Felévé válik, az „A” Mellékletben hivatkozott és a 15. cikk által módosított hozzájárulási egység alkalmazandó.

14. cikk

Aláírás

(1) Bármely állam, amelynek a Távközlési Igazgatása a CEPT tagja, Szerződő Félle válhat a következők által:

1. aláírás ratifikálás, elfogadás vagy jóváhagyás fenntartása nélkül, vagy

2. a ratifikálástól, elfogadástól vagy jóváhagyástól függő aláírás, amelyet ratifikálás, jóváhagyás vagy elfogadás követ.

(2) Az Egyezmény 1993. június 23-tól hatálybalépéséig áll nyitva aláírásra, majd pedig bármikor lehet csatlakozni hozzá.

15. cikk

Csatlakozás

(1) A jelen Egyezményhez bármely Állam csatlakozhat, amelynek Távközlési Igazgatása a CEPT tagja.

(2) A csatlakozó Állammal történt konzultációt követően a Tanács elfogadja az „A” melléklet szükséges módosításait. A 20. cikk 2. bekezdése ellenére, a szóban forgó módosítás azon időpontot követő második hónap első napján lép hatályba, amikor a dán kormány megkapta az adott Állam csatlakozási okiratát.

(3) A csatlakozó okiratnak ki kell fejeznie, hogy a csatlakozó állam egyetért az „A” Melléklet elfogadott módosításaival.

16. cikk

Hatálybalépés

(1) A jelen Egyezmény azon időpontot követő második hónap első napján lép hatályba, amikor a dán kormány a Szerződő Felektől elegendő aláírást, és – ha szükséges – ratifikálási, elfogadási vagy a jóváhagyási okiratot kapott ahhoz, hogy az „A” Mellékletben hivatkozott hozzájárulási egységek lehetséges maximális számának legalább 80%-a biztosítva legyen.

(2) A jelen Egyezmény hatálybalépését követően annak rendelkezései minden későbbi Szerződő Félre nézve kötelező érvényűek, beleértve azokat a módosításokat is, amelyek azon időpontot követő második hónap első napjától vannak érvényben, amikor a dán kormány megkapta az

adott fél ratifikálási, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okiratát.

17. cikk

Felmondás

(1) Miután a jelen Egyezmény két évig hatályban volt, bármely Szerződő Fél felmondhatja azt a dán kormány részére küldött írásbeli felmondással, amely a felmondásról értesíti a Tanácsot, a Szerződő Feleket, az Igazgatót és a CEPT Elnökét.

(2) A felmondás azon időpontot követő, a 11. cikk 1. bekezdésében meghatározottak szerinti teljes pénzügyi év lejártakor lép hatályba, amikor a dán kormány megkapja a felmondást.

18. cikk

A Szerződő Felek jogai és kötelezettségei

(1) A jelen Egyezmény egyetlen rendelkezése sem akadályozza az egyes Szerződő Felek azon szuverén jogának érvényesítését, hogy saját postai és elektronikus hírközléseket szabályozzák.

(2) Minden egyes Szerződő Fél, amely az Európai Unió Tagállama, a vonatkozó Szerződések szerinti kötelezettségeinek megfelelően alkalmazza a jelen Egyezményt.

(3) A jelen Egyezmény tekintetében fenntartásoknak nincs helye.

19. cikk

Viták rendezése

Az érintett felek a jelen Egyezmény szerves részét képező „B” Melléklet szerint kötelesek választottbírószághoz benyújtani a jelen Egyezmény és annak Mellékletei értelmezését vagy alkalmazását érintő bármely vitát, amelyet a Tanács közbenjárásával nem lehet rendezni.

20. cikk

Módosítások

(1) A Tanács minden Szerződő Fél írásbeli megerősítése alapján fogadhatja el a jelen Egyezmény módosításait.

(2) A módosítások minden Szerződő Fél vonatkozásában azon időpontot követő harmadik hónap első napján lépnek hatályba, amikor a dán kormány értesítette a Szerződő Feleket arról, hogy minden Szerződő Félről megkapta az

ta a ratifikálásra, az elfogadásra vagy a jóváhagyásra vonatkozó értesítéseket.

21. cikk

Letéteményes

(1) A jelen Egyezmény eredeti példányát a későbbi módosításokkal, valamint ratifikálási, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okiratokkal együtt a dán kormány irattárában kell letétbe helyezni.

(2) A dán kormány átadja a jelen Egyezmény hiteles példányát, valamint a Tanács által elfogadott bármely módosítás szövegét minden olyan Állam részére, amely aláírta vagy csatlakozott az Egyezményhez, valamint a CEPT elnökének. Ezen kívül további példányokat kell küldeni tájékoztatás céljából az Egyetemes Postaegyesület főtitkárának, a Nemzetközi Távközlési Egyesület főtitkárának, az Európai Bizottság elnökének, valamint az Európai Szabadkereskedelmi Társulás főtitkárának.

(3) A dán kormány értesíti mindazokat az Államokat, amelyek aláírták vagy csatlakoztak a jelen Egyezményhez, valamint a CEPT elnökét minden aláírásról, ratifikálásról, elfogadásról, jóváhagyásról és felmondásról, valamint a jelen Egyezmény hatálybalépéséről, és bármely módosításról. A dán kormány továbbá értesíti mindazokat az Államokat, amelyek aláírták vagy csatlakoztak az Egyezményhez, valamint a CEPT elnökét minden egyes csatlakozás hatálybalépéséről.

„A” Melléklet

A pénzügyi hozzájárulás és a súlyozott szavazás alapjául használandó hozzájárulási egységek

25 egység:	Franciaország	Spanyolország
	Németország	Egyesült Királyság
	Olaszország	
15 egység:	Svájc	Hollandia
10 egység:	Ausztria	Norvégia
	[Belgium]	Portugália
	Dánia	[Orosz Föderáció]
	Finnország	Svédország
	Görögország	Törökország
	Luxemburg	
5 egység:	Írország	
1 egység:	[Albánia]	[Lettország]
	[Andorra]	Liechtenstein
	[Azerbajdzsán]	[Litvánia]
	[Bosznia és Hercegovina]	[Málta]
	Bulgária	[Moldova]

Horvátország	Monaco
Ciprus	Lengyelország
[Cseh Köztársaság]	Románia
Észtország	[San Marino]
[Macedónia]	Szlovák Köztársaság
korábbi jugoszláv köztársaság]	[Szlovénia]
Magyarország	[Ukrajna]
Izland	Vatikán

Azon CEPT Tagok, melyek nem Szerződő Felei a jelen Egyezménynek, szögletes zárójelben szerepelnek. Azt a Hozzájárulási Egységet tüntettük fel nevük mellett, amelyet a CEPT Megállapodás alapján választottak.

„B” Melléklet

Választottbíróági eljárás

(1) Választottbíróaságot kell létrehozni az alábbi pontokban foglaltak szerint abból a célból, hogy ítélkezzen a jelen Egyezmény 19. cikkében foglalt bármely vitát illetően.

(2) A jelen Egyezmény bármely Szerződő Fele bármely vitában álló félhez csatlakozhat a választottbíróági eljárás során.

(3) A Választottbíróaság három tagból áll. A vitában résztvevő mindegyik félnek egy választottbírárt kell kijelölnie két hónapon belül azon időpontot követően, hogy megkapta az egyik fél arra vonatkozó kérését, hogy a vitát utalják választottbíróaság elé. Az első két választottbíró a második választottbíró kijelölését követő hathónapos időszakon belül kijelöli a harmadik választottbíró, aki a Bíróaság elnöke lesz. Amennyiben a két választottbíró közül az egyiket nem jelölik ki az előírt időn belül, akkor őt bármely fél kérésére az Állandó Választottbíróaság főtitkára jelöli ki. Ugyanezt az eljárást kell alkalmazni akkor is, ha a Bíróaság Elnökét nem jelölték ki az előírt időn belül.

(4) A Bíróaság határozza meg székhelyét és a saját eljárási rendjét.

(5) A Bíróaság döntésének összhangban kell lennie a nemzetközi joggal, és az Egyezményen, valamint az általános jogi elveken kell alapulnia.

(6) Mindegyik fél viseli annak a választottbíróának a költségeit, akinek a kijelölése az ő feladata, valamint viseli a Bíróaság előtti képviselet költségeit is. A Bíróaság Elnökére vonatkozó kiadásokat a vitában részt vevő felek egyenlő arányban osztják meg.

(7) A Bíróaság döntését tagjainak többsége hozza meg, akik nem tartózkodhatnak a szavazástól. A döntés végérvényes, a vitában résztvevő minden félre nézve kötelező érvényű és nem fellebbezhető. A felek haladéktalanul kötelesek teljesíteni a döntésben foglaltakat. Amennyiben vita merül fel a döntés értelmét vagy alkalmazási körét il-

letően, a Bíróság a vitában résztvevő bármely fél kérésére köteles értelmezni azt.”

6. § (1) E törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény 4–5. §-ai a Módosító Okirat 2. cikkében meghatározott időpontban lépnek hatályba, ezzel egyidejűleg a 2. § hatályát veszti.

(3) A Módosító Okirat, valamint e törvény 4–5. §-ai hatálybalépésének naptári napját a külügyminiszter annak ismertetése után követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

(4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az informatikai és hírközlési miniszter gondoskodik.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2006. évi XL. törvény

a Magyar Köztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között a kiadatásról és a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló, Budapesten, 1994. december 1-jén aláírt szerződések módosításáról szóló szerződések kihirdetéséről*

1. § Az Országgyűlés felhatalmazást ad a Magyar Köztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között a kiadatásról és a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló, Budapesten, 1994. december 1-jén aláírt szerződések módosításáról szóló szerződések kötelező hatályának elismerésére.

2. § Az Országgyűlés a Magyar Köztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között a kiadatásról és a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló, Budapesten, 1994. december 1-jén aláírt szerződések módosításáról szóló szerződéseket e törvénnyel kihirdeti.

3. § A Magyar Köztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között, a kiadatásról szóló, 1994. december 1-jén aláírt szerződést módosító szerződés (a továbbiakban: kiadatási jegyzőkönyv) hiteles magyar nyelvű szövege a következő:

„Jegyzőkönyv a Magyar Köztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között 1994. december 1-jén aláírt kiadatási szerződéshez, az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok által 2003. június 25-én aláírt kiadatási megállapodás 3. cikkének (2) bekezdésével összhangban

Az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok által 2003. június 25-én aláírt kiadatási megállapodás (a továbbiakban: EU–USA kiadatási megállapodás) 3. cikk (2) bekezdésének megfelelően a Magyar Köztársaság Kormánya, valamint az Egyesült Államok Kormánya elismeri, hogy a jelen jegyzőkönyv rendelkezéseinek megfelelően az EU–USA kiadatási megállapodás rendelkezéseit a Magyar Köztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között 1994. december 1-jén aláírt kétoldali kiadatási szerződés (a továbbiakban: 1994-es kiadatási szerződés) vonatkozásában a következő feltételek mellett alkalmazzák:

1. cikk

A kiadatási kérelem és a mellékelt okiratok továbbítása

Az EU–USA kiadatási megállapodás 5. cikk (1) bekezdésének és 7. cikk (1) bekezdésének megfelelően az 1994-es kiadatási szerződés 8. cikkének 1. bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„A kiadatási kérelmeket és a mellékelt okiratokat diplomáciai úton kell továbbítani. Ha a kiadni kért személy a megkeresett államban ideiglenes tartózkodásban van, a megkereső állam a kiadatási kérelem és a mellékelt okiratok diplomáciai úton történő továbbítására vonatkozó kötelezettségét úgy is teljesítheti, hogy a kérelmet és az okiratokat a megkeresett államnak a megkereső államban működő nagykövetségére nyújtja be. Ebben az esetben a személy folyamatos fogva tartásának lehetővé tétele érdekében a jelen szerződés 11. cikke szerint teljesítendő határidő teljesítése céljából a kérelemnek a nagykövetséghez való megérkezése időpontját kell a megkeresett államhoz való megérkezés időpontjának tekinteni.”

2. cikk

Az okiratok hitelesítése

Az EU–USA kiadatási megállapodás 5. cikk (2) bekezdésének megfelelően az 1994-es kiadatási szerződés 9. cikke helyébe a következő rendelkezés lép:

„Azokat az okiratokat, amelyek a megkereső állam igazságügyi minisztériumának vagy külügyminisztériumának bélyegzőjét vagy pecsétjét viselik, a megkeresett államban a kiadatási eljárás során további igazolás, felülvizsgálat vagy más hitelesítés nélkül el kell fogadni.

* A törvényt az Országgyűlés a 2006. február 6-i ülésnapján fogadta el.

A Magyar Köztársaság esetében az »igazságügyi minisztérium« a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumát, az Amerikai Egyesült Államok esetében pedig a »US Department of Justice«-t jelenti.”

3. cikk

A kérelemben szereplő bizalmas adatok

Az EU–USA kiadatási megállapodás 14. cikkének megfelelően az 1994-es kiadatási szerződés a következő 9/A. cikkel egészül ki:

„A megkeresésben szereplő bizalmas adatok

Amennyiben a megkereső állam különösen bizalmas adat átadását mérlegeli a kiadatási kérelme alátámasztására, egyeztethet a megkeresett állammal annak meghatározására, hogy az adat védelmét a megkeresett állam milyen mértékben tudja biztosítani. Amennyiben a megkeresett állam az adat védelmét nem tudja a megkereső állam által megkívánt módon biztosítani, a megkereső állam dönt arról, hogy az adatot ebben az esetben is átadja-e.”

4. cikk

Kiegészítő adatok továbbításának módja

Az EU–USA kiadatási megállapodás 8. cikk (2) bekezdésének megfelelően az 1994-es kiadatási szerződés 12. cikke a következő 1a. bekezdéssel egészül ki:

„1a. Az ilyen kiegészítő adatok közvetlenül a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériuma és az Egyesült Államok Igazságügyi Minisztériuma között kérhetők és küldhetők meg.”

5. cikk

Több állam által előterjesztett kiadatási vagy átadási kérelem

Az EU–USA kiadatási megállapodás 10. cikkének megfelelően az 1994-es kiadatási szerződés 15. cikke helyébe a következő rendelkezés lép:

„Több állam által előterjesztett kiadatási vagy átadási kérelem

1. Amennyiben a megkeresett államhoz ugyanazon személy kiadatása iránt a megkereső államtól, valamint bármely más államtól vagy államoktól is érkezik kérelem akár ugyanazon bűncselekmény, akár különböző bűncselekmények miatt, a megkeresett állam végrehajtó hatósága határozza meg, hogy átadja-e a személyt valamely megkereső államnak.

2. Ha a Magyar Köztársasághoz ugyanazon személy vonatkozásában az európai elfogatóparancs szerinti átadási kérelem és az Amerikai Egyesült Államokból kiadatási kérelem érkezik akár ugyanazon bűncselekmény, akár különböző bűncselekmények miatt, a végrehajtó hatóság határozza meg, hogy átadja-e a személyt valamely megkereső államnak.

3. A megkeresett állam a jelen cikk 1. és 2. bekezdése szerinti határozatainak meghozatala során figyelembe veszi az összes körülményt, így többek között:

- a) azt, hogy a kérelmeket szerződés alapján terjesztették-e elő;
- b) az egyes bűncselekmények elkövetésének helyét;
- c) az egyes megkereső államok érdekeit;
- d) a bűncselekmények súlyát;
- e) a sértett állampolgárságát;
- f) a megkereső államok közötti további kiadatás lehetőségét; és
- g) a megkereső államoktól érkezett kérelmek időrendi sorrendjét.”

6. cikk

Időbeli hatály

1. A jelen jegyzőkönyvet a hatálybalépése előtt és a hatálybalépése után elkövetett bűncselekményekre egyaránt alkalmazni kell.

2. A jelen jegyzőkönyv nem alkalmazható a hatálybalépése előtt előterjesztett kiadatási kérelmekre.

7. cikk

Hatálybalépés és megszűnés

1. A jelen jegyzőkönyv hatálybalépéséhez a Magyar Köztársaság és az Amerikai Egyesült Államok lefolytatja az ehhez szükséges belső eljárásokat, és a lehető legrövidebb időn belül kicserélik az eljárások lefolytatásáról szóló okiratokat. A jelen jegyzőkönyv az EU–USA kiadatási megállapodás hatálybalépésének napján lép hatályba, a megállapodás 22. cikkének megfelelően.

2. Az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok által 2003. június 25-én aláírt kiadatási megállapodás megszűnése esetén a jelen jegyzőkönyv is hatályát veszti, és a Magyar Köztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között 1994. december 1-jén aláírt kétoldalú kiadatási szerződés alkalmazandó. A Magyar Köztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya mindazonáltal megállapodhat abban, hogy a jelen jegyzőkönyv egyes vagy valamennyi rendelkezését továbbra is alkalmazzák.

A fentiek hitelül a kormányaik által kellően felhatalmazott alulírottak a jelen jegyzőkönyvet aláírták.

Készült Budapesten, két példányban, a mai napon, 2005. november hó 15-én, magyar és angol nyelven, mindkét szöveg egyaránt hiteles.

(Aláírások)”

4. § A Magyar Köztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között, a bűnügyi jogsegélyről szóló, 1994. december 1-jén aláírt szerződést módosító szerződés (a továbbiakban: bűnügyi jogsegély jegyzőkönyv) hiteles magyar nyelvű szövege a következő:

„Jegyzőkönyv a Magyar Köztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló, 1994. december 1-jén aláírt szerződéshez, az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok által 2003. június 25-én aláírt kölcsönös jogsegély megállapodás 3. cikkének (2) bekezdésével összhangban

Az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok által 2003. június 25-én aláírt kölcsönös jogsegély megállapodás (a továbbiakban: EU–USA kölcsönös jogsegély megállapodás) 3. cikk (2) bekezdésének megfelelően a Magyar Köztársaság Kormánya, valamint az Amerikai Egyesült Államok Kormánya elismeri, hogy a jelen jegyzőkönyv rendelkezéseinek megfelelően az EU–USA kölcsönös jogsegély megállapodás rendelkezéseit a Magyar Köztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között 1994. december 1-jén aláírt kölcsönös bűnügyi jogsegély szerződés (a továbbiakban: 1994-es kölcsönös jogsegély szerződés) vonatkozásában a következő feltételek mellett alkalmazzák:

1. cikk

Jogsegély a közigazgatási hatóságok számára

Az EU–USA kölcsönös jogsegély megállapodás 8. cikkének megfelelően az 1994-es kölcsönös jogsegély szerződés 1. cikke a következő 1/A. bekezdéssel egészül ki:

„1/A. a) Kölcsönös jogsegélyt nyújtanak továbbá a nemzeti közigazgatási hatóság számára is, ha az valamely cselekményt a büntetőeljárás megindítása vagy a nyomozó, illetve bűnüldöző hatóságokhoz történő áttétele céljából vizsgál az ilyen vizsgálatok elvégzésére vonatkozó különleges közigazgatási vagy szabálysértési hatásköre alapján. Ugyanilyen feltételekkel más közigazgatási hatóságok számára is nyújtható kölcsönös jogsegély. Nem nyújtható jogsegély olyan ügyekben, amelyekben a közigazgatási

hatóság megítélése szerint nem indul büntetőeljárás, illetve nem következik az ügy más hatóságokhoz történő áttétele.

b) Az e bekezdés szerinti jogsegély iránti kérelmeket a központi hatóságok, vagy a központi hatóságok megállapodása alapján kijelölt más hatóságok között kell továbbítani.”

2. cikk

A kérelmek gyorsított továbbítása

Az EU–USA kölcsönös jogsegély megállapodás 7. cikkének megfelelően az 1994-es kölcsönös jogsegély szerződés 4. cikk 1. bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. a) A jogsegély iránti kérelmek és az azokhoz kapcsolódó közlések gyors távközlési eszközök – beleértve a faxot vagy az e-mailet – útján is előterjeszthetők és megvásárolhatók; a megkeresett állam kérésére ezekről utólag hivatalos megerősítést kell küldeni.

b) Sürgős esetekben a kölcsönös jogsegély iránti kérelmeket szóban is elő lehet terjeszteni, de a megkeresett állam központi hatóságának eltérő rendelkezése hiányában ezeket tíz napon belül írásban meg kell erősíteni.

c) A kérelmet a megkeresett állam nyelvén kell előterjeszteni, hacsak nincs ettől eltérő megállapodás.”

3. cikk

A videokonferencia költségei

Az EU–USA kölcsönös jogsegély megállapodás 6. cikk (2) bekezdésének megfelelően az 1994-es kölcsönös jogsegély szerződés 6. cikke helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. cikk

KÖLTSÉGEK

1. A megkeresett állam viseli a jogsegély iránti kérelem teljesítésével kapcsolatban felmerült valamennyi költséget, kivéve a 10. és 11. cikk alkalmazása során felmerült szakértői díjakat, fordítási, tolmácsolási és a más rögzítési rendszerre átvitelből adódó költségeket, valamint a személyek utazásával kapcsolatos térítéseket és költségeket, mely díjakat, költségeket és térítéseket a megkereső állam viseli.

2. Ezen túlmenően, a megkereső és a megkeresett állam eltérő megállapodása hiányában a videó-átvitel létrehozásával és szolgáltatásával járó költségeket a megkereső állam viseli a 17/C. cikknek megfelelően. A jogsegélynyújtás során felmerülő egyéb költségek (beleértve a résztvevőknek a megkeresett államba történő utazása költségeit) viselése a jelen cikk 1. bekezdése szerint történik.”

4. cikk

A felhasználás korlátai a személyes és egyéb adatok védelmében

Az EU–USA kölcsönös jogsegély megállapodás 9. cikkének megfelelően az 1994-es kölcsönös jogsegély szerződés 7. cikke helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. cikk

A FELHASZNÁLÁS KORLÁTOZÁSA A SZEMÉLYES ÉS EGYÉB ADATOK VÉDELMEBEN

1. A megkeresett állam kikötheti, hogy a megkereső állam a megkeresett államtól kapott bizonyíték vagy adat felhasználását a következő célokra korlátozza:

a) az általa folytatott nyomozás és büntetőeljárás céljára;

b) a közbiztonságát fenyegető közvetlen és komoly veszély megelőzésére;

c) azokra a nyomozásokhoz vagy bírósági eljárásokhoz közvetlenül kapcsolódó, nem büntetőbírói vagy közgazgatási eljárásaira:

(i) amelyek az a) pontban szerepelnek, vagy

(ii) amelyekben az 1. cikk 1/A. bekezdése alapján nyújtottak kölcsönös jogsegélyt;

d) bármely más célra abban az esetben, ha az információt vagy bizonyítékot nyilvánosságra hozták annak az eljárásnak a keretében, amellyel kapcsolatban azt továbbították, illetve az a), b) és c) pontban szereplő esetek bármelyikében; és

e) bármely más célra kizárólag a megkeresett állam előzetes hozzájárulásával.

2. a) E cikk nem érinti a megkeresett államnak a kölcsönös jogsegély szerződés szerinti jogosultságát arra, hogy további feltételeket szabjon egyes esetekben, ha az adott jogsegély iránti kérelmet ilyen feltételek hiányában nem lehetett teljesíteni. Amennyiben e pont alapján további feltételeket szabnak, a megkeresett állam kérheti, hogy a megkereső állam tájékoztatást adjon a bizonyíték vagy az adat felhasználásáról.

b) A megkeresett állam a bizonyíték vagy adat átadásának az a) pont szerinti feltételeként nem szabhat általános korlátozásokat a megkereső államnak a személyes adatok feldolgozására vonatkozó jogi előírásai tekintetében.

3. Amennyiben a megkereső állam részére történő adatszolgáltatást követően a megkeresett államnak olyan körülmények jutnak a tudomására, amelyek következtében egy konkrét esetben további feltételt kell kikötnie, a megkeresett állam konzultálhat a megkereső állammal annak meghatározása érdekében, hogy a bizonyíték és adat védelme milyen mértékben lehetséges.

4. A megkeresett állam központi hatósága kérheti, hogy a jelen szerződés alapján átadott adatokat és bizonyítékokat bizalmasan kezeljék, vagy az általa meghatározott feltételeknek megfelelően használják fel. Ebben az esetben a megkereső államnak minden tőle telhetőt meg kell tennie annak érdekében, hogy e feltételeknek eleget tegyen.”

5. cikk

A megkereső állam titoktartási kérelme

Az EU–USA kölcsönös jogsegély megállapodás 10. cikkének megfelelően az 1994-es kölcsönös jogsegély szerződés a következő 7/A. cikkel egészül ki:

„7/A. cikk

A MEGKERESŐ ÁLLAM TITOKTARTÁSI KÉRELME

A megkeresett állam köteles minden tőle telhetőt megtenni a jogsegély kérésének és tartalmának titokban tartása érdekében, ha a titkosan kezelést a megkereső állam kérte. Ha a kérelem a titok felfedése nélkül nem teljesíthető, a megkeresett állam központi hatósága erről köteles tájékoztatni a megkereső államot, amely ezt követően dönt arról, hogy a kérelem teljesítését ennek ellenére kívánja-e.”

6. cikk

Banki adatok azonosítása

Az EU–USA kölcsönös jogsegély megállapodás 4. cikkének megfelelően az 1994-es kölcsönös jogsegély szerződés a következő 17/A. cikkel egészül ki:

„17/A. cikk

BANKI ADATOK AZONOSÍTÁSA

1. a) A megkeresett állam a megkereső állam kérelmére az e cikkben foglalt rendelkezéseknek megfelelően késedelem nélkül megbizonyosodik arról, hogy a területén található bankok tudomással bírnak-e arról, hogy egy bűncselekmény elkövetésével gyanúsított vagy vádolt, azonosított természetes vagy jogi személy rendelkezik-e bankszámlával vagy számlákkal. A megkeresett állam a vizsgálat eredményeit késedelem nélkül közli a megkereső állammal.

b) Az a) pontban meghatározott intézkedések megtehetők a következők megállapítása érdekében is:

(i) bűncselekmény elkövetésével vádolt, vagy abban más módon érintett természetes vagy jogi személyekre vonatkozó adatok,

(ii) bankrendszeren kívüli pénzügyi intézetek birtokában lévő adatok, illetve

(iii) számlákhoz nem kapcsolódó pénzügyi műveletek.

2. A jelen szerződés 4. cikk 2. bekezdésében meghatározott követelményeken túlmenően a jelen cikk 1. bekezdésében leírt adatokra vonatkozó kérelemnek a következőket kell tartalmaznia:

a) a természetes vagy jogi személynek az ilyen számlák vagy műveletek helyének megállapításához szükséges azonosító adatai; továbbá

b) a megkeresett állam illetékes hatósága számára elegendő információ arról, hogy

(i) fennáll az alapos gyanú, hogy az érintett természetes vagy jogi személy bűncselekmény elkövetésében vett részt, és hogy a megkeresett állam területén található bankok vagy bankrendszeren kívüli pénzintézetek rendelkeznek a kért adattal, valamint

(ii) megállapítható, hogy a kért adat a nyomozással vagy büntetőeljárással kapcsolatos;

c) lehetőség szerint arra vonatkozó információk, hogy melyik bank vagy bankrendszeren kívüli pénzintézet lehet érintett, illetve egyéb olyan információ, amelynek elérhetősége segítheti a vizsgálat körének szűkítését.

3. Az e cikk szerinti jogsegély iránti kérelmeket a következő hatóságok terjesztik elő és fogadják:

a) a Magyar Köztársaság részéről a Magyar Köztársaság legfőbb ügyésze, amennyiben azonban a Magyar Köztársaságból érkező kérelmet olyan ügyben terjesztik elő, amely bíróság előtt van folyamatban, a kérelmet az Igazságügyi Minisztérium továbbítja;

b) az Amerikai Egyesült Államok részéről

(i) az Amerikai Egyesült Államok Igazságügyi Minisztériuma Kábítószer-végrehajtási Felügyeletének a Magyar Köztársaságért felelős attaséja, a hatáskörébe utalt ügyekben;

(ii) az Amerikai Egyesült Államok Belbiztonsági Minisztériuma Bevándorlási és Vám-végrehajtási Hivatalának a Magyar Köztársaságért felelős attaséja, a hatáskörébe utalt ügyekben;

(iii) az Amerikai Egyesült Államok Igazságügyi Minisztériuma Szövetségi Nyomozó Hivatalának a Magyar Köztársaságért felelős attaséja, minden más ügyben.

A Magyar Köztársaság és az Amerikai Egyesült Államok a jelen bekezdés szerinti kijelöléseiket az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti diplomáciai jegyzékváltás útján módosíthatják.

4. A Magyar Köztársaság a jelen cikk alapján olyan bűncselekmények tekintetében nyújt jogsegélyt, amelyek mind a megkeresett, mind a megkereső állam törvényei szerint büntetendők. Az Amerikai Egyesült Államok a jelen cikk alapján olyan, pénzmosással vagy terrorista tevékenységgel összefüggő cselekményeket illetően nyújt jogsegélyt, amelyek mindkét állam törvényei szerint büntetendők, valamint olyan más bűncselekményekkel kapcsolatban, amelyek köréről a Magyar Köztársaság számára értesítést küld.

5. A megkeresett állam az e cikk alapján azonosított számlákra, illetve tranzakciókra vonatkozó nyilvántartások megküldése iránti kérelmeket a jelen szerződés egyéb rendelkezéseinek megfelelően teljesíti.”

7. cikk

Közös nyomozó csoportok

Az EU–USA kölcsönös jogsegély megállapodás 5. cikkének megfelelően az 1994-es kölcsönös jogsegély szerződés a következő 17/B. cikkel egészül ki:

„17/B. cikk

KÖZÖS NYOMOZÓ CSOPORTOK

1. Közös nyomozó csoportok hozhatók létre és működtethetők a Magyar Köztársaság és az Amerikai Egyesült Államok területén az Európai Unió egy vagy több tagállamát és az Amerikai Egyesült Államokat érintő nyomozások vagy büntetőeljárások megkönnyítése érdekében, ha azt a Magyar Köztársaság és az Amerikai Egyesült Államok megfelelőnek ítéli.

2. A csoport működésére vonatkozó szabályokat, úgy mint a csoport összetételét, működésének időtartamát, helyét, szervezeti felépítését, feladatait, célját, továbbá a csoport egy államból kijelölt tagjai részvételének feltételeit egy másik állam területén folytatott nyomozati tevékenységekben az érintett államok által kijelölt, a bűncselekmények üldözéséért vagy nyomozásáért felelős illetékes hatóságok megegyezéssel állapítják meg.

3. Az érintett államok által kijelölt illetékes hatóságok közvetlenül érintkeznek egymással a csoport létrehozása és működtetése érdekében, kivéve azokat az eseteket, ahol az ügy kivételes összetettsége, kiterjedtsége vagy más körülmény miatt néhány vagy valamennyi szempontból központosított egyeztetésre van szükség; ilyenkor az államok ennek érdekében egyéb megfelelő érintkezési módban alaphadhatnak meg.

4. Amennyiben a közös nyomozó csoportnak a csoportot létrehozó valamely állam területén nyomozati cselekményeket kell végeznie, a csoport ezen államból delegált tagja kérheti saját illetékes hatóságait az említett intézkedések megtételére anélkül, hogy a másik államnak kölcsönös jogsegély iránti kérelmet kellene előterjesztenie. Az adott államban a kért intézkedés ugyanazon jogi keretek betartása mellett végezhető el, mint amelyek betartása az állam hazai nyomozati intézkedéseinek elvégzéséhez szükséges.”

8. cikk

Videokonferencia

Az EU–USA kölcsönös jogsegély megállapodás 6. cikk (1) és (3)–(6) bekezdéseinek megfelelően az 1994-es kölcsönös jogsegély szerződés a következő 17/C. cikkel egészül ki:

„17/C. cikk

VIDEOKONFERENCIA

1. A Magyar Köztársaság és az Amerikai Egyesült Államok között a videó-átviteli technológia alkalmazása igénybe vehető vallomás felvételéhez olyan eljárásokban, amelyekben a megkeresett államban tartózkodó tanú vagy szakértő meghallgatásához kölcsönös jogsegélyt lehet igénybe venni. Az ilyen eljárásra vonatkozó szabályokat

– amennyiben ez a cikk eltérően nem rendelkezik – a jelen szerződés egyéb rendelkezései határozzák meg.

2. A megkereső és megkeresett állam konzultációt folytathat a megkeresés teljesítése során esetleg felmerülő jogi, műszaki vagy logisztikai kérdések megoldásának elősegítése érdekében.

3. A megkereső állam jogszabályai szerinti bármely joghatóság sérelme nélkül, a tanú vagy szakértő részéről a videokonferencia során tett, szándékosan hamis nyilatkozat vagy egyéb meg nem engedett magatartás a megkeresett államban ugyanolyan módon büntetendő, mintha azt a hazai eljárás során követték volna el.

4. E cikk nem zárja ki a megkeresett államban a tanúvallomások beszerzésére e szerződés egyéb cikkei alapján rendelkezésre álló egyéb eszközök használatát.

5. A megkeresett állam engedélyezheti a videokonferencia-technológiának a jelen cikk 1. bekezdésében foglalt céloktól eltérő alkalmazását, beleértve személyek vagy tárgyak azonosítását, vagy nyomozati szakaszban nyilatkozatok felvételét.”

9. cikk

Időbeli hatály

A jelen jegyzőkönyvet a hatálybalépése előtt és a hatálybalépése után elkövetett bűncselekményekre egyaránt alkalmazni kell.

A jelen jegyzőkönyv nem alkalmazandó a hatálybalépését megelőzően előterjesztett kérelmekre, kivéve a jegyzőkönyv 2., 3. és 8. cikkét, amelyeket a hatálybalépést megelőzően előterjesztett kérelmekre is alkalmazni kell.

10. cikk

Hatálybalépés és megszűnés

1. A jelen jegyzőkönyv hatálybalépéséhez a Magyar Köztársaság és az Amerikai Egyesült Államok lefolytatja

az ehhez szükséges belső eljárásokat, és a lehető legrövidebb időn belül kicserélik az eljárások lefolytatásáról szóló okiratokat. A jelen jegyzőkönyv az EU–USA bűnügyi jogsegély megállapodás hatálybalépésének napján lép hatályba, a megállapodás 18. cikkének megfelelően.

2. Az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok által 2003. június 25-én aláírt kölcsönös jogsegély megállapodás megszűnése esetén a jelen jegyzőkönyv is hatályát veszti, és a Magyar Köztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között 1994. december 1-jén aláírt kétoldalú bűnügyi jogsegély szerződés alkalmazandó. A Magyar Köztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya mindazonáltal megállapodhat abban, hogy a jelen jegyzőkönyv egyes vagy valamennyi rendelkezését továbbra is alkalmazzzák.

A fentiek hitelül a kormányaik által kellően felhatalmazott alulírottak a jelen jegyzőkönyvet aláírták.

Készült Budapesten, két példányban, a mai napon, 2005. november hó 15-én, magyar és angol nyelven, mindkét szöveg egyaránt hiteles.

(Aláírások)”

5. § (1) Ez a törvény – a (2) és (3) bekezdésben meghatározott kivételekkel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény 3. §-a a kiadatási jegyzőkönyv 7. cikk 1. bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) E törvény 4. §-a a bűnügyi jogsegély jegyzőkönyv 10. cikk 1. bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.

(4) A (2) és (3) bekezdésben meghatározott időpont naptári napját a külügyminiszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

(5) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az igazságügy-miniszter gondoskodik.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

A Kormány tagjainak rendeletei

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

16/2006. (II. 24.) FVM rendelete

a növényegészségügyi feladatok végrehajtásának részletes szabályairól szóló 7/2001. (I. 17.) FVM rendelet módosításáról

A növényvédelemről szóló 2000. évi XXXV. törvény 65. §-a (2) bekezdésének a) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A növényegészségügyi feladatok végrehajtásának részletes szabályairól szóló 7/2001. (I. 17.) FVM rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-a a következő 44. ponttal egészül ki:

„44. *Károsítómentes terület*: olyan terület, amelyen egy adott károsító tudományos bizonyítékokkal alátámasztva nem fordul elő és amelyen ezt az állapotot hatósági ellenőrzés mellett fenntartják.”

2. §

Az R. 14. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A Magyarországon nem honos, az 1. számú melléklet A. részének I. szakaszában és a 2. számú melléklet A. részének I. szakaszában felsorolt károsítók előfordulásáról, valamint az 1. számú melléklet A. részének II. szakaszában vagy B. részében, továbbá a 2. számú melléklet A. részének II. szakaszában vagy B. részében felsorolt károsítók Magyarország területének olyan részén történő megjelenéséről, ahol azok korábban nem voltak jelen, a minisztérium értesíti a Bizottságot és a tagállamokat, valamint a vonatkozó nemzetközi szerződésekben foglaltaknak megfelelően a meghatározott szervezeteket és intézményeket.”

3. §

Az R. a következő alcímmel és 14/D. §-sal egészül ki:

„*Károsítómentes terület*

14/D. § (1) Károsítómentes területet a Központi Szolgálat jelöl ki hivatalból vagy az illetékes Szolgálatnál

előterjesztett kérelem alapján, ha a terület megfelel a 25. számú mellékletében foglalt előírásoknak. A Központi Szolgálat a károsítómentes területekről hatósági nyilvántartást vezet, a kérelemre történő kijelölésről határozatot hoz.

(2) A hatósági nyilvántartás tartalmazza a károsítómentes terület azonosító adatait, továbbá a 25. számú mellékletben foglalt előírásokon felül – a kijelölő határozatban előírt – kötelező, egyedi, a károsítómentes terület fenntartásával kapcsolatos növényegészségügyi intézkedéseket és a károsító esetleges megjelenésekor alkalmazandó egyéges növényegészségügyi előírásokat.

(3) A károsítómentes területen az adott károsító megjelenését vagy annak gyanúját a termelő haladéktalanul köteles a Szolgálatnak jelenteni. A Szolgálat erről három munkanapon belül a Központi Szolgálatot értesíti.

(4) Amennyiben a károsítómentes terület növényegészségügyi állapota megváltozik, a Központi Szolgálat a Szolgálat bejelentése alapján az adott károsítómentes területet a hatósági nyilvántartásból törölheti vagy az arra vonatkozó – a kijelölő határozatban foglalt – előírásokat módosíthatja.

(5) Az ügyfél kérelmére nyilvántartásba vett károsítómentes terület kijelölésével és fenntartásával kapcsolatos költségeket az ügyfél viseli.”

4. §

Az R. 34. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„34. § A Szolgálat a vizsgálatokat minden esetben az 1–2. számú mellékletben felsorolt károsítók felderítésére, illetve a termőhely, tárolóhely vagy a növény ezen károsítóktól való mentességének megállapítása érdekében végzi el. A növényegészségügyi ellenőrzéseket a vizsgált növényen előforduló, az 1–2. számú mellékletben felsorolt károsítók felderítésére legalkalmasabb időszakban, legalább évente egy alkalommal (kivéve a 9. számú melléklet 8.2. pontjában meghatározottakat) kell elvégezni. Az ellenőrzések egységes rendjének szabályozása a Központi Szolgálat feladata.”

5. §

Az R. 50/A. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Növények, növényi termékek vagy egyéb anyagok valamely védett zónába történő szállítása esetén az (1) bekezdést kell alkalmazni az 1. számú melléklet B. részében, a 2. számú melléklet B. részében, illetve az 5. számú melléklet B. részében felsorolt károsítók és különleges előírások tekintetében.”

6. §

(1) Az R. 69. §-ának g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ez a rendelet a következő közösségi jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:]

„g) a Bizottság 92/105/EGK irányelve (1992. december 3.) egyes növények, növényi termékek, illetve egyéb áruk Közösségen belüli mozgásához használandó növény-útlevélek bizonyos mértékű egységesítésének megállapításáról, valamint az ilyen növényútlevélek kibocsátásával kapcsolatos részletes eljárások, továbbá azok pótlásával kapcsolatos részletes eljárások és feltételek megállapításáról, valamint az azt módosító, a Bizottság 2005/17/EK irányelve,”

(2) Az R. 69. §-ának l) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ez a rendelet a következő közösségi jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:]

„l) a Bizottság 95/44/EK irányelve (1995. július 26.) a 77/93/EGK tanácsi irányelv I. és V. mellékletében felsorolt egyes káros szervezeteknek, növényeknek, növényi termékeknek és egyéb tárgyaknak vizsgálati, tudományos vagy fajtaszelektációs munka céljából a Közösségbe vagy annak egyes védett övezeteibe történő bevezetését, illetve a Közösségen vagy annak egyes védett övezetein belül történő mozgatását lehetővé tévő feltételek létrehozásáról, valamint az azt módosító, a Bizottság 97/46/EK irányelve,”

(3) Az R. 69. §-a o) pontjának 1. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ez a rendelet a következő közösségi jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:]

o) a Tanács 2000/29/EK irányelve (2000. május 22.) a növényeket vagy növényi termékeket károsító szervezeteknek a Közösségbe történő behurcolása és a Közösségen belüli elterjedése elleni védekezési intézkedésekről, valamint az azt módosító,

„1. a Bizottság 2001/33/EK, 2002/28/EK, 2002/36/EK, 2003/22/EK, 2003/47/EK, 2003/116/EK, 2004/31/EK, 2004/70/EK, 2004/102/EK, 2004/103/EK, 2004/105/EK irányelve és a Tanács 2002/89/EK, 2005/15/EK, 2005/16/EK, 2005/77/EK és 2006/14/EK irányelve,”

7. §

(1) Az R. 5. és 6. számú melléklete e rendelet 1. számú melléklete szerint módosul.

(2) Az R. e rendelet 2. számú melléklete szerinti 25. számú melléklettel egészül ki.

8. §

(1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba.

(2) A (3) bekezdés e rendelet kihirdetésének napján, az 1. számú melléklet II. fejezete 2006. május 1-jén lép hatályba.

(3) A növényegészségügyi feladatok végrehajtásának részletes szabályairól szóló 7/2001. (I. 17.) FVM rendelet módosításáról szóló 62/2005. (VII. 8.) FVM rendelet 8. §-ának (3) bekezdésében a „2006. március 1-jén” szövegrész helyébe „2009. január 1-jén” szövegrész lép.

(4) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a növényegészségügyi feladatok végrehajtásának részletes szabályairól szóló 7/2001. (I. 17.) FVM rendelet módosításáról szóló 81/2005. (IX. 13.) FVM rendelet 1. számú melléklete V. fejezetének 1. pontja hatályát veszti.

9. §

Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) a Bizottság 2005/77/EK irányelve (2005. november 11.) a növényeket vagy növényi termékeket károsító szervezeteknek a Közösségbe történő behurcolása és a Közösségen belüli elterjedése elleni védekezési intézkedésekről szóló 2000/29/EK tanácsi irányelv V. mellékletének módosításáról,

b) a Bizottság 2006/14/EK irányelve (2006. február 6.) a növényeket vagy növényi termékeket károsító szervezeteknek a Közösségbe történő behurcolása és a Közösségen belüli elterjedése elleni védekezési intézkedésekről szóló 2000/29/EK tanácsi irányelv IV. mellékletének módosításáról.

Pásztohy András s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési minisztériumi
politikai államtitkár

1. számú melléklet a 16/2006. (II. 24.) FVM rendelethez

I.

Az R. 5. számú melléklete A. része II. szakaszának 16. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„16. A <i>Prunus</i> L. nemzetség alábbi fajainak ültetésre szánt növényei, a vetőmag kivételével: – <i>Prunus amygdalus</i> Batsch, – <i>Prunus armeniaca</i> L., – <i>Prunus blireiana</i> Andre, – <i>Prunus brigantina</i> Vill., – <i>Prunus cerasifera</i> Ehrh., – <i>Prunus cistena</i> Hansen, – <i>Prunus curdica</i> Fenzl és Fritsch., – <i>Prunus domestica</i> ssp. <i>domestica</i> L., – <i>Prunus domestica</i> ssp. <i>insititia</i> (L.) C. K. Schneid, – <i>Prunus domestica</i> ssp. <i>italica</i> (Borkh.) Hegi., – <i>Prunus glandulosa</i> Thunb., – <i>Prunus holosericea</i> Batal., – <i>Prunus hortulana</i> Bailey, – <i>Prunus japonica</i> Thunb., – <i>Prunus mandshurica</i> (Maxim.) Koehne, – <i>Prunus maritima</i> Marsh., – <i>Prunus mume</i> Sieb. és Zucc., – <i>Prunus nigra</i> Ait., – <i>Prunus persica</i> (L.) Batsch, – <i>Prunus salicina</i> L., – <i>Prunus sibirica</i> L., – <i>Prunus simonii</i> Carr., – <i>Prunus spinosa</i> L., – <i>Prunus tomentosa</i> Thunb., – <i>Prunus triloba</i> Lindl., valamint a plum pox vírus iránt fogékony egyéb <i>Prunus</i> L. fajok	A 12. pontban felsorolt növényekre vonatkozó rendelkezések sérelme nélkül, hivatalos nyilatkozat kell arról, hogy a) a növények a plum pox vírustól mentes területekről származnak, vagy b) <i>ba)</i> a magról termesztettek kivételével, a növényeket – hivatalosan minősítették egy olyan igazolási rendszerben, amely megköveteli, hogy azok közvetlen leszármazási kapcsolatban álljanak egy megfelelő körülmények között fenntartott növényanyaggal, amelyet legalább a plum pox vírusra megfelelő indikátorok vagy más, azokkal egyenértékű módszerek alkalmazásával hatóságilag megvizsgáltak, és e vizsgálatokban a nevezett károsítótól mentesnek találtak, vagy – közvetlen vonalon olyan anyagtól származnak, amelyet megfelelő körülmények között tartanak fenn, és amelyet a legutóbbi három teljes vegetációs időszak során legalább egy alkalommal megfelelő indikátorok vagy más, azokkal egyenértékű módszerek alkalmazásával hatóságilag megvizsgáltak legalább a plum pox vírusra, és e vizsgálatokban mentesnek találtak a nevezett károsítótól, <i>bb)</i> a legutóbbi három teljes vegetációs időszak kezdete óta a termőhelyen a növényeken, illetve a termőhely közvetlen közelében a fogékony növényeken nem észlelték a plum pox vírus okozta betegség tüneteit, <i>bc)</i> a termőhelyen más vírusok vagy vírusszerű kórokozók okozta betegség tüneteit mutató növényeket kigyomlálták.”
--	--

II.

Az R. 6. számú melléklete A. része I. szakaszának 2.4. pontja helyébe a következő szövegrész lép:

„2.4. Az *Allium ascalonicum* L., *Allium cepa* L. és *Allium schoenoprasum* L. ültetésre szánt magvai és hagymagumói, és ültetésre szánt *Allium porrum* L. növények. A *Medicago sativa* L., a *Helianthus annuus* L., a *Lycopersicon lycopersicum* (L.) Karsten ex Farw. és a *Phaseolus* L. vetőmagvai.”

2. számú melléklet
a 16/2006. (II. 24.) FVM rendelethez

„25. számú melléklet
a 7/2001. (I. 17.) FVM rendelethez

A károsítómentes terület kialakítására vonatkozó előírások

1. A károsítómentes terület kialakításának célja

A károsítómentes terület kialakításával biztosítható, hogy a károsítómentes területről kiszállított vizsgálatköteles áruk az adott károsítótól mentesek legyenek – amennyiben a területen végzett felderítések és vizsgálatok eredményei ezt alátámasztják – és megfeleljenek a védett zóna, illetve a célország növényegészségügyi előírásainak.

2. A károsítómentes terület kijelölése

A károsítómentes terület kijelölése az adott károsító előfordulása alapján, közigazgatási vagy természetes határvonalak, illetve a terület birtokviszonyainak figyelembevételével történik.

3. A károsítómentes terület létrehozása és fenntartása

3.1. A mentesség megállapítása történhet:

- a) történelmi adatok, tudományos ismeretek, megfigyelések felhasználásával,
- b) a Szolgálatok által az éves munkaterv keretében végzett felderítések adatainak felhasználásával.

3.2. A terület az alábbiak szerint tekinthető károsítómentesnek:

- a) a károsító jelenlétét nem észlelték a felderítések vagy a növényegészségügyi ellenőrzések során,
- b) a fertőzést felszámolták,
- c) a területen korábban jelen lévő károsítót a felderítések során nem észlelték,
- d) téves adatszolgáltatás miatt a korábbi észlelés érvényét veszítette,
- e) a károsító észlelése nem megbízható jelentéseken alapul,

f) a károsítót kimutatták egy feltartóztatott szállítmányból, de folyamatos felderítés bizonyítja, hogy a károsító nem telepedett meg.

3.3. A mentesség fenntartását szolgáló növényegészségügyi intézkedések:

a) növényegészségügyi jogszabályok alkalmazása (zárlati károsítók listája, import előírások, szállítási tilalom, korlátozás),

b) folyamatos megfigyelési (monitoring) rendszer működtetése a növényegészségügyi állapot igazolására,

c) termelők tájékoztatása.

3.4. A mentesség fenntartásának ellenőrzése

A Szolgálat:

a) ellenőrzi az export, illetve a védett zónába irányuló szállítmányokat,

b) felderítést működtet a károsító populációjának felmérésére.

4. Károsítómentes terület

A károsítómentes terület több termőhelyet is magába foglalhat, kiterjedhet egy vagy több megyére, illetve Magyarország egész területére.

A károsítómentes terület lehet olyan terület is

a) amelyen belül található egy alacsony fertőzöttségű, elhatárolt terület, illetve

b) amelyet körbevesz egy fertőzött terület.

5. Dokumentáció és felülvizsgálat

A károsítómentes terület kialakításához és fenntartásához szükséges növényegészségügyi intézkedéseket dokumentálni kell.”

**A gazdasági és közlekedési miniszter,
a belügyminiszter,
valamint a környezetvédelmi és vízügyi
miniszter**

**6/2006. (II. 24.) GKM–BM–KvVM
együttes rendelete**

**a gépkocsik környezetvédelmi felülvizsgálatáról
és ellenőrzéséről szóló**

**7/2002. (VI. 29.) GKM–BM–KvVM
együttes rendelet módosításáról**

A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 48. §-a (3) bekezdésének c) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeljük el:

1. §

A gépkocsik környezetvédelmi felülvizsgálatáról és ellenőrzéséről szóló 7/2002. (VI. 29.) GKM–BM–KvVM együttes rendelet (a továbbiakban: R.) 5. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. § (1) A környezetvédelmi felülvizsgálat tartalmát és az alkalmazandó műszereket, eszközöket – a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – a 4. § (2) bekezdés *a)–c)* pontjai szerinti gépkocsira a motor működési módjától, valamint emisszió szabályozó és ellenőrző rendszerétől függően a 14. számú melléklet írja elő.

(2) A 4. § (2) bekezdés *d)* pontja szerinti gépkocsi esetén az alkalmazandó módszert a beépített belső égésű motortól és a használati módtól függően kell meghatározni, a technológiai részletszabályokat a Közlekedési Főfelügyelet (a továbbiakban: KFF) szabályzatában írja elő.

(3) A területi közlekedési felügyelet a 7. § (1) bekezdés *d)* pontja szerinti kérelem alapján, az ott megjelölt határidőig engedélyezi az (1) bekezdés szerinti technológia automatikus programvezérlés, elektronikus tanúsítvány nyomtatás és internetes adattovábbítás nélküli, manuális végrehajtását.

(4) A kétütemű motoros gépkocsik környezetvédelmi felülvizsgálatának tartalmát és eszközeit az 1. számú és 2. számú melléklet írja elő.

(5) Új gépkocsi forgalomba helyezése esetén a jármű az (1), illetve (2) bekezdés rendelkezéseitől eltérően az azokban előírt mérések végrehajtása nélkül is megfelelőnek minősíthető, és kiadható a környezetvédelmi igazolólap és a plakett, ha a gépkocsi jellemzői a gyártó által meghatározott valamennyi átadási, műszaki és minőségi követelménynek megfelelnek, és a gyártó, illetve vezérképviselőt közli a gépkocsi környezetvédelmi osztállyal.

(6) A környezetvédelmi felülvizsgálat módszereinek fejlesztése, a technikai fejlődés által lehetővé váló új vizsgálati eljárások üzemi kísérletben történő kipróbálása érdekében a KFF, a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium (a továbbiakban: GKM) egyetértésével az (1), illetve (2) bekezdésben előírtaktól eltérő, azokkal legalább egyenértékűnek ítélt módszer alkalmazását is engedélyezheti, legfeljebb 2 év időtartamra. Az engedélyt indokolt esetben a KFF megújíthatja.”

2. §

Az R. 7. §-a (1) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A környezetvédelmi felülvizsgálatot a kijelölést kérelmező telephelye szerint illetékes területi közlekedési felügyelet által a felülvizsgálat végzésére feljogosított gépjárműfenntartó gazdálkodó szervezet (a továbbiakban: felülvizsgáló szervezet) végezheti, amennyiben – a d) pont-

ban foglaltak figyelembevételével – teljesíti a 11. számú mellékletben foglalt feltételeket, és]

„*d)* 2005. december 31. után rendelkezik a 14. számú melléklet szerinti „Rendszeres Környezetvédelmi Felülvizsgálatra Alkalmas” minősítésű gázelemző és/vagy füstölésmérő mérőműszer, illetve mérőrendszer (a továbbiakban: RKFA rendszer), illetve mérőrendszerrel. A közlekedési hatóság a felülvizsgáló hely által legkésőbb 2006. március 14-ig benyújtott kérelme alapján határozattal 2005. december 31-e utáni, de 2006. június 1-jénél nem későbbi időpontot állapít meg az RKFA műszerrel való rendelkezésre, amennyiben a felülvizsgáló hely igazolja, hogy önhibáján kívüli okból nem teljesítette a 2005. december 31-i határidőt. Igazolásként el kell fogadni az RKFA műszer szállítására 2005-ben megkötött szerződésben megjelölt műszergyártónak vagy forgalmazónak a nyilatkozatát, hogy nem tudta teljesíteni a szerződést 2005. december 31-ig, és azt a módosított időpontot, amelyre az RKFA műszer telepítését, beüzemelését vállalja. A közlekedési hatóság indokolatlanul hosszú szállítási határidő esetén a műszergyártó, illetve forgalmazó által megjelölttől eltérő időpontot is meghatározhat.”

3. §

Az R. 8. számú mellékletének felvezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„MEGFELEL minősítéssel befejeződő környezetvédelmi felülvizsgálat esetén a tanúsítványadó a területi közlekedési felügyelet nevében, a „Közlekedési Felügyelet” feliratú, kör alakú, szárazbélyegzővel ellátott, a motor üzemmódjától (Otto- vagy dízelmotoros) függő tartalmú rendszeres környezetvédelmi felülvizsgálat igazolólapot állít ki. Az igazolólap mérete 70×100 mm, tartalmát jelen melléklet határozza meg.

Az igazolólap a gépkocsi- és vizsgálatazonosító, illetve a felülvizsgálati környezetvédelmi jellemzőket tartalmazó részből áll. Az azonosító rész minden jármű típusra ugyanazokat a jellemzőket tartalmazza.

Az igazolólapon az egyes feliratok, adatok, rovatok elrendezését, a szigorú számadású nyomtatványnak minősülő igazolólapok őrzésének, kezelésének, nyilvántartásának részletes szabályait a vonatkozó jogszabályok alapján a KFF állapítja meg.

Az igazolólap és a 9. számú melléklet szerinti plakett elektronikus nyilvántartásához, a nyilvántartás nyomtatásához, továbbá a felülvizsgálatról készített tanúsítványnak a közlekedési hatósághoz történő elektronikus továbbításához szükséges programot legkésőbb 2006. december 31-ig a KFF térítésmentesen biztosítja a felülvizsgáló helyek számára. A számítógépes program a tanúsítvány nyilvántartását, visszakereshetőségét is biztosítja.”

4. §

Az R. 12. számú mellékletének 5. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. Az RKFA műszerek ellenőrzése

Az ellenőrzésnek 2005. február 1-je után ki kell térnie az RKFA minősítésű mérőrendszerek használat közbeni vizsgálatára is.

5.1. Ha 2006. február 1-je után az ellenőrzés megállapítja, hogy a felülvizsgáló hely indokolatlanul nem használja a rendelkezésre álló, működőképes RKFA mérőrendszert, úgy a közlekedési hatóság a felülvizsgáló hely feljogosítását 1 hónapra felfüggeszti.

5.2. Ha a műbizonylattal rendelkező műszer vizsgálatkor rendellenes működés (az automatikus mérésvezérlés előírttól, illetve használati utasításától, leírásától eltérő működése, a vizsgálatok során kijelzett és rögzített, illetve az elektronikus tanúsítványban kinyomtatott értéke eltérése stb., ide nem értve a műszer ellenőrző mérés során beavatkozás nélkül bekövetkező meghibásodását, a kalibráció hibáját) gyanúja merül fel, az ellenőrző hatóság vizsgálatot indít.

5.3. Ha az ellenőrzést végző közlekedési hatóság azt állapítja meg, hogy

a) a rendellenes működés a felülvizsgáló szándékos beavatkozásának következménye, akkor a felülvizsgáló hely feljogosítását vissza kell vonni. Ebben az esetben a visszavonástól számított 3 évig nem adható újból feljogosítás,

b) a műbizonylattal rendelkező műszer rendellenes működése a gyártó, illetve forgalmazó által elkövetett hibára vezethető vissza, úgy soron kívül köteles értesíteni a KKF-et, amely a rendellenesen működő műszerek használatát a kijavítást követő ismételt minősítésig felfüggeszti.

5.4. Ha a műbizonylattal rendelkező mérőrendszerben a mérőműszerek vizsgálatkor rendellenes működés tapasztalható (pl. oxigén cella hibája, számítás ellenőrző program szerinti hiba), az ellenőrző hatóság a műszer használatát megtiltja, másik megfelelő RKFA műszer hiányában a felülvizsgáló hely feljogosítását a javítást követő, a 14. számú melléklet 1.10.5.1.3., illetve 1.10.6.1.2. pontja szerinti pontosság-ellenőrzés megtörténteig felfüggeszti.”

5. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba.

Dr. Kóka János s. k., *Dr. Lamperth Mónika s. k.,*
gazdasági és közlekedési miniszter belügyminiszter

Dr. Persányi Miklós s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi miniszter

**A környezetvédelmi és vízügyi miniszter,
a földművelésügyi
és vidékfejlesztési miniszter,
a nemzeti kulturális örökség minisztere,
valamint a belügyminiszter
10/2006. (II. 24.)
KvVM–FVM–NKÖM–BM
együttes rendelete**

**a veszélyes állatokról és tartásuk engedélyezésének
részletes szabályairól szóló 8/1999. (VIII. 13.)
KöM–FVM–NKÖM–BM együttes rendelet
módosításáról**

Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény (a továbbiakban: Átv.) 49. §-a (4) bekezdésének b) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A veszélyes állatokról és tartásuk engedélyezésének részletes szabályairól szóló 8/1999. (VIII. 13.) KöM–FVM–NKÖM–BM együttes rendelet 1. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az 1. számú mellékletben nem szereplő fajok egyedeit, amennyiben egyedi tulajdonságaik ezt indokolják, az Átv. 20–21. §-ainak rendelkezései alapján a veszélyes állat tartásának engedélyezésére hatáskörrel rendelkező hatóság – a megjelölt szakhatóságok hozzájárulása alapján – veszélyes állattá nyilvánítja.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba.

Dr. Persányi Miklós s. k., *Gráf József s. k.,*
környezetvédelmi és vízügyi miniszter földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

Dr. Bozóki András s. k., *Dr. Lamperth Mónika s. k.,*
a nemzeti kulturális örökség minisztere belügyminiszter

**A környezetvédelmi és vízügyi miniszter
11/2006. (II. 24.) KvVM
rendelete**

**a környezetvédelmi és vízügyi miniszter irányítása,
illetve felügyelete alá tartozó szervek fontos
és bizalmas munkaköreinek megállapításáról
és a nemzetbiztonsági ellenőrzés szintjéről**

A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Nbtv.) 78. §-ának (3) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján – a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító miniszterrel egyetértésben – az Nbtv. 71. §-ának (3) bekezdésére figyelemmel a következőket rendelem el:

1. §

E rendelet hatálya a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztériumra és a környezetvédelmi és vízügyi miniszter irányítása, illetve felügyelete alá tartozó szervekre terjed ki.

2. §

(1) Az 1. §-ban meghatározott szerveknél a fontos és bizalmas munkaköröket, továbbá a biztonsági ellenőrzés szintjét az Nbtv. 2. számú mellékletének 18. pontjában foglaltak alapján e rendelet *melléklete* tartalmazza.

(2) Amennyiben a fontos és bizalmas munkakört betöltő személy a melléklet I/1. és I/2. pontja alapján is biztonsági

ellenőrzésre kötelezett, esetében a magasabb szintű ellenőrzést kell lefolytatni.

3. §

A rendelet mellékletében felsorolt beosztásba, munkakörbe az a személy nevezhető ki, illetve bármilyen jogviszonyban az a személy foglalkoztatható, aki a nemzetbiztonsági ellenőrzéshez szükséges biztonsági kérdőívet kitölti és a biztonsági nyilatkozatot aláírja.

4. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(2) A rendelet hatálybalépésének időpontjában az e rendeletben meghatározott fontos és bizalmas munkakört betöltő személy nemzetbiztonsági ellenőrzését – amennyiben legalább a melléklet szerinti ellenőrzési szintű érvényes biztonsági szakvéleménnyel nem rendelkezik – legkésőbb 2006. június 30-ig kell kezdeményezni.

(3) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a környezetvédelmi miniszter irányítása, valamint felügyelete alá tartozó szervezetek fontos és bizalmas munkaköreinek megállapításáról szóló 22/2000. (IX. 8.) KöM rendelet.

Dr. Persányi Miklós s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi miniszter

Melléklet a 11/2006. (II. 24.) KvVM rendelethez

	Szervezet és munkakörök	A nemzetbiztonsági ellenőrzés szintje
<i>I.</i>	<i>A Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztériumban:</i>	
I/1.	– kabinetfőnök	C
	– politikai főtanácsadó, tanácsadó	B
	– miniszteri főtanácsadó, tanácsadó	B
	– főosztályvezető-helyettes	B
	– titokvédelmi felügyelő	C
	– adatvédelmi megbízott	C
	– biztonsági megbízott	C
	– titkos ügykezelő	C
I/2.	– Kabinetiroda köztisztviselője, ügykezelője	B
	– állami vezető (miniszter, államtitkár, helyettes államtitkár) titkárságának köztisztviselője, ügykezelője	B
	– Ellenőrzési Önálló Osztály köztisztviselője, ügykezelője	C
	– Humán Erőforrás Önálló Osztály köztisztviselője, ügykezelője	C
	– Koordinációs Önálló Osztály köztisztviselője, ügykezelője	B

	Szervezet és munkakörök	A nemzetbiztonsági ellenőrzés szintje
	– Nemzetközi Környezetpolitikai Főosztály köztisztviselője	B
	– Nemzetközi Környezetpolitikai Főosztály ügykezelője	A
	– Nemzetközi Kapcsolatok Főosztálya köztisztviselője	B
	– Nemzetközi Kapcsolatok Főosztálya ügykezelője	A
	– Társasági Önálló Osztály köztisztviselője, ügykezelője	C
	– Környezetbiztonsági és Környezet-egészségügyi Osztály köztisztviselője	C
II.	<i>A miniszter irányítása, illetve felügyelete alá tartozó szerveknél:</i>	
	– az Országos Meteorológiai Szolgálat elnöke, gazdasági vezetője	C
	– az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség főigazgatója, gazdasági vezetője	C
	– a KvVM Fejlesztési Igazgatósága igazgatója, igazgatóhelyettese, főosztályvezetője	C

A nemzeti kulturális örökség miniszterének 5/2006. (II. 24.) NKÖM rendelete

a helyi önkormányzatok által fenntartott múzeumok szakmai támogatásáról

A Magyar Köztársaság 2006. évi költségvetéséről szóló 2005. évi CLIII. törvény 5. számú mellékletének 18. pontjában kapott felhatalmazás alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. §

A szakmai támogatásban (a továbbiakban: támogatás) azon helyi önkormányzatok részesülhetnek, amelyek működési engedéllyel rendelkező muzeális intézményeket tartanak fenn.

2. §

(1) A támogatás az alábbi feladatokra igényelhető:

- állandó kiállítás előkészítése, létrehozása, teljes körű felújítása, illetve korszerűsítése,
- az állandó kiállításokhoz kapcsolódó infrastrukturális beruházások, műtárgy- és biztonságvédelem, látogató- és gyermekbarát múzeumi funkciók kialakítása, illetve fejlesztése (pl. akadálymentesítés, oktatóterem, gyerekfoglalkoztató, múzeumi bolt, egyéb kiszolgáló egységek),
- műemléki felújítást követő, az állandó kiállításához kapcsolódó szakmai fejlesztés.

(2) A helyi önkormányzat a támogatás iránti kérelmét az önkormányzat székhelye szerint illetékes Magyar Államkincstár Megyei Területi Igazgatóságához, illetve a Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatóságához (a továbbiakban: Igazgatóság) március 13-ig juttatja el. Az Igazgatóság az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 64/B. §-a (3) bekezdésének megfelelően megvizsgálja a támogatási igényeket, és nem megfelelő, hiányos igény esetében a benyújtást követő nyolc napon belül haladéktalan hiánypótlásra szólítja fel a támogatás igénylőjét, majd legkésőbb tárgyév március 27-ig véleményével együtt továbbítja a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztérium (a továbbiakban: NKÖM) Múzeumi Főosztályának.

(3) A mellékletben szereplő adatlaphoz a következő dokumentumokat kell csatolni:

- a múzeum alapfeladatával és arculatával összhangban lévő, a fenntartó önkormányzat kulturális, településfejlesztési (megyei önkormányzat esetén az adott megyére vonatkozó területfejlesztési) és turisztikai koncepciójához illeszkedő fejlesztési programot,
- a tervezett fejlesztés, a kiállítás hasznosításának várható eredményeit (közösségi, közművelődési és gazdasági hatások),
- a kiállításra vonatkozó marketingtervet, valamint a fejlesztés ütemezett közművelődési és múzeumpedagógiai hasznosítási tervét,
- feladatokra és költségnemekre lebontott részletes költségvetést az önrész feltüntetésével, valamint a pénzügyi ütemezést, beleértve a működtetés költségeit is,
- a támogatás alapjául szolgáló saját forrás betervezését igazoló önkormányzati költségvetési rendelet megfelelő fejezetének hiteles másolatát,

f) kiállítások létrehozása, felújítása, korszerűsítése esetén a kiállítás véglegesített és elfogadott szakmai forgatókönyvét és látványtervét, valamint a kiállítás műtárgyvédelmi szakvéleményét,

g) építési munkával járó fejlesztések esetén a jogerős építési engedélyt és az érintett ingatlanra vonatkozó, 30 napnál nem régebbi tulajdoni lapot, valamint a megvalósítandó építmény látványtervét.

(4) A támogatás feltétele az (1) bekezdés a) és c) pontjában meghatározott esetekben, valamint a b) pont szerinti akadálymentesítés esetében 10%, a b) pontjában meghatározott egyéb esetekben 30% önrész.

3. §

(1) A támogatásról a nemzeti kulturális örökség minisztere dönt.

(2) A bírálat során előnyt élveznek a komplex múzeumi fejlesztésen alapuló pályázatok, valamint a kötelező önrészt meghaladó önkormányzati finanszírozással tervezett fejlesztések.

(3) A NKÖM a döntést tárgyév április 30-ig közzéteszi a Kulturális Közlönyben, valamint saját honlapján.

(4) A NKÖM az adott pályázat megvalósítására vonatkozó, szakmai feltételeket rögzítő támogatási szerződést köt a nyertes önkormányzatokkal. A NKÖM a szerződések egy példányát – aláírás után – és a támogatásban részesített önkormányzatok, valamint a részükre jóváhagyott támogatási összeg jegyzékét legkésőbb 2006. június 5-ig utalványozás céljából megküldi a Belügyminisztériumnak.

4. §

(1) A helyi önkormányzat gondoskodik arról, hogy a támogatást az e rendeletben előírt célra és a támogatási szerződésben meghatározott feltételek szerint használják fel, valamint, hogy az adott intézmény a központi támogatáshoz az önrésszel együtt – a támogatási összegnek az önkormányzat költségvetési elszámolási számlájára történő megérkezésétől számított – nyolc banki napon belül hozzáférhessen.

(2) A helyi önkormányzatnak gondoskodnia kell a kapott támogatás felhasználásának elkülönített és naprakész nyilvántartásáról, az ellenőrzésre feljogosított szervek megkeresésére az ellenőrzés lefolytatásához szükséges tájékoztatás megadásáról és a kért dokumentumok rendelkezésre bocsátásáról.

(3) A helyi önkormányzat a kapott támogatás felhasználásáról a tárgyév december 31-ei hatánapjával, a mindenkori zárszámadás keretében és annak rendje szerint köteles elszámolni. A támogatásnak a tárgyév december 31-én feladattal terhelt maradványával a tárgyévet követő június 30-ig kell elszámolni.

(4) A támogatás jogszerű felhasználásának ellenőrzését az erre külön jogszabályban meghatározott szervek végzik. A Magyar Államkincstár illetékes megyei Területi Igazgatósága – a Magyar Államkincstár által minden évben kiadásra kerülő közleményében meghatározott módon – vizsgálja a támogatás igénybevételének és elszámolásának szabályszerűségét. Ezen túlmenően

a) a NKÖM a szakmai megvalósulást szakértők útján folyamatosan ellenőrzi, és

b) vizsgálhatja, hogy a támogatás a pályázatban meghatározott és a pályázó által vállalt célra került-e felhasználásra.

(5) A helyi önkormányzat, ha a támogatás igényléséhez valótlán adatot szolgáltatott, vagy a támogatást nem a támogatási szerződésben megfogalmazott feltételek szerint használta fel, úgy azt köteles haladéktalanul visszafizetni a központi költségvetés javára. A visszafizetendő támogatást a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamat terheli a jogtalan igénybevétel napjától a visszafizetés napjáig.

5. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a helyi önkormányzatok által fenntartott múzeumok szakmai támogatásáról szóló 10/2005. (III. 8.) NKÖM rendelet.

Dr. Bozóki András s. k.,
a nemzeti kulturális örökség minisztere

Melléklet az 5/2006. (II. 24.) NKÖM rendelethez

.....
Az intézményfenntartó helyi önkormányzat megnevezése, címe

Kérelem muzeális intézmény szakmai munkájának támogatására

Az intézmény megnevezése

Saját forrás mértéke (ezer Ft-ban)

.....
.....

.....
.....

A célfeladat megnevezése

A fejlesztés teljes költsége (ezer Ft-ban)

.....
.....

.....
.....

Dátum:

P. H.

Aláírás:

.....
jegyző

.....
polgármester

Az oktatási miniszter 4/2006. (II. 24.) OM rendelete

a 2006/2007. tanév rendjéről

A közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény (a továbbiakban: közoktatásról szóló törvény) 94. §-a (1) bekezdésének b) pontjában foglalt felhatalmazás alapján – szakképzés tekintetében a szakképesítésért felelős miniszterekkel egyetértésben – a következőket rendelem el:

A rendelet hatálya

1. §

(1) A rendelet hatálya kiterjed

a) fenntartóra való tekintet nélkül

aa) az általános iskolákra,

ab) a szakiskolákra,

ac) a gimnáziumokra, a szakközépiskolákra (a továbbiakban együtt: középiskola),

ad) az alapfokú művészetoktatási intézményekre,

ae) a gyógypedagógiai nevelési-oktatási intézményekre [a továbbiakban az aa)–ae) pont alattiak együtt: iskola],

af) a diákotthonokra és kollégiumokra (a továbbiakban: kollégium),

ag) a többcélú intézményekre [a továbbiakban az a) pont alattiak együtt: nevelési-oktatási intézmény];

b) az Országos Közoktatási Értékelési és Vizsgaközpontra (a továbbiakban: OKÉV);

c) a tanulókra és az iskolákba jelentkezőkre;

d) a pedagógusokra;

e) a nevelő és oktató munkát végző más szakemberekre és a nem pedagógus-munkakört betöltőkre;

f) a tanulók és jelentkezők szüleire, gyámjára (a továbbiakban együtt: szülő).

(2) E rendelet alkalmazásában:

a) *gyógypedagógiai nevelési-oktatási intézmény*: a foglalkoztatás típusának megfelelően létrehozott általános iskola, középiskola, szakiskola, speciális szakiskola, készségfejlesztő speciális szakiskola, előkészítő szakiskola, kollégium, illetve iskolai, kollégiumi tagozat, osztály, csoport,

b) *többcélú intézmény*: az egységes iskola, az összetett iskola, a közös igazgatású közoktatási intézmény és az általános művelődési központ, ha iskolai vagy kollégiumi feladatot lát el.

A tanév, a szorgalmi idő (tanítási év)

2. §

(1) A nevelési-oktatási intézményekben a munkát a tanév, ezen belül a szorgalmi idő, tanítási év (a továbbiakban: szorgalmi idő) keretei között kell megszervezni. Az első és az utolsó tanítási nap által meghatározott időszak a szorgalmi idő. A szorgalmi idő áll rendelkezésre egy iskolai évfolyam követelményeinek oktatásához, elsajátításához. A szorgalmi idő első napja a tanév első napja.

(2) A 2006/2007. tanévben a szorgalmi idő első tanítási napja 2006. szeptember 1. (péntek) és – ha e rendelet másfépp nem rendelkezik – utolsó tanítási napja 2007. június 15. (péntek). A tanítási napok száma – ha e rendelet másfépp nem rendelkezik – száznyolcvanegy nap. A nappali oktatás munkarendje szerint működő gimnáziumban és szakközépiskolában a tanítási napok száma száznyolcvan nap.

(3) Az iskola utolsó, befejező évfolyamán az utolsó tanítási nap

a) középiskolákban és a szakiskolákban – a b)–d) pontban meghatározott kivétellel – 2007. május 4.,

b) a Belügyminisztérium fenntartásában lévő szakközépiskolákban 2007. május 29., a Honvédelmi Minisztérium fenntartásában lévő szakképző iskolákban 2007. június 7.,

c) kisebbségi nyelven oktató középiskolákban 2007. május 3.,

d) szakiskolákban, szakközépiskolákban másfél éves képzésben tanulók részére 2007. január 19.

(4) Az alapfokú művészetoktatási intézményekben és a felnőttoktatásban a szorgalmi idő első és utolsó napját – a szorgalmi idő első és utolsó hetének keretében – az igazgató határozza meg.

(5) A szakközépiskola és a szakiskola a szakképzési évfolyamon a szorgalmi időt február első hetében is megkezdheti, amennyiben a 37/2003. (XII. 27.) OM rendelet mellékleteként kiadott Országos Képzési Jegyzékről szóló rendelkezés (a továbbiakban: OKJ) a képzési időt nem teljes évfolyamban határozza meg, vagy egyéb ok miatt az iskola a szakképző évfolyamot keresztfél éves oktatás keretében kívánja megszervezni. A szorgalmi idő első és utolsó napját az iskola igazgatója állapítja meg úgy, hogy a tanítási napok száma a (2) bekezdésben foglaltaknak megfelelően.

(6) Az iskola igazgatója határozza meg a szorgalmi idő első és utolsó napját, ha a sajátos nevelési igényű tanuló az évfolyam követelményeit egy szorgalmi időnél hosszabb idő alatt teljesíti.

(7) A szorgalmi idő első feléve 2007. január 19-ig tart. Az iskolák 2007. január 26-ig értesítik a tanulókat, illetőleg a kiskorú tanulók szüleit az első félévben elért tanul-

mányi eredményekről. A (4)–(6) bekezdésben meghatározott esetben az első félév utolsó napját az igazgató állapítja meg. Az értesítést ettől a naptól számított hét napon belül kell megküldeni.

(8) Az első és a második félév (a szorgalmi idő utolsó napja) lezárását követő tizenöt napon belül az iskolának nevelőtestületi értekezleten el kell végezniük a pedagógiai munka elemzését, értékelését, hatékonyságának vizsgálatát. A nevelőtestületi értekezletről készített jegyzőkönyvet meg kell küldeni – tájékoztatás céljából – az iskolaszéknek és a fenntartónak.

Tanítási szünet a szorgalmi időben, a tanítás nélküli munkanapok

3. §

A szorgalmi idő alatt a nevelőtestület a tanév helyi rendjében meghatározott pedagógiai célra öt – a nappali oktatás munkarendje szerint működő gimnáziumban és szakközépiskolában hat – munkanapot tanítás nélküli munkanapként használhat fel, amelyből egy tanítás nélküli munkanap programjáról a nevelőtestület véleményének kikérésével az iskolai diákönkormányzat jogosult dönteni.

4. §

(1) Az őszi szünet 2006. október 30-tól november 3-ig tart. A szünet előtti utolsó tanítási nap október 27. (péntek), a szünet utáni első tanítási nap november 6. (hétfő).

(2) A téli szünet 2006. december 27-től 2007. január 2-ig tart. A szünet előtti utolsó tanítási nap 2006. december 22. (péntek), a szünet utáni első tanítási nap 2007. január 3. (szerda).

(3) A tavaszi szünet 2007. április 5-től április 10-ig tart. A szünet előtti utolsó tanítási nap április 4. (szerda), a szünet utáni első tanítási nap április 11. (szerda).

(4) Az iskola az (1)–(3) bekezdésben meghatározott szünetek mellett – a szorgalmi idő kezdő és befejező napjának változatlanul hagyásával – más időpontban is adhat a tanulóknak szünetet, illetőleg a szünetek kezdő és befejező napját módosíthatja, ha a – közoktatásról szóló törvény 52. §-ának (16) bekezdésében meghatározottak megtartásával – heti pihenőnapon tartott tanítási nappal ehhez a szükséges feltételeket megteremti.

(5) A nemzeti és etnikai kisebbségi oktatásban részt vevő iskolák az (1)–(2) bekezdésben meghatározott időpontoktól eltérhetnek, illetve a (4) bekezdésben meghatározottak szerint a tanulók részére szünetet adhatnak, ha azt a nemzetiségi hagyományok vagy az anyanyelv hagyományai indokolják.

(6) Az (1)–(5) bekezdésben szabályozott szünetek napjain, ha azok munkanapra esnek, az iskolának – szükség esetén – gondoskodnia kell a tanulók felügyeletéről. A felügyelet megszervezéséről több iskola közösen is gondoskodhat.

A vizsgák rendje

5. §

(1) A középiskolai érettségi vizsgákat, a szakközépiskolai és a szakiskolai szakmai vizsgákat az *1. számú mellékletben* foglaltak szerint kell megtartani.

(2) Az alapfokú művészetoktatási intézményekben a szorgalmi idő utolsó három hetében lehet vizsgát szervezni. A vizsga időpontját az iskola igazgatója határozza meg.

(3) Az érettségi vizsga vizsgaszabályzatának kiadásáról szóló 100/1997. (VI. 13.) Korm. rendelet 18. §-ának (3) bekezdésében meghatározott feladatok végrehajtásának, az érettségi vizsgát szervező középiskola székhelye szerint illetékes – az okmányirodák kijelöléséről és illetékességi területéről szóló 256/2000. (XII. 26.) Korm. rendeletben meghatározott – körzetközponti feladatokat ellátó települési (fővárosi, kerületi) önkormányzat jegyzőjének (a továbbiakban: körzetközponti jegyző), valamint a vizsgabizottságot működtető intézmény (a továbbiakban: vizsgaszervező iskola) megbízottjának az írásbeli érettségi vizsga lebonyolításában való közreműködésének részletes szabályait a *4. számú melléklet* tartalmazza.

A felvételi eljárás és a beiratkozás

6. §

A tanköteles tanulók általános iskolába történő beíratásának, a középiskolai iskolába történő felvételi eljárásának és beiratkozásának rendjét külön jogszabály, a középfokú iskolai felvételi eljárás lebonyolításának ütemezését a *3. számú melléklet* tartalmazza.

A tanulmányi versenyek

7. §

(1) A *2. számú melléklet* tartalmazza azoknak a tanulmányi versenyeknek a jegyzékét, amelyeket az Oktatási Minisztérium hirdet meg az iskolák részére, illetve amelyeket pályázatztatás nélkül anyagilag és szakmailag támogat.

(2) Az iskola a munkatervében határozza meg azokat a tanulmányi versenyeket, amelyekre felkészíti a tanulókat.

(3) Az iskola a jegyzékben nem szereplő tanulmányi versenyre történő felkészítést akkor építheti be a munkatervébe, ha azzal az iskolaszék, iskolaszék hiányában az iskolai szülői szervezet és az iskolai diákönkormányzat egyetért.

(4) A szakképzés tanulmányi versenyei tekintetében az (1) és (3) bekezdésben foglaltakat azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a szakképesítésért felelős miniszter az általa kiírt szakmai tanulmányi versenyre vonatkozó felhívást 2006. november 30-ig közvetlenül küldi meg az Oktatási Közlöny részére közzététel céljából.

Országos mérés, értékelés elrendelése

8. §

(1) A közoktatásról szóló törvény 99. §-ának (5) bekezdése alapján a 2006/2007. tanévben országos mérés, értékelés keretében kell megvizsgálni az alapkészségek meglétét (olvasás-szövegértés; matematikai eszköztudás, ideértve matematikából a kisebbségi nyelvű mérést is, ahol ezt a tantárgyat a kisebbség nyelvén oktatják) a negyedik, a hatodik, a nyolcadik és tizedik évfolyamon valamennyi tanulóra kiterjedően, valamint a kisebbségi nyelvismeret alapozó mérését a kétnyelvű és anyanyelvű nemzetiségi iskolák negyedik évfolyamán.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott méréseket, értékeléseket az OKÉV szervezi meg a „suliNova” Közoktatás-fejlesztési és Pedagógus-továbbképzési Közhasznú Társaság (a továbbiakban: „suliNova” Kht.) közreműködésével és az országos szakértői névjegyzékben szereplő szakértők bevonásával 2007. május 30-án.

(3) Az OKÉV az (1) bekezdésben meghatározott mérésekről, értékelésekről a „suliNova” Kht. együttműködésével 2008. február 28-ig országos, intézményi és fenntartói szintű elemzéseket készít, majd megküldi az intézményi szintű elemzéseket az intézmények vezetőinek, a fenntartói szintű elemzéseket a fenntartóknak, az országos elemzést pedig az Oktatási Minisztériumnak. Az Oktatási Minisztérium az országos elemzést – tájékoztatás céljából – megküldi a Közoktatás-politikai Tanácsnak, az Országos Köznevelési Tanácsnak, továbbá azt nyilvánosságra hozza.

(4) A gyermek eltérő ütemű éréséből, fejlesztési szükségleteiből fakadó hátrányoknak a csökkentése, továbbá az alapkészségek sikeres megalapozása és kibontakoztatása érdekében az általános iskolák igazgatói 2006. október 15-ig felmérik azon első évfolyamos tanulóik körét, akiknél az óvodai jelzések, illetve a tanév kezdete óta szerzett tapasztalatok alapján az alapkészségek fejlesztését hangsúlyosabban kell a későbbiekben támogatni, és ezért az osztálytanító indokoltnak látja az azt elősegítő pedagógiai tevékenység megalapozásához a Diagnosztikus fejlődés-

vizsgáló rendszer alkalmazását. Az igazgatók 2006. október 30-ig – az OKÉV által közzétett formanyomtatvány alkalmazásával – jelentik az OKÉV regionális igazgatóságainak az érintett tanulók létszámát. A vizsgálatokat az iskoláknak a kiválasztott tanulókkal 2006. december 15-ig kell elvégezniük.

Záró rendelkezések

9. §

(1) A Sajátos nevelési igényű gyermekek óvodai nevelésének irányelve és a Sajátos nevelési igényű tanulók iskolai oktatásának irányelve kiadásáról 2/2005. (III. 1.) OM rendelet 4. §-ának (1) bekezdésében az „első alkalommal a 2005/2006-os tanév első évfolyamán kell alkalmazni.” szövegrész helyébe „a 2006/2007-es tanévtől az iskolai oktatás valamennyi évfolyamán alkalmazni kell.” szövegrész lép.

(2) A nevelési-oktatási intézmények működéséről szóló 11/1994. (VI. 8.) MKM rendelet 8. számú mellékletének 3.3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„A jelentkezési lapon a tanuló hivatalos, az iskola törzslapján szereplő neve és azonosító száma, továbbá a felvételi eljáráshoz szükséges – az iskola által nyilvántartott – személyes adatai tüntethetők fel.”

(3) Ez a rendelet – a (4) bekezdés kivételével – a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(4) E rendelet 9. §-ának (1) bekezdésében foglalt rendelkezés 2006. június 15-én lép hatályba.

(5) 2006. augusztus 31-én hatályát veszti a 2004/2005. tanév rendjéről szóló 11/2004. (III. 24.) OM rendelet, valamint a 2004/2005. tanév rendjéről szóló 11/2004. (III. 24.) OM rendelet módosításáról rendelkező 22/2004. (VIII. 27.) OM rendelet; a 2005/2006. tanév rendjéről szóló 11/2005. (IV. 8.) OM rendelet 1–7. §-a, 8. §-ának (2) bekezdése, 1–4. számú melléklete, továbbá a 2005/2006. tanév rendjéről szóló 11/2005. (IV. 8.) OM rendelet módosításáról rendelkező 21/2005. (VII. 25.) OM rendelet 18. §-a és a melléklete, valamint a 27/2005. (IX. 28.) OM rendelet 1–3. §-a, és 1., 2. számú melléklete.

Dr. Magyar Bálint s. k.,
oktatási miniszter

1. számú melléklet a 4/2006. (II. 24.) OM rendelethez

I. Érettségi vizsgaidőszakok, vizsganapok

1. A 2006. évi október–novemberi érettségi vizsgák

	<i>Emelt szintű érettségi vizsga</i>	<i>Középszintű érettségi vizsga</i>	<i>Időpont</i>
<i>írásbeli érettségi vizsgák</i>	nemzetiségi nyelv és irodalom, nemzetiségi nyelv	nemzetiségi nyelv és irodalom, nemzetiségi nyelv	október 20., 8.00
	magyar nyelv és irodalom, magyar mint idegen nyelv	magyar nyelv és irodalom, magyar mint idegen nyelv	október 24., 8.00
	rajz és vizuális kultúra, szakmai előkészítő tárgyak	rajz és vizuális kultúra, szakmai előkészítő tárgyak	október 24., 14.00
	matematika	matematika	október 25., 8.00
	földrajz, ének-zene	földrajz, ének-zene	október 25., 14.00
	történelem	történelem	október 26., 8.00
	latin nyelv, héber nyelv	latin nyelv, héber nyelv	október 26., 14.00
	angol nyelv	angol nyelv	október 27., 8.00
	filozófia, nemzetiségi népismeret, célnyelvi civilizáció	nemzetiségi népismeret	október 27., 14.00
	német nyelv	német nyelv	október 30., 8.00
	mozgókép-kultúra és médiaismeret, dráma, hittan	mozgókép-kultúra és médiaismeret	október 30., 14.00
	olasz nyelv	olasz nyelv	október 31., 8.00
	kémia, egyéb központi követelményekre épülő vagy egyedileg akkreditált vizsgatárgyak	kémia, egyéb központi követelményekre épülő vagy egyedileg akkreditált vizsgatárgyak	október 31., 14.00
	spanyol nyelv	spanyol nyelv	november 2., 8.00
	biológia, emberismeret és etika, ember és társadalomismeret-etika, társadalomismeret	biológia	november 2., 14.00
	orosz nyelv, egyéb nyelvek	orosz nyelv, egyéb nyelvek	november 3., 8.00
	informatika	informatika	november 3., 14.00
	francia nyelv	francia nyelv	november 6., 8.00
	fizika, művészeti tárgyak	fizika, művészeti tárgyak	november 6., 14.00
	<i>szóbeli vizsgák</i>		november 15–17.
		<i>szóbeli vizsgák</i>	november 22–30.

2. A 2007. évi május–júniusi érettségi vizsgák

	<i>Emelt szintű érettségi vizsga</i>	<i>Középszintű érettségi vizsga</i>	<i>Időpont</i>
<i>írásbeli érettségi vizsgák</i>	nemzetiségi nyelv és irodalom, nemzetiségi nyelv	nemzetiségi nyelv és irodalom, nemzetiségi nyelv	május 4., 8.00
	magyar nyelv és irodalom, magyar mint idegen nyelv	magyar nyelv és irodalom, magyar mint idegen nyelv	május 7., 8.00
	matematika	matematika	május 8., 8.00
	történelem	történelem	május 9., 8.00
	angol nyelv	angol nyelv	május 10., 8.00
	német nyelv	német nyelv	május 11., 8.00
	fizika	fizika	május 14., 8.00
	rajz és vizuális kultúra	rajz és vizuális kultúra	május 14., 14.00
	kémia	kémia	május 15., 8.00
	földrajz, ének-zene	földrajz, ének-zene	május 15., 14.00
	informatika		május 16., 8.00
	latin nyelv, héber nyelv	latin nyelv, héber nyelv	május 16., 14.00
	biológia	biológia	május 17., 8.00
	szakmai előkészítő tárgyak	szakmai előkészítő tárgyak	május 17., 14.00
		informatika	május 18., 8.00
	művészeti tárgyak	művészeti tárgyak	május 18., 14.00
	francia nyelv	francia nyelv	május 21., 8.00
	filozófia, nemzetiségi népismeret, célnyelvi civilizáció	nemzetiségi népismeret	május 21., 14.00
	olasz nyelv	olasz nyelv	május 22., 8.00
	mozgóképkultúra és médiaismeret, dráma	mozgóképkultúra és médiaismeret	május 22., 14.00
	spanyol nyelv	spanyol nyelv	május 23., 8.00
	hittan		május 23., 14.00
	egyéb nyelvek	egyéb nyelvek	május 24., 8.00
	emberismeret és etika, ember és társadalomismeret-etika, társadalomismeret		május 24., 14.00
	orosz nyelv	orosz nyelv	május 25., 8.00
	egyéb központi követelményekre épülő vagy egyedileg akkreditált vizsgatárgyak	egyéb központi követelményekre épülő vagy egyedileg akkreditált vizsgatárgyak	május 25., 14.00
	<i>szóbeli vizsgák</i>		június 7–13.
		<i>szóbeli vizsgák</i>	június 18–29.

II. Szakmai vizsgaidőszakok, vizsganapok

1. A szakközépiskolákban, a szakiskolákban, a speciális szakiskolákban a szakmai vizsgák írásbeli és szóbeli (gyakorlati) vizsgarészét – a 2–5. pontban meghatározottak kivételével – az alábbi időben kell megszervezni:

a)	írásbeli:	2006. október 2–3–4–5–6.	14 órától
	szóbeli és gyakorlati:	2006. október	
b)	írásbeli:	2007. február 5–6–7–8–9.	14 órától
	szóbeli és gyakorlati:	2007. február–március	
c)	írásbeli:	2007. május 21–22–23–24–25.	8 órától
	szóbeli és gyakorlati:	2007. június	

2. A Honvédelmi Minisztérium illetékességi körébe tartozó, iskolarendszerű szakképzések február első hetében is megkezdhetők.

A szakmai vizsgák írásbeli vizsgaidőpontjai: 2007. január 24. és június 8.

3. A Belügyminisztérium irányítása alá tartozó, iskolarendszerű szakképesítések írásbeli és szóbeli (gyakorlati) vizsgaidőpontjai:

a)	írásbeli:	2006. szeptember 28.	
	szóbeli és gyakorlati:	2006. október 13–20.	
b)	írásbeli:	2007. január 9.	10 óra
	szóbeli és gyakorlati:	2007. január 22–26.	
c)	írásbeli:	2007. május 30.	10 óra
	szóbeli és gyakorlati:	2007. június 11–22.	

4. A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium illetékességi körébe tartozó, iskolarendszerű szakképzések szakmai vizsgáinak írásbeli és szóbeli (gyakorlati) vizsgaidőpontjai:

a)	írásbeli:	2006. október 4.	14 óra
	szóbeli és gyakorlati:	2006. október 5–27.	
b)	írásbeli:	2007. február 5.	14 óra
	szóbeli és gyakorlati:	2007. február 6–27.	
c)	írásbeli:	2007. május 21.	8 óra
	szóbeli és gyakorlati:	2007. május 22.–június 28.	

5. A vizsgaidőszak meghatározásánál az érettségi vizsgához kötött felsőfokú szakképzés esetén figyelembe kell venni a felsőoktatási intézmények vizsgarendjét.

6. Az egyes OKJ szakképesítések írásbeli tantárgyi vizsganapjainak tételes felsorolását, valamint a tételek átvételének idejét és módját a szakképesítésekért felelős miniszter az Oktatási Minisztérium hivatalos lapjában közleményben teszi közzé.

2. számú melléklet
a 4/2006. (II. 24.) OM rendelethez

Jegyzék a tanulmányi versenyekről

I. Az Oktatási Minisztérium által meghirdetett és finanszírozott versenyek

Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyek

Magyar irodalom
Magyar nyelv
Matematika I. kategória
Matematika II. kategória
Matematika III. kategória
Történelem
Angol nyelv
Francia nyelv I. kategória
Francia nyelv II. kategória
Latin nyelv
Német nyelv I. kategória
Német nyelv II. kategória
Olasz nyelv I. kategória
Olasz nyelv II. kategória
Orosz nyelv
Spanyol nyelv
Biológia I. kategória
Biológia II. kategória
Filozófia
Fizika I. kategória
Fizika II. kategória
Fizika III. kategória
Földrajz
Informatika I. kategória
Informatika II. kategória
Kémia I. kategória
Kémia II. kategória
Mozgóképkultúra és médiaismeret
Művészettörténet
Rajz és vizuális kultúra
Horvát nyelv és irodalom
Német nemzetiségi nyelv és irodalom
Román nyelv és irodalom
Szerb nyelv és irodalom
Szlovák nyelv és irodalom
Szlovén nemzetiségi nyelv

II. Az Oktatási Minisztérium által meghirdetett és anyagilag támogatott versenyek

Országos Általános Iskolai Nemzetiségi Tanulmányi Versenyek
a 7. és a 8. évfolyamos tanulók számára

Cigány népismeret
Horvát nyelv
Horvát népismeret

Görög nyelv
Görög népismeret
Német nemzetiségi nyelv
Német népismeret
Szerb nyelv
Szerb népismeret
Szlovák nyelv
Szlovák népismeret
Szlovén nyelv
Szlovén népismeret
Román nyelv
Román népismeret

Országos művészeti tanulmányi versenyek

Versenye az alapfokú művészetoktatási intézmények tanulói részére

X. Országos Klarinétverseny
X. Országos Oboa- és Fagottverseny
XI. Országos Zongoraverseny
IX. Országos Kürtverseny
VI. Országos Cidra László Furulyaverseny
VIII. Országos Orgonaverseny
X. Országos „Alba Regia” Kamarazene-verseny
VII. Országos „Bartók Béla” Hegedű-duó Verseny
II. Országos Fotó-videó Verseny és III. Országos Grafikai Verseny
II. Országos Kerámia- és Tűzzománckészítő Verseny
III. Országos Néptáncverseny (csoportos)
II. Országos Bábjátékverseny

Versenye a művészeti szakközépiskolák és szakiskolák tanulói részére

IX. Országos Kürtverseny
IX. Országos Harsona- és Tubaverseny
IX. Országos Trombita- és Ütőhangszeres Verseny
VI. Országos Énekkari Verseny
VII. Országos Fuvolaverseny Elek Tihamér emlékére
V. Országos Gitárverseny és III. Országos Cimbalom-verseny
IX. Országos Orgonaverseny
XI. Országos Oboa- és Fagottverseny
XI. Országos Richter János Klarinétverseny és III. Országos Szaxofonverseny
XII. Országos Zongoraverseny
X. Országos Mintázásverseny
XVI. Országos Rajzverseny
X. Országos Népművészeti Verseny
III. Országos Klasszikus Balett és Modern Tánc Verseny

III. Az Oktatási Minisztérium által anyagilag támogatott tanulmányi versenyek

Sajátos nevelési igényű tanulók tanulmányi versenyek

Siket tanulók XXV. Borbély Sándor Országos Tanulmányi Versenye

Hallássérült tanulók XXI. Országos Hanyvéri Pál Kommunikációs Emlékversenye

XXIII. Koncz Dezső Országos Tanulmányi Verseny az értelmileg akadályozott tanulók nevelését, oktatását ellátó általános iskolák diákjai számára

A tanulásban akadályozott tanulók nevelését, oktatását ellátó általános iskolák tanulóinak XXXII. Országos Komplex Tanulmányi Versenye

Kazinczy-díj Alapítvány Péchy Blanka emlékére Tanulmányi Versenyei

„Szép Magyar Beszéd” verseny 5–8. évfolyamos tanulók számára

„Szép Magyar Beszéd” verseny

„Édes anyanyelvünk” Országos Nyelvhasználati Verseny

IV. Az Oktatási Minisztérium által szakmailag támogatott tanulmányi versenyek

Országos Közlekedési Ismeretek Verseny

Kaán Károly XV. Országos Természet- és Környezetismereti Verseny

3. számú melléklet a 4/2006. (II. 24.) OM rendelethez

A nevelési-oktatási intézmények működéséről szóló 11/1994. (VI. 8.) MKM rendelet 8. számú mellékletében meghatározott középfokú iskolai felvételi eljárás lebonyolításának ütemezése a 2006/2007. tanévben

Határidők	Feladatok
2006. 09. 14.	Az Oktatási Minisztérium pályázatot hirdet a Hátrányos helyzetű tanulók Arany János Tehetséggondozó programra történő jelentkezésről.
2006. 10. 13.	A középfokú iskolák az OM által közzétett közleményben foglaltak szerint meghatározzák tagozatkódjait és megküldik a Felvételi Központnak, továbbá a fenntartónak.
2006. 10. 31.	A középfokú iskoláknak felvételi tájékoztatóban kell nyilvánosságra hozniuk a felvételi eljárásuk rendjét. A 6 és 8 évfolyamos gimnáziumok (fenntartói igazolás benyújtásával), továbbá a nyolcadik évfolyamok számára a felvételi eljárást megelőző írásbeli vizsgát szervező középiskolák bejelentik az OKÉV-nek a felvételi eljárást megelőző egységes írásbelin való részvételi szándékukat. Az általános iskola szóban tájékoztatja a nyolcadikos tanulókat a felvételi eljárás rendjéről.
2006. 11. 24.	Az OKÉV közzéteszi a 6 és 8 évfolyamos gimnáziumi írásbeli felvételt szervező gimnáziumok, továbbá a nyolcadik évfolyamok számára a felvételi eljárást megelőző írásbeli vizsgát szervező középiskolák jegyzékét.
2006. 12. 08.	A tanulók jelentkezése az írásbeli felvételi vizsgára az egységes követelmények szerint írásbelit tartó 6 és 8 évfolyamos gimnáziumok, továbbá azon középiskolák egyikébe, amelyek a nyolcadik évfolyamos tanulók számára a felvételi eljárást megelőző írásbeli vizsgát szerveztek.
2006. 12. 11.	A Hátrányos helyzetű tanulók Arany János Tehetséggondozó programra történő pályázatok benyújtása.
2007. 01. 12–13.	A Hátrányos helyzetű tanulók Arany János Tehetséggondozó programba tartozó intézmények megszervezik a felvételi eljárást megelőző válogatást azonos szempontok és azonos feladatok alapján.
2007. 01. 19–20.	Pótfelvételi eljárás azon tanulók részére, akik a Hátrányos helyzetű tanulók Arany János Tehetséggondozó program beválogatási eljárásában alapos ok miatt nem tudtak részt venni.
2007. 01. 26., 14.00	Írásbeli felvételi vizsgák az érintett 6 és 8 évfolyamos gimnáziumokban. A főjegyző megküldi az általános iskolának a kötelező felvételi feladatot ellátó középfokú iskola nevét és címét.
2007. 01. 27., 10.00	Írásbeli felvételi a nyolcadik évfolyamok számára a felvételi eljárást megelőző írásbeli vizsgát szervező középiskolákban.

Határidők	Feladatok
2007. 02. 01., 14.00	Pótló írásbeli felvételi vizsgák az érintett 6 és 8 évfolyamos gimnáziumokban, továbbá a nyolcadik évfolyamok számára a felvételi eljárást megelőző írásbeli vizsgát szervező középiskolákban azok számára, akik az előző írásbelin alapos ok miatt nem tudtak részt venni.
2007. 02. 01.	Az Oktatási Minisztérium a Hátrányos helyzetű tanulók Arany János Tehetséggondozó programra benyújtott pályázatok eredményéről értesíti az érdekelt szülőket, tanulókat és általános iskolákat.
2007. 02. 02.	Jelentkezés a Belügyminisztérium és a Honvédelmi Minisztérium által fenntartott iskolákba.
2007. 02. 09.	Az írásbelit szervező 6 és 8 évfolyamos gimnáziumok, valamint a nyolcadik évfolyamok számára a felvételi eljárást megelőző írásbeli vizsgát szervező középiskolák értesítik az írásbeli eredményéről a tanulókat.
2007. 02. 16.	Az általános iskola továbbítja a tanulói jelentkezési lapokat a középfokú iskoláknak, a tanulói adatlapok első példányát pedig a Felvételi Központnak. (A 6 és 8 évfolyamos gimnáziumba történő jelentkezésről a tanuló közvetlenül küldheti meg a jelentkezési lapot a gimnáziumnak, a tanulói adatlapot a Felvételi Központnak.)
2007. 02. 19.–03. 09.	Általános felvételi eljárás.
2007. 03. 16.	A középfokú iskola eddig az időpontig nyilvánosságra hozza az ideiglenes felvételi jegyzéket.
2007. 03. 16–17.	A tanulói adatlapok módosításának lehetősége az általános iskolában.
2007. 03. 19.	Az általános iskola eddig az időpontig elzárva őrzi az eredeti, korábban beküldött tanulói adatlap második példányát. A módosító tanulói adatlapot ekkor kell megküldeni a Felvételi Központnak.
2007. 03. 26.	A Felvételi Központ elektronikus formában megküldi a középfokú iskoláknak a hozzájuk jelentkezettek névsorát ABC sorrendben.
2007. 04. 06.	A Felvételi Központ a módosító tanulói adatlapok alapján kiegészíti az ideiglenes felvételi jegyzékben közzétett névsort.
2007. 04. 11.	A középfokú iskola igazgatója a végleges felvételi jegyzéket (rangsor, felvehető létszám, a biztosan fel nem veendő lista) megküldi a Felvételi Központnak (elektronikus úton és írásban).
2007. 04. 20.	A győri Felvételi Központ egyezteti az elektronikus és levélben érkezett igazgatói döntéseket, kialakítja a végeredményt az igazgatói döntések és tanulói adatlapok egyeztetése alapján, és elküldi azt a középfokú iskoláknak (egyeztetett felvételi jegyzék).
2007. 04. 25.	A felvételt hirdető középfokú iskolák megküldik a felvételtől vagy az elutasításról szóló értesítést a jelentkezőknek és az általános iskoláknak.
2007. 05. 03–16.	Rendkívüli felvételi eljárást kell tartani, ha az általános felvételi eljárás keretében a felvehető létszám 90%-ánál kevesebb tanulót vettek fel.
2007. 05. 03.–09. 01.	A középfokú iskola igazgatója rendkívüli felvételi eljárást írhat ki.
2007. 05. 21.	A 2007. 05. 16-ig megtartott rendkívüli felvételi eljárást meghirdető iskola igazgatója dönt a felvételi kérelmekről.
2007. 05. 31.	A benyújtott kérelmek alapján lefolytatott jogorvoslati eljárás befejezése a fenntartónál.
2007. 06. 18.	Ha a tanköteles tanulót nem vették fel középfokú iskolába, az általános iskola értesítést küld a tanulóval a tanuló állandó lakhelye (vagy tartózkodási helye) szerint illetékes települési önkormányzat jegyzőjének.
2007. 06. 18–20.	Beiratkozás a középfokú iskolákba az iskola igazgatója által meghatározott időben.
2007. 08. 13–30.	Beiratkozás a Belügyminisztérium által fenntartott rendészeti szakközépiskolákba.
2007. 08. 21.	Beiratkozás a Honvédelmi Minisztérium által fenntartott szakképző iskolákba.
2007. 08. 21–22.	A tanköteles tanulók beíratása a kötelező felvételt biztosító iskolába (az iskola által meghatározott időben).
2007. 09. 04.	A tanköteles tanulók beíratásának elmulasztásáról a kötelező felvételt biztosító iskola értesíti az illetékes jegyzőt.

4. számú melléklet
a 4/2006. (II. 24.) OM rendelethez

A) A körzetközponti jegyzők feladatai az írásbeli érettségi vizsgák feladatlapjainak elosztásában

1. A zárt feladatlap-csomagokat (a zárt feladatlap-csomag a továbbiakban: csomag) tartalmazó zárt küldemények (küldemény a továbbiakban: doboz) átvétele az OKÉV-től, illetve annak megbízottjától.

a) A csomagokat tartalmazó zárt dobozok átvételének megszervezése, az átvétel dokumentálása.

b) A csomagokat tartalmazó zárt dobozok sértetlenségének ellenőrzése, dokumentálása.

c) Eltérés esetén jegyzőkönyv felvétele és az OKÉV értesítése.

2. Az egyes dobozok tartalma és a hozzájuk tartozó csomagjegyzék, továbbá az egy adott vizsgaszervező iskola számára átvett doboz, illetve dobozok tartalma és az iskola vizsgaszervezési igénye közötti egyezés tételes átvizsgálására irányuló ellenőrzés megszervezése az érettségit szervező iskolák számára.

a) Az iskolák kiértékelése az ellenőrzés helyszínéről és időpontjáról.

b) A csomagokat tartalmazó zárt dobozoknak a vizsgaszervező iskola képviselőjének jelenlétében történő bontása és a dobozok tartalmának a csomagok felbontása nélkül történő ellenőrzése. A jegyző által végzett tételes ellenőrzés annak megállapítására irányul, hogy a dobozok ténylegesen az átvételi dokumentumokban jelzett csomagokat az ott megjelölt számban és tartalommal tartalmazza-e.

c) Az ellenőrzés megtörténtének dokumentálása.

d) A doboz visszazárása.

e) Eltérés és pótigények esetén jegyzőkönyv felvétele és az OKÉV értesítése.

3. A vizsgaidőszak írásbeli vizsganapjainak reggelén az adott vizsgatárgy csomagjainak átadása a vizsgaszervező iskola igazgatójának vagy az általa írásban meghatalmazott személynek.

a) A doboz nyitása, az átadásra kerülő csomagok előkészítése az átadásra.

b) A vizsgatárgy csomagjainak átadása, az átadás dokumentálása.

c) A doboz visszazárása.

d) Rendkívüli eseményről jegyzőkönyv felvétele és az OKÉV értesítése.

4. A szolgálati titokká minősített feladatlapokat tartalmazó csomagok és a csomagokat tartalmazó dobozok őrzése, nyilvántartása és átadása a minősített adat kezelésének rendjéről szóló 79/1995. (VI. 30.) Korm. rendeletnek a szolgálati titokra vonatkozó rendelkezései, továbbá jelen rendelet rendelkezései és az oktatási miniszter vagy az általa írásban átruházott hatáskörben eljáró OKÉV főigazgató külön rendelkezése szerint.

B) A vizsgaszervező iskolák feladatai az írásbeli érettségi vizsgák feladatlapjainak átvételével kapcsolatban

1. A körzetközponti jegyző feladatellátását segítő egy olyan jegyzék összeállítása, amelyből kiderül, hogy melyik napon, milyen vizsgát szervez az adott iskola. A jegyzéket a következő pontban részletezett ellenőrzés alkalmával kell átadni a körzetközponti jegyzőnek.

2. A csomagokat tartalmazó dobozoknak csomagok felbontása nélküli tételes ellenőrzése a körzetközponti jegyzők értesítésében megjelölt időpontban és helyszínen. Az ellenőrzést a vizsgaszervező iskola igazgatója vagy az általa írásban meghatalmazott személy végezheti.

a) A dobozok tartalmának ellenőrzése a csomagok felbontása nélkül, a körzetközponti jegyzők jelenlétében. Az ellenőrzés annak megállapítására irányul, hogy a vizsgaszervező iskola számára átvett doboz, dobozok, illetve az abban, azokban elhelyezett csomagok tartalma mind a feladatlapok tárgya, mind azok száma tekintetében megfelel-e az iskola vizsgaszervezési igényének.

b) Az ellenőrzés megtörténtének dokumentálása.

c) Eltérés esetén az észlelt tények, illetve az esetleges pótigények jelzése a körzetközponti jegyzőnek.

3. A vizsgaidőszak írásbeli vizsganapjainak reggelén az aznapi vizsgatárgyak feladatlapjait tartalmazó csomagok átvétele a körzetközponti jegyző által meghatározott időpontban és helyszínen. A csomagok átvételére a vizsgaszervező iskola igazgatója vagy az általa írásban meghatalmazott személy jogosult.

Az oktatási miniszter
5/2006. (II. 24.) OM
rendelete

egyets felsőoktatási ösztöndíjakról szóló miniszteri
rendeletek módosításáról

A felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény 10/A. §-a (5) bekezdésében, valamint 10/B. §-a (3) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A Széchenyi István Ösztöndíjról szóló 6/2001. (II. 23.) OM rendelet (a továbbiakban: R.1.) 1. §-a (2) bekezdésének helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(2) Az ösztöndíjpályázatot az Oktatási Minisztérium (a továbbiakban: minisztérium) évente hirdeti meg, és az Oktatási Közlönyben, valamint a minisztérium internetes honlapján teszi közzé. Az ösztöndíj adományozására az oktatási miniszter által 3 éves időtartamra megbízott 3 tagú kuratórium (a továbbiakban: kuratórium) az (1) bekezdésben megfogalmazott célkitűzések figyelembevételével – szakmai értékelés alapján a pályázati felhívás szerinti számban – tesz javaslatot.”

2. §

A Békésy György Posztdoktori Ösztöndíjról szóló 7/2001. (II. 23.) OM rendelet (a továbbiakban: R.2.) 1. §-a (2) bekezdésének helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(2) Az ösztöndíjpályázatot az Oktatási Minisztérium (a továbbiakban: minisztérium) évente hirdeti meg, és az Oktatási Közlönyben, valamint a minisztérium internetes honlapján teszi közzé. Az ösztöndíj adományozására az oktatási miniszter által 3 éves időtartamra megbízott 3 tagú kuratórium (a továbbiakban: kuratórium) az (1) bekezdésben megfogalmazott célkitűzések figyelembevételével – szakmai értékelés alapján a pályázati felhívás szerinti számban – tesz javaslatot.”

3. §

A Szent-Györgyi Albert Ösztöndíjról szóló 10/2002. (IV. 12.) OM rendelet (a továbbiakban: R.3.) 1. §-a (3) bekezdésének helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(3) Az ösztöndíj adományozására az oktatási miniszter által 3 éves időtartamra megbízott 3 tagú kuratórium (a továbbiakban: kuratórium) az (1) bekezdésben megfogalmazott célkitűzések figyelembevételével – szakmai értékelés alapján a pályázati felhívás szerinti számban – tesz javaslatot.”

4. §

(1) E rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az R.1. 11. §-a (2) bekezdésének második mondata.

(3) E rendeletet a hatálybalépését követően meghirdetett pályázatok tekintetében kell alkalmazni azzal, hogy az e rendelettel az R.1., R.2. és R.3. rendeletekben meghatározott Széchenyi István Kuratórium helyébe lépő kuratórium ellátja a számára ott meghatározott feladatokat az e rendelet hatálybalépése előtt meghirdetett pályázatok eredményeként létrejött ösztöndíjas jogviszonyok tekintetében is.

Dr. Magyar Bálint s. k.,
oktatási miniszter

Helyesbítés: A Magyar Közlöny 2006. évi 17. számában kihirdetett, a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Csehszlovák Szocialista Köztársaság Kormánya közötti postai és távközlési együttműködésről szóló Egyezmény megszüntetéséről szóló 35/2006. (II. 16.) Korm. rendelet 1. §-ában „a Magyar Közlöny 1983. évi 13. számában” szöveg helyesen: „a Magyar Közlöny 1983. évi **55. számában 13. sorszámon**”.

(Kézirathiba)

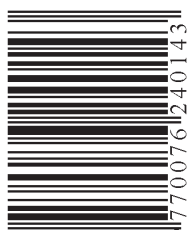
A Magyar Közlöny 2006. évi 21. számában közzétett, a Köztársasági Elnöki Hivatal helyettes vezetőjének felmentéséről szóló 17/2006. (II. 23.) KE határozat szövege helyesen:

„A köztársasági elnök, a miniszterelnök, az Országgyűlés elnöke, az Alkotmánybíróság elnöke és a Legfelsőbb Bíróság elnöke tiszteletdíjáról és juttatásairól szóló 2000. évi XXXIX. törvény 10. §-ának (3) bekezdése alapján *Tari Sándort*, a Köztársasági Elnöki Hivatal helyettes vezetőjét e tisztségéből – **más fontos beosztására** tekintettel – 2006. február 24-i hatállyal felmentem.”

(Nyomdahiba)

06022

97700761240143

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Pulay Gyula. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1–3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodela László elnök-vezérigazgató.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel.: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönypoltjában vagy a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275), illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2006. évi éves előfizetési díj: 90 216 Ft. Egy példány ára: 207 Ft 16 oldal terjedelemig, utána +8 oldalanként +184 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

06.0565 – Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert vezérigazgató-helyettes.